

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปริญญา

บริหารธุรกิจ

สาขา

บริหารธุรกิจ

คณะ

เรื่อง การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน
และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน

Studies of Causal Factors Actual State, Investment Intention and Perceived Risk
of Savings with Investment

นามผู้วิจัย นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ประพิมพรรณ ลิ้มสุวรรณ, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพร หาญสันติ, D.B.A.)

ประธานสาขาวิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงพร หาญสันติ, D.B.A.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน
และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน

Studies of Causal Factors Actual State, Investment Intention
and Perceived Risk of Savings with Investment

โดย

นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พิชญ์สินี ตะพานวงศ์ 2556: การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสภาวะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการ
ลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์ประพิมพ์พรรณ ลิ้มสุวรรณ, Ph.D. 119 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาวะใน
ความเป็นจริงของการออมด้วยการลงทุน 2) องค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วย
การลงทุน 3) สร้างแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสภาวะในความเป็นจริง
จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน โดยทบทวน
วรรณกรรม ก่อนนำไปเป็นกรอบสัมพัทธ์เพื่อสร้างแบบสอบถาม สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคัดเลือกแบบ
หลายขั้นตอน จากกลุ่มตัวอย่างคือผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวม และหุ้น เปิดบัญชีในกทม. และลงทุนมาเกิน
กว่า 6 เดือน จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานหรือสถิติอ้างอิง การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
(CFA) และการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (SEM) ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน อายุ 26 - 45 ปี มีสถานภาพสมรส
ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้ 30,001 - 90,000 บาทต่อเดือน อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ
พนักงานบริษัทเอกชน ลงทุน 50,001 - 150,000 บาทต่อปี และลงทุนมานาน 1-3 ปี มีความคิดเห็นของ
สภาวะในความเป็นจริง และจุดมุ่งหมายการลงทุนในระดับเห็นด้วย การรับรู้ความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง
ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1) สภาวะในความเป็นจริงมี 5 ปัจจัย ซึ่ง 4 ปัจจัย คือ ประสิทธิภาพการ
ทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล สถานการณ์ในปัจจุบัน มีอิทธิพลสูง และความเลื่อม
ถอยของผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลน้อย มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎี 2) การรับรู้ความเสี่ยงมี 5 ด้าน คือ
ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม ด้านความปลอดภัย แต่ละด้านมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความ
เสี่ยงที่ใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎี 3) สภาวะในความเป็นจริง มีความสัมพันธ์กับ
จุดมุ่งหมายการลงทุน 0.94 และสภาวะในความเป็นจริง มีความสัมพันธ์การรับรู้ความเสี่ยง 0.92 ส่วน
จุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ -0.13 ผู้ออมได้ให้ความสำคัญทั้งการออม
และการลงทุน และมีความเข้าใจด้วยว่าผลตอบแทนแปรผันตามความเสี่ยง เจ้าหน้าที่จึงควรให้คำแนะนำ
เรื่องการลงทุน เพื่อช่วยลดความเสี่ยงแก่ลูกค้า และสร้างความเชื่อมั่นจากรางวัลที่สถาบันการเงินนั้นเคย
ได้รับมาในอดีต

Pissinee Tapanwong 2013: Studies of Causal Factors Actual State, Investment Intention and Perceived Risk of Savings with Investment. Master of Business Administration, Major Field: Business Administration, Faculty of Business Administration.
Thesis Advisor: Miss Prapimpun Limsuwan, Ph.D. 119 pages.

The objective research to study 1) Confirmatory factors actual state of saving with investment. 2) Confirmatory factors perceived risk of saving with investment. 3) Develop structural equation modeling between actual state, investment intention and perceived risk of saving with investment. Questionnaire, was developed by review literature to construct interview platform sampling, was Multi stage sampling, was applied sampling group was 400 respondents who invested in fund and stock, open account in Bangkok and invested more than 6 months. Data is analyzed by descriptive statistic include percentage, mean, standard deviation and inferential statistic to hypothesis testing by confirmatory factor analysis (CFA) and The structural equation modeling (SEM) at significant level 0.05.

The research found that most respondents were male and female at the same proportion, aged between 26-45 years old. were married , had Bachelor's degree and had average income with 30,001-90,000 baht, were bureaucrat and personnel. And invested 50,001-150,000 baht per year. Invest for 1-3 years. Opinion for actual state and investment intention were agree, perceived risk were high. There are 3 research assumptions found that 1) Factors affecting actual state of saving with investment. Had five factors accordance with empirical data, which normal depletion that least influence factors. 2) Perceived risk of saving with investment. Had five factors accordance with empirical data, each factor that equally influential. 3) Relationship between actual state and investment intention of structural equation model is 0.94, relationship between actual state and perceived risk is 0.92, and relationship between investment intention and perceived risk is -0.13. Both of savings and investment was interested by saver. they understand that higher returns which increased risk. Officials should provide advice on investments. To help reduce the risk to our customers and confidence of the award of the past.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.ประพิมพรรณ ล้มสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผศ.ดร.ทรงพร หาญสันติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้ความรู้ คำแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจนตรวจแก้ไขให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้จัดทำกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแขนงต่างๆ ให้ผู้จัดทำได้เรียนรู้และจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จในที่สุด

ขอขอบคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา และสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนการให้ความร่วมมือในการวิจัยนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ

ขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆ พี่ๆ ร่วมสถาบันที่ได้ศึกษาในหลักสูตร โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ) ที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และประสานงาน พร้อมทั้งช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บแบบสอบถามมาตั้งแต่ต้น และขอขอบพระคุณบิดามารดาที่ได้อุปการะเงินทุนในการเดินทางและทำการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ที่มาของความรู้ ตลอดจนเป็นกำลังใจ และความช่วยเหลือในการจัดทำเป็นอย่างดี จึงทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงมาได้ ส่วนที่ดีของฉบับนี้ ผู้จัดทำขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังว่าสาระแห่งการวิจัยฉบับนี้ จะมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยสำหรับผู้สนใจเรื่องการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน

พิชญ์สินี ตะพานวงศ์

เมษายน 2556

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
-------------	-----

สารบัญภาพ	(5)
-----------	-----

บทที่ 1 บทนำ	1
--------------	---

ความสำคัญของปัญหา	1
-------------------	---

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
-------------------------	---

ขอบเขตของการวิจัย	4
-------------------	---

ประโยชน์ที่ได้รับ	4
-------------------	---

สมมติฐานการวิจัย	5
------------------	---

นิยามศัพท์	5
------------	---

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
-----------------------	---

ทฤษฎีปัจจัยส่วนบุคคล	8
----------------------	---

ทฤษฎีการตระหนักถึงปัญหา	9
-------------------------	---

ทฤษฎีจุดมุ่งหมายการลงทุน	14
--------------------------	----

ทฤษฎีการรับรู้ความเสี่ยง	16
--------------------------	----

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการออมด้วยการลงทุน	20
--	----

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
-------------------------	----

กรอบแนวคิดการวิจัย	29
--------------------	----

บทที่ 3 วิธีการวิจัย	30
----------------------	----

วิธีเก็บข้อมูล	30
----------------	----

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	42
---------------------	----

บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	53
---------------------------------	----

ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	54
---------------------------------	----

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน ของกลุ่มตัวอย่าง	57
---	----

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

จุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง	60
การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง	61
องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน	66
องค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน	68
แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่าง สถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน การรับรู้ความเสี่ยงของ ผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน	71
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	75
ข้อวิจารณ์	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	80
ข้อเสนอแนะ	83
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	86
ภาคผนวก	90
ภาคผนวก ก บทสัมภาษณ์	91
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	101
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	103
ภาคผนวก ง ผลการทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม	110
ภาคผนวก จ ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ	114
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	119

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความแตกต่างระหว่างการออมและการลงทุน	2
2	การปรับซื้อหัวข้อ	38
3	การทดสอบค่าสถิติความน่าเชื่อถือ	39
4	ค่าสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ทดสอบ	40
5	แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
6	สรุปค่าสถิติในการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล	51
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	54
8	ระดับความคิดเห็นต่อสภาวะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน	57
9	ระดับความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุน	60
10	ระดับการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน	61
11	ตารางสรุปค่าเฉลี่ย	65
12	ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดล	66
13	ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลก่อนการปรับโมเดล	69
14	ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลหลังการปรับโมเดล	69
15	ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดล	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
1	การทดสอบความน่าเชื่อถือ (ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาวะในความเป็นจริง)	111
2	การทดสอบความน่าเชื่อถือ (จุดมุ่งหมายการลงทุน)	112
3	การทดสอบความน่าเชื่อถือ (การรับรู้ความเสี่ยง)	112
4	ตรวจสอบความปกติของข้อมูล	115
5	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)	117
6	ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)	117
7	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)	117
8	ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)	117
9	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)	118
10	ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)	118

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	มูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2543 - 2554 จำแนกตามประเภทผู้ลงทุน	2
2	การตระหนักถึงความต้องการของผู้บริโภค	9
3	กระบวนการตระหนักถึงปัญหา	10
4	กรอบแนวคิดการวิจัย	29
5	โครงสร้างแบบสอบถาม	36
6	โมเดลสมการ โครงสร้าง	47
7	ผลการทดสอบโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออม ด้วยการลงทุน	67
8	ผลการทดสอบโมเดลการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน	70
9	ผลการทดสอบโมเดลสมการ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความ เสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน	73

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

เงินออมในระบบเศรษฐกิจเป็นทั้งของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนและครัวเรือน ล้วนแต่สำคัญต่อประชาชนในแง่ที่ทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคตแล้ว ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะช่วยสนับสนุนการลงทุนและการผลิตของประเทศ หากประเทศมีเงินออมและเงินลงทุนค่อนข้างสมดุล การลงทุนในประเทศก็ไม่ต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากเกินไป แต่ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและความมีประสิทธิภาพของการลงทุน และการผลักดันให้ออมเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554) ปัจจุบันการออมในประเทศไทยยังกระจุกตัวอยู่ที่กลุ่มคนมีฐานะเป็นส่วนใหญ่ จากค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น (สหกรณ์ออมสิน, 2554)

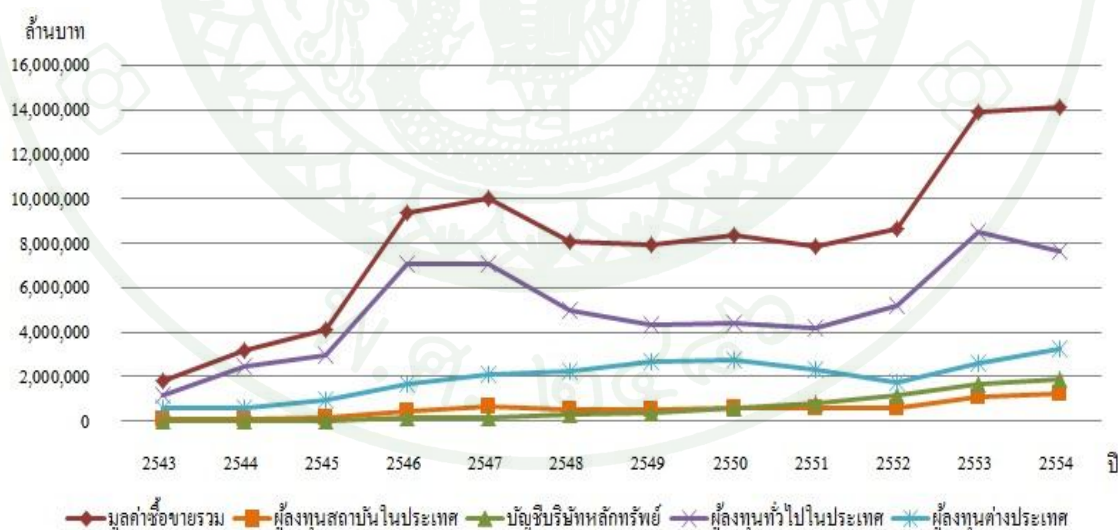
เมื่อรายได้มีมูลค่าสูงกว่าค่าใช้จ่าย จะมีการเก็บออมรายได้ส่วนเกิน ฉะนั้นการชะลอการใช้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งในปัจจุบันควรเก็บออมด้วยวิธีใด เพื่อให้เงินจำนวนนั้นงอกเงยมากขึ้นในอนาคตจึงเริ่มมีการออมด้วยการลงทุน (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2545) อย่างการลงทุนตราสารหนี้ ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำ และให้อัตราผลตอบแทนต่ำด้วยเช่นกัน ไม่คุ้มกับความเสี่ยงและค่าเสียโอกาส จึงมีการลงทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Risky Asset) ที่เพิ่มมากขึ้น จากสาเหตุอย่างเศรษฐกิจโลกที่ผ่านสภาวะการหดตัว และหลายประเทศมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง อัตราเงินเฟ้อที่ส่งผลให้มีความเป็นไปได้สูงที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยลง และการประเมินค่าสินทรัพย์ที่ปรับตัวลดลงเมื่อความเสี่ยงลดลง (ทิสโก้, 2555) ล้วนเป็นเหตุผลให้ตราสารทุนมีความน่าสนใจ จนผู้ออมหันเหมาเป็นผู้ลงทุนแทน

การออมและการลงทุนมีความแตกต่างกันในหลายประการ โดยทั่วไปประชาชนมักเก็บออมในรูปเงินสด หรือฝากธนาคาร ซึ่งได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน ส่วนการใช้วิธีการซื้อทองรูปพรรณ ทองแท่ง ที่ดิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ก็เข้าลักษณะที่เรียกว่าการลงทุน ซึ่งมีทั้งความเสี่ยงและผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม, 2553ก) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความแตกต่างระหว่างการออมและการลงทุน

หัวข้อ	การออม	การลงทุน
วัตถุประสงค์	เป็นการสะสมเงินเพื่อให้พอกพูนในระยะสั้น เพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	เป็นการสะสมเงินให้กองเงยต่อเนื่องในระยะยาว
วิธีการสะสม	เงินฝากธนาคาร และบริษัทเงินทุน	ลงทุนในพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้น กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ความเสี่ยง	ความเสี่ยงต่ำ (เนื่องจากรัฐบาลค้ำประกันเงินฝากทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย)	ระดับความเสี่ยงตามประเภทและลักษณะของหลักทรัพย์ที่ลงทุน (เสี่ยงสูงกว่าการฝากเงิน)
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ย เงินปันผล และ/หรือ ผลกำไร หรือ ขาดทุนจากการลงทุน
ข้อได้เปรียบ	ความเสี่ยงต่ำ รับประกันเงินต้น	ได้รับผลตอบแทนในระยะยาวสูงกว่า
ข้อเสียเปรียบ	ผลตอบแทนต่ำ	มีโอกาสขาดทุนจากการลงทุน

ที่มา: บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (2553ก)

ภาพที่ 1 มูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี 2543 - 2554 จำแนกตามประเภทผู้ลงทุน (หน่วย: ล้านบาท)

หมายเหตุ: มูลค่าซื้อขายรวม = มูลค่าซื้อ + มูลค่าขาย

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2555)

จากวิกฤตต้มยำกุ้ง หรือวิกฤตการทางการเงินที่เกิดขึ้นในเอเชียช่วงปี 2540 ทำให้ตลาดทุนของประเทศไทยได้รับความกระทบกระเทือน แต่ก็ได้รับการแก้ไขในเวลาต่อมา จากภาพที่ 1 มูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เริ่มเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2543 – 2547 ก่อนเริ่มลดลงและทรงตัวในปี 2548 – 2552 จากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลง และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นในปี 2553 โดยในปี 2543 มีบริษัทจดทะเบียนจำนวน 389 บริษัท ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 472 บริษัท ซึ่งนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีมูลค่าการลงทุนสูงขึ้นในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

การลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง เกิดจากความเสี่ยงทั้งระบบ (Systematic Risk หรือ Market Risk) เป็นปัจจัยมหภาค ไม่สามารถควบคุมและทำให้หมดไปได้ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) เป็นปัจจัยจุลภาค สามารถกระจายความเสี่ยงเพื่อลดความไม่แน่นอนนี้ได้ ความเสี่ยงที่ระบบการลงทุนกำลังจะตาย (System Death) สาเหตุจากแนวคิดหรือระบบการลงทุนของของผู้ลงทุนเองไม่สามารถทำกำไรในระยะยาวได้ ความเสี่ยงจากการลงทุน (Operational Risk) เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวที่เฝ้าต่อการลงทุน ความเสี่ยงจากตนเอง (Human Risk หรือ It's me) คือความรู้ในการลงทุน (แมงเม่า (นามแฝง), 2555) การรับรู้ความเสี่ยงในส่วนนี้แตกต่างกันไปตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไป มีการลงทุนทั้งในหุ้นขนาดเล็ก และใหญ่ ทั้งยังมีอิทธิพลต่อราคาหุ้นบางตัวที่จำนวนหุ้นที่มีไม่มาก โดยมีแนวทางการลงทุนของนักลงทุนที่เน้นทำกำไรในระยะสั้น วิเคราะห์การลงทุนโดยใช้ปัจจัยทางพื้นฐาน ผลตอบแทนมากกว่านักลงทุนที่ใช้วิธีทางเทคนิค นักลงทุนรายย่อยส่วนมากเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นไม่ว่าจะเป็น หมอ วิศวกร นักบัญชี ส่วนมากเป็นนักลงทุนมีอาชีพที่ประสบความสำเร็จ ในขณะที่ตลาดเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว และไม่มีกลยุทธ์หนึ่งกลยุทธ์ใดสามารถเอาชนะตลาดได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ นักลงทุนควรพิจารณาผลตอบแทนเทียบกับความเสี่ยง บางครั้งหุ้นที่มีโอกาสทำกำไรสูงอาจมีความเสี่ยงสูงมากจนไม่คุ้มค่าหรือควรค่าแก่การลงทุน

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบภาคครัวเรือน อย่างการออกแบบรูปแบบของการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง ทำให้ผู้บริโภคคาดการณ์ถึงผลตอบแทนที่สูงกว่าด้วยเช่นกัน แต่ตอบสนองจุดมุ่งหมายด้านผลตอบแทน และสภาพคล่องของการออมได้เป็นอย่างดี จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน เพื่อเป็นแนวทางในการออกผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค และสร้างโอกาสในการแข่งขันของสถาบันการเงิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน
3. เพื่อสร้างแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีที่มาแบบสอบถามจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และบทความต่างๆ ก่อนนำไปเป็นกรอบในการสัมภาษณ์นางสาวนันทน์ หลิกภัย (เจ้าหน้าที่อาวุโส บลจ.ไทยพาณิชย์) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการแนะนำลูกค้าเรื่องการลงทุนในหุ้น และกองทุนรวม เพื่อสร้างแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วันที่ 7 - 27 มกราคม 2556 ในช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. ซึ่งเก็บข้อมูลจากห้องสมุดมารวย 2 แห่ง คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศูนย์การค้าเอสพลานาด โดยเก็บข้อมูลขณะที่ผู้มาใช้บริการเข้ามาใช้ในห้องสมุด จำนวน 400 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างสุ่มจากประชากร คือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวม และหุ้นสามัญ ต้องเปิดบัญชีในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งลงทุนมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน โดยสอบถามถึงความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม ก่อนทำการแจกแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันการเงิน เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของผู้ออม เจ้าหน้าที่แนะนำลักษณะการออมที่ตรงกับการยอมรับของลูกค้าได้ และสถาบันการเงินสามารถออกแบบการออมที่ตรงกับความต้องการที่แท้จริง เป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันทางธุรกิจ
2. เพื่อแนะนำให้ผู้รู้ถึงระดับความเสี่ยงก่อนการฝากเงินในรูปแบบที่เลือกไว้ และสามารถจำแนกประเภทลูกค้า ตามสุขภาพทางการเงิน โดยปรับลดความเสี่ยงที่ผู้ออมให้ความสำคัญมากที่สุด และนำส่วนนี้มาเป็นต้นแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการออม เพื่อเพิ่มความสามารถให้แก่ธุรกิจ

3. เพื่อสร้างรูปแบบการลงทุน และนำจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการ ซึ่งจัดประเภทที่แบ่งตามระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน มาโฆษณาถึงความต่างกับคู่แข่ง เพื่อสร้างการดึงดูดลูกค้ามายังธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริงซึ่งเป็นปัจจัยแฝง (ตัวแปรภายนอก Exogenous Variable) เป็นผลมาจาก ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกต (ตัวแปรภายใน Endogenous Variable) มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎีเชิงประจักษ์

2. การรับรู้ความเสี่ยง ซึ่งเป็นปัจจัยแฝง (ตัวแปรภายนอก Exogenous Variable) เป็นผลมาจาก ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกต (ตัวแปรภายใน Endogenous Variable) มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎีเชิงประจักษ์

3. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทน เวลาในการลงทุนหรือสภาพคล่อง ระยะเวลาการลงทุนกู้หรืออัตราเงินเฟ้อ และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมเงิน ได้แก่ ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย

นิยามศัพท์

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออม คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตระหนักขึ้นปัญหา หรือความต้องการของผู้ออมเงิน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกในกระบวนการก่อนการตัดสินใจของผู้บริโภค โดยแบ่งเป็น ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน

การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออม คือ ความเสี่ยงที่ผู้ออมรับรู้ หรือเป็นสิ่งที่กังวล ซึ่งเป็นการค้นหาข้อมูลในรูปแบบหนึ่ง สามารถแบ่งออกเป็น ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย

องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factory Analysis: CFA) คือ การยืนยันหรือตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งต้องอ้างอิงคุณลักษณะของทฤษฎี หรืองานวิจัยในอดีต เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแปรว่ามีความคงที่หรือไม่ (มีความสัมพันธ์เป็นไปอย่างที่ทฤษฎีกำหนด)

แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ (Structural Equation Modeling: SEM) คือ การกำหนดแบบจำลองความสัมพันธ์ ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปร จากตัวแปรเชิงเหตุไปสู่ตัวแปรผล เส้นทางนี้เรียกว่า อิทธิพล

ตัวแปรภายนอก (Exogenous Variable) หรือปัจจัยแฝง คือ ตัวแปรที่ไม่สามารถวัดค่าโดยตรงได้ในความเป็นจริง หรือเป็นปริมาณของการสันนิษฐานทางทฤษฎี

ตัวแปรภายใน (Endogenous Variable) หรือตัวแปรสังเกต คือ ตัวบ่งชี้ถึงความมีอยู่ของตัวแปรแฝง หรือตัวแปรต้นที่กำหนดปัจจัยแฝง

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย และ บทความที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อเป็นแนวทางประกอบการวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีปัจจัยส่วนบุคคล
2. ทฤษฎีการตระหนักถึงปัญหา
 - 2.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในอุดมคติ
 - 2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริง
3. ทฤษฎีจุดมุ่งหมายการลงทุน
4. ทฤษฎีการรับรู้ความเสี่ยง
5. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการออมด้วยการลงทุน
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ทฤษฎีปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล (Person Factors) มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ เพราะมีผลกระทบโดยตรงไปยังการเลือกซื้อหรือใช้สินค้าของผู้บริโภค (สุวิมล แม้นจริง, 2546; Kotler and Keller, 2011)

1. อายุ (Age) บุคคลต่างๆ ซื้อผลิตภัณฑ์และมีพฤติกรรมในการซื้อที่แตกต่างกัน อย่างอายุในวัยเด็กมักมีผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจ ในขณะที่วัยรุ่นมักนำเพื่อนเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจ และมักใช้อารมณ์ในการซื้อมากกว่าเหตุผลอย่างในวัยผู้ใหญ่

2. ช่วงชีวิต (stage in Life Cycle) การบริโภคถูกแบ่งจาก วงจรชีวิตครอบครัว (Family Life Cycle) คือ จำนวนคนในครอบครัว และเพศ (Gender) ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา อย่างการแต่งงาน การมีบุตร ความเจ็บป่วย การย้ายถิ่นฐาน การหย่าร้าง การทำงานครั้งแรก การเปลี่ยนงาน การเกษียณ และการตาย มีส่วนในการกระตุ้นความต้องการใหม่เสมอๆ ส่วนวงจรชีวิตครอบครัวเริ่มจากโสด มีภรรยาหรือมีลูกน้อย ชอบสิ่งอำนวยความสะดวก ครอบครัวใหม่ยังไม่มีบุตรที่มีอัตราการซื้อสินค้าถาวรสูง ครอบครัวมีบุตรมีของใช้ในบ้านเยอะ ซื้อครั้งละหลายๆ ครอบครัวที่บุตรแยกไปแล้วฐานะทางการเงินที่มั่นคงขึ้นและมีความสนใจเรื่องสุขภาพ ครอบครัวสูงอายุ เริ่มมีรายได้อาจจำกัด มีค่าใช้จ่ายทางการแพทย์สูง และครอบครัวเป็นม่าย

3. อาชีพ (Occupation) มีอิทธิพลต่อแบบแผนการบริโภคของผู้บริโภค ซึ่งกระทบต่อรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างพนักงานฝ่ายช่างต้องซื้อเสื้อผ้าสำหรับช่าง ผู้จัดการบริษัทมักซื้อชุดสากลราคาแพง เป็นสมาชิกกอล์ฟคลับ

4. ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Circumstance) มีผลกระทบต่อการเลือกซื้อสินค้า เนื่องจากเป็นตัวกำหนดอำนาจซื้อซึ่งประกอบด้วยรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ การออม ทรัพย์สิน ภาระหนี้สิน ความสามารถในการกู้ยืม และทัศนคติต่อการใช้จ่าย

5. บุคลิกภาพ (Personality) ลักษณะโครงสร้างทางจิตวิทยาภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม เพราะอุปนิสัยทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันสิ่งซึ่งนำความตั้งใจและความแน่วแน่ในการซื้อหรือใช้สินค้าและบริการ เช่นความเชื่อมั่นในตนเอง ความอิสระ การชอบคบค้าสมาคม โดยปกติเปลี่ยนแปลงได้ยาก

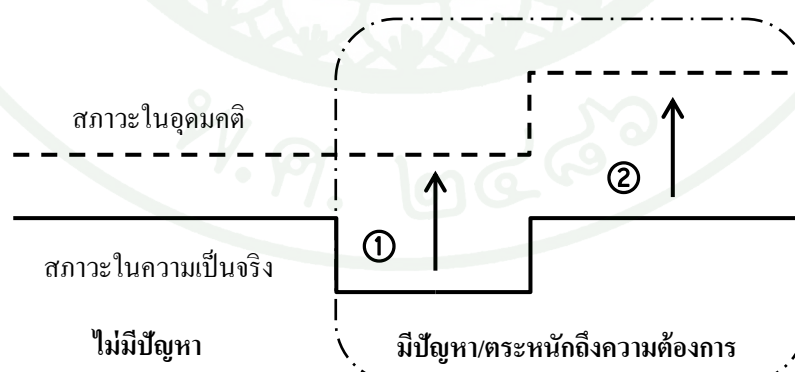
6. แนวความคิดส่วนตัวหรือความคิดเห็นส่วนบุคคล (Self Concept) เป็นความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 1) ความคิดที่บุคคลมองตนเอง 2) ความคิดเห็นที่มีต่อคนอื่น โดยพิจารณาว่าสิ่งนั้นสามารถสะท้อนความเป็นตัวของตัวเองได้

7. วิธีการดำเนินชีวิตและคุณค่า (Lifestyle and Value) ลักษณะการดำเนินชีวิตที่แสดงออกมาในรูปของกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเกิดจากวัฒนธรรมย่อยของแต่ละบุคคล ขึ้นทางสังคม โดยวิธีการดำเนินชีวิต เป็นรูปแบบการใช้ชีวิต ทั้งกิจกรรม ความสนใจ ความคิดเห็น ซึ่งถูกชี้นำด้วยเงื่อนไขทางการเงินและเวลา

ทฤษฎีการตระหนักถึงปัญหา

ความหมายการตระหนักถึงปัญหา

ชูชัย สมิติทิไกร (2554) กล่าวว่า การตระหนักถึงปัญหา หรือการรู้ความต้องการของผู้บริโภค เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคมองเห็นความแตกต่างอย่างเด่นชัดระหว่างสภาวะในอุดมคติ (Ideal State) กับสภาวะในความเป็นจริง (Actual State) ซึ่งสภาวะในอุดมคติคือสภาวะที่ผู้บริโภคมีความปรารถนาให้เกิดขึ้น ส่วนสภาวะในความเป็นจริงคือสภาวะที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในปัจจุบัน

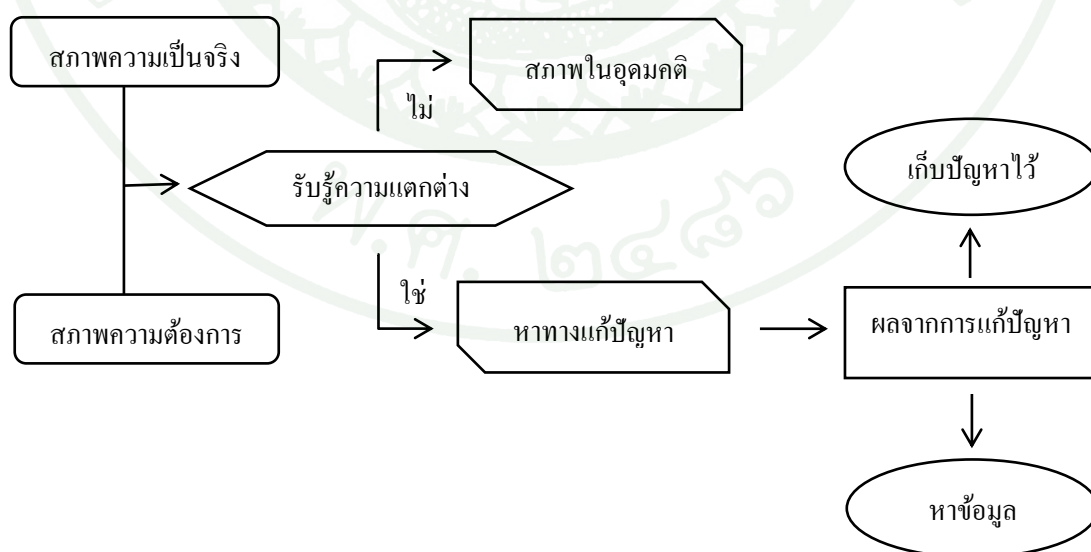

ภาพที่ 2 การตระหนักถึงความต้องการของผู้บริโภค

ที่มา: ชูชัย สมิติทิไกร (2554)

จากภาพที่ 2 การตระหนักถึงปัญหา สามารถเกิดขึ้นได้ในสองกรณี กรณีที่ 1 เกิดขึ้นเมื่อสถานะในอุดมคติยังอยู่ในระดับเดิม แต่สถานะในความเป็นจริงมีความเสื่อมถอยลงจากเดิม อย่างโทรทัศน์ชำรุด ส่วนกรณีที่ 2 เกิดขึ้นเมื่อสถานะในอุดมคติมีการยกระดับสูงขึ้นจากเดิม แม้ว่าสถานะในความเป็นจริงยังอยู่ในระดับเดิม เช่น บ้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันยังอยู่ในสภาพที่ดี แต่ผู้บริโภคเล็งเห็นว่าควรซื้อบ้านหลังใหม่ให้ใหญ่กว่าเดิม เพื่อรองรับสมาชิกใหม่ที่กำลังเข้ามาอยู่เพิ่ม ดังนั้นผู้บริโภคมีการตระหนักถึงปัญหา หรือการรู้ความต้องการของผู้บริโภค จึงขึ้นอยู่กับ การรับรู้ความแตกต่างระหว่างสถานะทั้งสองดังกล่าว หากแต่ความแตกต่างระหว่างสถานะในอุดมคติกับสถานะในความเป็นจริงมีไม่มาก ผู้บริโภคก็ไม่ตระหนักว่าตนเองมีปัญหา หรือความต้องการแต่อย่างใด

Bruner (2011) กล่าวว่า การตระหนักถึงปัญหาเกิดเมื่อ ผู้บริโภครับรู้ถึงความต่างระหว่างสภาพความต้องการ (Desired State) กับสภาพความเป็นจริง (Actual State) ซึ่งก่อให้เกิดการตัดสินใจในที่สุด สภาพความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นอยากให้เป็น ส่วนสภาพความเป็นจริงที่สิ่งพิเศษอยู่ในช่วงเวลานั้น ฉะนั้นสภาพในอุดมคติ (Ideal State) จึงเกิดขึ้นเมื่อสภาพความต้องการและสภาพความเป็นจริง มีสัดส่วนที่เท่ากัน เมื่อเกิดความไม่สมดุลระหว่างสภาพความต้องการและสภาพความเป็นจริง ผู้บริโภคหาทางแก้ปัญหา โดยระดับความสำคัญของปัญหาแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์และตัวบุคคลนั้นๆ ซึ่งต้องมีความพร้อมของทรัพยากร อย่างเช่น เงิน เวลา พลังงาน สุดท้ายมีผลกระทบ 2 อย่าง คือ การเก็บปัญหานั้นไว้ หรือการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อหาทางแก้ที่ดีที่สุด ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กระบวนการตระหนักถึงปัญหา

ที่มา: Bruner (2011)

Kotler and Keller (2011) กล่าวว่า การตระหนักถึงปัญหา เป็นขั้นตอนเริ่มแรกในกระบวนการตัดสินใจซื้อ เกิดขึ้นเมื่อผู้ซื้อได้นับการกระตุ้นความต้องการจากทั้งภายในและภายนอก เมื่อเกิดแรงกระตุ้นจากภายใน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นทั่วไป อย่างความหิว ความโกรธ ความเหนื่อย ที่เป็นแรงผลักดันในขั้นแรก ผนวกกับแรงกระตุ้นจากภายนอกที่เกิดจากการที่บุคคลยอมรับแรงกดดันจากรอบข้าง เช่น การมีความชื่นชอบในรถใหม่ของเพื่อน หรือเมื่อเห็นโฆษณาแล้วอยากได้ในสิ่งนั้น ทั้งหมดล้วนเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการตัดสินใจซื้อทั้งสิ้น การตระหนักถึงปัญหาเกิดจากแรงกระตุ้นจากภายนอกและภายใน ทำให้ผู้บริโภครับรู้ถึงความแตกต่างระหว่างความต้องการในอนาคตและความเป็นจริงที่เผชิญอยู่ และท้ายที่สุดจนหาทางแก้ปัญหาด้วยการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆ

เพราะฉะนั้นสภาวะในความเป็นจริง คือปัจจัยที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตระหนักถึงปัญหา มาจากการเห็นความแตกต่างระหว่างสภาวะในอุดมคติ กับสภาวะในความเป็นจริง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตระหนักถึงปัญหา

ชูชัย สมितिไกร (2554) กล่าวว่า ปัจจัยที่สามารถมีอิทธิพลต่อการตระหนักถึงปัญหาสามารถจำแนกได้เป็น 2 ด้าน คือ

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาวะในอุดมคติ

1.1 วัฒนธรรม/ชั้นทางสังคม (Culture and Social Class) เป็นสิ่งที่กำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของผู้บริโภค และกำหนดว่าผู้บริโภคที่อยู่ในวัฒนธรรมและชนชั้นทางสังคมหนึ่งๆ ควรมีสภาวะ เช่น ในสังคมไทยปัจจุบันให้คุณค่าและความสำคัญกับการมีผิวขาว

1.2 กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) การที่ผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม เช่น การเปลี่ยนจากสถานภาพจากนักศึกษาเป็นพนักงาน ทำให้เกิดการตระหนักถึงปัญหา และมีความต้องการสินค้าหรือบริการใหม่ๆ เพื่อการยอมรับจากกลุ่มที่อยู่ใหม่

1.3 ลักษณะครอบครัว (Family Characteristics) การที่ครอบครัวของผู้บริโภคมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ทำให้ตระหนักว่าจำเป็นต้องซื้อสินค้าหรือบริการเพิ่มเติม เช่น การมีบุตร การเติบโตของสมาชิกในครอบครัว การเริ่มเข้าสถานศึกษา

1.4 สถานภาพทางการเงิน (Financial Status) การที่ฐานะทางการเงินของผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยอาจเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลงก็ได้ เช่น การหมดจากภาระหนี้สิน การตกงาน ความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม แต่การเปลี่ยนแปลงในทางที่แย่ลงก็ทำให้ผู้บริโภคทบทวนการเลือกบริโภคอีกครั้งเช่นกัน

1.5 พัฒนาการของแต่ละบุคคล (Individual Development) เป็นการเปลี่ยนการบริโภคในเชิงพัฒนาการ เช่น อายุมากขึ้น หรือการเติบโตของร่างกาย ย่อมมีการบริโภคที่ต่างไปจากเดิม

1.6 แรงจูงใจ (Motives) ผู้บริโภคแต่ละคนย่อมมีแรงจูงใจและความต้องการในการทำสิ่งต่างๆ เช่น ต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม ความต้องการค้นความมั่นคงปลอดภัย

1.7 สถานการณ์ในปัจจุบัน (Current Situation) จากการที่ผู้บริโภคแต่ละคนอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลต่อความต้องการที่แตกต่างกัน เช่นผู้ที่ต้องทำงานและใช้ชีวิตอย่างเร่งรีบ ย่อมต้องการความรวดเร็วในการบริโภค ทั้งอาหาร การออกกำลังกาย หรือแม้กระทั่งการพักผ่อนหย่อนใจ

1.8 ความพยายามทางการตลาด (Marketing Efforts) เช่น การโฆษณา หรือการจัดกิจกรรมทางการตลาด ทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าการได้ใช้ผลิตภัณฑ์ในโฆษณา แม้ว่าความเป็นจริงมีความจำเป็นที่ต้องซื้อผลิตภัณฑ์

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริง

2.1 ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ (Normal Depletion) การที่ผลิตภัณฑ์ที่ใช้อยู่หมดไป หรือเสียหายจนใช้การไม่ได้ เช่น สบู่หมด โทรศัพท์เสีย ซึ่งเป็นปัจจัยที่มักเกิดขึ้นบ่อยที่สุด

การที่สินค้ามาสามารถตอบสนองความต้องการได้เช่นเดิม ทำให้ลดปริมาณการซื้อลง หรือก็คือภาวะที่สินค้ากำลังจะตาย ซึ่งการโฆษณามีส่วนช่วยในการกระตุ้นให้ยอดขายได้มาก (Dahlen, Lange and Smith, 2010)

2.2 ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ (Product Performance) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดีเท่าที่คาดหวัง ดังนั้น ผู้บริโภคจึงรู้สึกว่าการจำเป็นต้องมีการซื้อสินค้าหรือบริการใหม่มาทดแทน

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ จากสิ่งที่ไม่ชอบออกมา กับสิ่งที่ผู้บริโภคได้รับจริงเมื่อใช้สินค้าหรือบริการนั้นไปแล้ว และผู้บริโภคมองหาสินค้าทดแทน เมื่อประสิทธิภาพสิ่งที่ได้รับจริงไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ (Sabaf, 2008)

2.3 พัฒนาการของแต่ละบุคคล (Individual Development) เมื่อผู้บริโภคมีพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น อายุมากขึ้น มีทักษะการทำงานที่ดีขึ้น ก็อาจทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น รู้สึกว่าเสื้อผ้าไม่เหมาะสมกับวัย

เมื่อเวลาเปลี่ยนไปและมีสินค้าใหม่ออกมา ผู้บริโภครับรู้ว่ามีสินค้าหรือบริการนั้นสามารถตอบสนองความต้องการได้ ทำให้ผู้บริโภคทุ่มความพยายามและทรัพยากรต่างๆ เพื่อเรียนรู้ทำความเข้าใจก่อนการเลือกซื้อหรือใช้ (Mukerjee, 2009)

2.4 ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด (Availability of Product) การที่ผลิตภัณฑ์บางชนิดไม่มีขายในตลาด เช่น นมไร้ไขมัน เครื่องดื่มไร้น้ำตาล ก็สามารถทำให้ผู้บริโภครู้สึกได้ถึงความบกพร่องของสถานะที่เกิดขึ้นในความเป็นจริง

การตระหนักรู้ที่เปลี่ยนไป จนผู้บริโภคลดการซื้อ/ใช้สินค้าเดิมลง ซึ่งเกิดจากความต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยนักการตลาดต้องนำเสนอสินค้าในช่วงที่ผู้บริโภคเริ่มมีความต้องการที่เปลี่ยนไป โดยต้องเป็นช่วงเวลาที่เกิดความสนใจในสินค้าที่น่าเสนอพอดี และต้องนำเสนอความโดดเด่นที่เหนือกว่าคู่แข่งหรือคุณลักษณะที่ได้รับการปรับปรุง (Kahn, 2006)

2.5 สถานการณ์ในปัจจุบัน (Current Situation) เช่น สภาพอากาศร้อน อาจทำให้ผู้บริโภครู้สึกอับอาย ทำให้ต้องหาเครื่องปรับอากาศตามมา

เมื่อสถานะแวดล้อมรอบข้างมีส่วนในการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค ให้เปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ภูมิศาสตร์ และชาติพันธุ์ ที่มีปัญหาแตกต่างกันไป ซึ่งนักการตลาดต้องนำเสนอความชัดเจนในการที่สินค้านั้น ช่วยแก้ปัญหาของผู้บริโภคได้อย่างตรงจุด (Young and Pagoso, 2008)

ทฤษฎีจุดมุ่งหมายการลงทุน

จอร์จ ลังซ์แกว (2545) ได้อธิบายว่า เมื่อบุคคลหนึ่งได้รับเงินมีสองทางเลือกคือการใช้จ่าย และการเก็บออม หากเลือกของการเก็บออมหรือใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ บุคคลนั้นก็มองวิธีการเก็บออม การลงทุนคือ การกักเงินไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งชดเชยให้แก่เจ้าของเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ต้องครอบคลุมอัตราเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนในอนาคต โดยหวังว่าในช่วงเวลาหนึ่งเงินจำนวนนี้จะงอกเงยขึ้น การนำเงินไปซื้อสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น การฝากประจำกับธนาคาร ซื้อพันธบัตร ซื้อหุ้นสามัญ เป็นการลงทุนทรัพย์สินทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์ ส่วนการซื้อบ้าน และที่ดิน เพื่อหวังราคาที่สูงงอกเงย และเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อ เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งเป็นการลงทุนเทียม เรียกว่า การลงทุนของผู้บริโภค ไม่ได้หวังซื้อมาขายไป แต่ลงทุนในรูปแบบการของความพึงพอใจในสินทรัพย์ ส่วนส่วนต่างราคาเป็นจุดมุ่งหมายจริง

แง่ผู้ประกอบการธุรกิจ การดำเนินการซื้อเครื่องจักรสร้างโรงงาน ซื้อวัตถุดิบ จ้างคนงาน เหล่านี้ก็เป็นการลงทุนอีกรูปแบบหนึ่ง เรียกว่า การลงทุนทางเศรษฐศาสตร์ ผลตอบแทนจากการลงทุนทางธุรกิจ ก็คือ กำไรจากการประกอบการ เห็นได้ว่า รูปแบบของการลงทุนตามความหมายอย่างกว้าง อาจจัดได้เป็น 3 รูปแบบคือ 1) การลงทุนในตราสารทางการเงิน (Financial หรือ Security Investment) 2) การลงทุนของผู้บริโภค (Consumer Investment) และ 3) การลงทุนทางธุรกิจ (Business หรือ Economic Investment)

การลงทุนในตราสารทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ อันเป็นการลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Asset) ซึ่งเป็นเอกสารสิทธิเรียกร้องจากผู้ออกเอกสารนั้น อย่างไรก็ตาม หลักการวิเคราะห์การลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการลงทุนทางธุรกิจซึ่งเป็นการลงทุนในทรัพย์สินที่แท้จริง (Real Asset) ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อจุดมุ่งหมายการลงทุน

จุดมุ่งหมายหลักของผู้ลงทุนคือ เพื่อให้ได้อัตราผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง หรือ เพื่อลดความเสี่ยงให้ต่ำที่สุด ณ ระดับอัตราผลตอบแทนหนึ่ง (จอร์จ ลังซ์แกว, 2545; Johnson, 2009; Peterson, 2012)

ทั้งนี้ถือกันว่าผู้ลงทุนเป็นผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง ถ้าหากการลงทุนใดมีความเสี่ยงสูง ผู้ลงทุนย่อมต้องการผลตอบแทนสูง เพื่อชดเชยความเสี่ยง หากการลงทุนใดมีความเสี่ยงน้อยแม้อัตราผลตอบแทนไม่มากนัก ผู้ลงทุนก็จะยอมรับได้ วัตถุประสงค์การลงทุนเป็นไปในรูปใดขึ้นอยู่กับว่าผู้ลงทุนเป็นใคร หรือเป็นสถาบันใด ผู้ลงทุนที่มีอายุ สภาพการสมรส นิสัย แตกต่างกันย่อมมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนต่างกัน อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญในการตัดสินใจลงทุนก็คือ ผลตอบแทน (คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ) ความเสี่ยง ผู้ลงทุนไม่ชอบความเสี่ยง (ดอกเบี้ย) และระยะเวลาการลงทุน

ผลตอบแทนคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ ผู้ลงทุนได้ลงทุนในทรัพย์สินการเงิน หรือการลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ด้วยหวังว่ามูลค่าของเงินลงทุนจะสูงขึ้นและได้รับกระแสเงินสดรับระหว่างงวดการลงทุน โดยผลตอบแทนรวมทั้งสองรูปแบบนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและความเสี่ยงจากการลงทุน ในการวิเคราะห์การลงทุนถือว่า ผู้ลงทุนไม่อิ่มในผลตอบแทน (Nonsatiation) กล่าวคือในระดับความเสี่ยงที่เท่ากัน ยิ่งอัตราผลตอบแทนสูงผู้ลงทุนยิ่งพอใจ นอกจากนั้นผู้วิเคราะห์ควรแยกแยะระหว่าง อัตราผลตอบแทนที่คาดไว้ กับอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริง ผู้ลงทุนลงทุนเพื่อหวังจะได้รับผลตอบแทนซึ่งเกิดขึ้นในอนาคต แต่เมื่อเวลานั้นมาถึงผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจริงตรงตามที่คาดไว้ หรือน้อยกว่าหรือมากกว่าที่คาดไว้ก็ได้ นั่นคือผู้ลงทุนต้องตระหนักถึงความเสี่ยง ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการลงทุนเสมอ

ความเสี่ยง เนื่องจากผลตอบแทนจากการลงทุนที่ได้รับจริง ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ก็ได้ การลงทุนที่อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริง ไม่ตรงตามอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ เรียกว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยง สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนมีหลายสาเหตุ ทั้งสาเหตุจากสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม อุตุสัทธรรม และสาเหตุจากปัจจัยภายในกิจการ

ผู้ลงทุนไม่ชอบความเสี่ยง จึงต้องการอัตราผลตอบแทนสูงขึ้นเพื่อชดเชยความเสี่ยง ในการวิเคราะห์การลงทุนโดยทั่วไปถือว่าผู้ลงทุนเป็นผู้มีเหตุผลและไม่ชอบความเสี่ยงหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averter) กล่าวคือ หากการลงทุนมีความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนต้องเผชิญมากขึ้น ผู้ลงทุนบางคนอาจเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูงโดยยอมรับปัจจัยความเสี่ยงที่สูงขึ้น

ในขณะที่ผู้ลงทุนบางคนเลือกการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำ และพอใจในระดับอัตราผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะผู้ลงทุนแต่ละคนมีระดับความกลัวความเสี่ยงไม่เท่ากัน

ระยะเวลาการลงทุน ช่วงระยะเวลาการลงทุนทั้งสั้นและยาว เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งเป็นตัวกำหนดการเลือกชนิดของตราสารที่จะลงทุน และมีส่วนกำหนดระดับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับ

ทฤษฎีการรับรู้ความเสี่ยง

ความหมายการรับรู้ความเสี่ยง

สุภากรณ์ พลนิกร (2548) กล่าวว่า การรับรู้ความเสี่ยงเป็นเรื่องของการตัดสินใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และสถานที่ของการไปซื้อนั้น ผู้บริโภคมีความเสี่ยง ซึ่งระดับความไม่แน่นอนที่ผู้บริโภคต้องเผชิญในกรณีที่ไม่สามารถมองเห็นผลลัพธ์ของการตัดสินใจซื้อนั้น ฉะนั้นระดับความเสี่ยงที่ผู้บริโภครับรู้ได้นั้นอาจไม่ตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ขึ้นกับ 1) ลักษณะของผู้บริโภค เช่น ความสามารถทนต่อความไม่แน่นอนของความเสี่ยง 2) ผลิตภัณฑ์ และ 3) สถานการณ์ เช่น การซื้อไวน์มาดื่มเอง อาจไม่มีความเสี่ยงแต่เมื่อต้องซื้อเป็นของขวัญให้ผู้บังคับบัญชาอาจมีความเสี่ยงเกิดขึ้น อย่างการเกรงว่าผู้รับไม่พอใจ

หุซัย สมิตีไกร (2554) กล่าวว่า แม้ผู้บริโภคมีความต้องการที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ แต่การซื้อก็มีความเสี่ยงตามการรับรู้ด้วยเช่นกัน โดยเป็นความเชื่อที่ว่าการใช้หรือไม่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้ผลทางลบแก่ตัวผู้บริโภคได้ โดยทั่วไปการค้นหาข้อมูลของผู้บริโภคจะเพิ่มขึ้น หากการสินค้านั้นมีราคาแพง มีความสลับซับซ้อนหรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภครู้สึกว่ายากต่อการเข้าใจ นอกจากนั้นเมื่อผู้บริโภคคิดว่ามีบุคคลอื่นๆรู้เห็นการซื้อสินค้านั้น และผู้บริโภคอาจรู้สึกอับอายได้ หากมีการตัดสินใจที่ผิดพลาดในการเลือกซื้อสินค้า อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคบางประเภทอาจไม่ให้ความสำคัญแก่ความเสี่ยงตามการรับรู้มากนัก เนื่องจากคิดว่าการตัดสินใจที่ผิดพลาดมิได้ส่งผลเสียแก่ตนเองมากนัก

Hoyer and Macinnis (2008) กล่าวว่า การรับรู้ความเสี่ยง เป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นกระบวนการหาข้อมูลของลูกค้าเกี่ยวกับสินค้าหรือตราสินค้า โดยลูกค้าคำนึงถึงความไม่แน่นอนส่วนบุคคลที่มาจากการซื้อ ใช้ หรือการทิ้งสินค้าที่ใช้แล้ว ทำให้ความเสี่ยงจากการรับรู้สูงเกิดจากการปรากฏผลลัพธ์ด้านลบ ทำให้ผู้บริโภคยอมจ่ายเพิ่มขึ้นและได้ตรงเรื่องการรับสารจากการสารที่สื่อออกมาจากแผนการตลาดในรูปแบบต่างๆ และการรับรู้ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นทำให้ลูกค้าติดตามรวบรวม และประเมินข้อมูลอย่างระมัดระวัง

การรับรู้ความเสี่ยงสามารถเชื่อมโยงกับสินค้าและบริการ แต่ความสนใจจะเพิ่มขึ้นเมื่อ 1) ข้อมูลที่นำเสนอออกมามีน้อย 2) มีสิ่งแปลกใหม่นำเสนอออกมา 3) เป็นสินค้าราคาสูง 4) เป็นสินค้าที่เทคโนโลยีซับซ้อน 5) แต่ละตราสินค้ามีคุณภาพเท่าเทียมกัน 6) เมื่อลูกค้าไม่มีความเชื่อมั่น หรือการประเมินค่าจากประสบการณ์ 7) ความคิดเห็นจากผู้อื่น ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ลูกค้าคำนึงถึงก่อนการ ซื้อ ใช้ และทิ้งสินค้านั้น

วัฒนธรรมที่แตกต่างมีผลต่อระดับการรับรู้ความเสี่ยงที่มีการเชื่อมโยงกับสินค้าอย่างในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศด้อยพัฒนา มีคุณภาพสินค้าที่ต่างกัน ทำให้การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยงที่ซื้อสินค้าในประเทศด้อยพัฒนาเพิ่มสูงขึ้น หรืออย่างเช่น ชาวตะวันตกเพศชายมักเลือกลงทุนในตลาดทุนมากกว่าเพศหญิง และลูกค้าวัยรุ่นมีความเสี่ยงจากการขาดประสบการณ์มากกว่าวัยผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นว่าเพศหญิง และวัยรุ่นในตัวอย่างมีการรับรู้ความเสี่ยงสูงกว่าในการตัดสินใจเรื่องหนึ่งๆ

การรับรู้ความเสี่ยงคือระดับคือระดับความไม่แน่นอน ทำให้ไม่สามารถคาดการณ์ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นได้ จึงเกรงว่าอาจส่งผลด้านลบต่อตัวผู้บริโภคเมื่อซื้อ ใช้ และทิ้ง สินค้าหรือบริการนั้น

ประเภทการรับรู้ความเสี่ยง

ประเภทความเสี่ยงที่ผู้บริโภครับรู้สามารถแบ่งได้ ดังนี้ (ชูชัย สมิติไกร, 2554; Hoyer and Macinnis, 2008) ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านการใช้งานหรือสมรรถนะ (Performance Risk) สะท้อนจากความไม่แน่นอนจากสินค้าหรือบริการ ที่ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ เช่น บริษัท General Motor (GM)

ออกไปรับประกันรถใช้แล้ว ซึ่งลูกค้ามีความเสี่ยงด้วยการโฆษณาถึงโปรแกรมตรวจสอบรถว่าเคยผ่านการซ่อมมามากน้อยเพียงใด

2. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) โดยจะเพิ่มขึ้นถ้าสินค้าเสนอขายในราคาสูง อาจทำให้เกิดปัญหาทางการเงินตามมา เช่น ต้นทุนในการซื้อบ้าน โดยความเสี่ยงของประเภทสินค้าจะผันแปรตามระดับราคาสินค้า จากการวิจัยพบว่าการตัดสินใจซื้อ เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งอาจมีการนำเสนอสินค้าในเว็บไซต์ก่อน หรือเป็นรีวิวของผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้

3. ความเสี่ยงด้านกายภาพ หรือความปลอดภัย (Physical or Safety Risk) เป็นความเป็นไปได้ที่เกิดความเสียหายจากสินค้าหรือบริการ เพราะการตัดสินใจของลูกค้าจำนวนมาก ถูกผลักดันจากความต้องการขั้นพื้นฐานที่หลีกเลี่ยงอันตรายในรูปแบบต่างๆ อย่างการที่ลูกค้ามีความสงสัยถึงวันหมดอายุในสินค้าบริโภค โดยเฉพาะสินค้าประเภทเครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า บริการทางการแพทย์

4. ความเสี่ยงด้านสังคม (Social Risk) ความเป็นไปได้อาจมีสิ่งมากระทบจุดยืนในสังคม หรือเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคม ทั้งจากการซื้อ ใช้ และทิ้งสินค้านั้น เช่นการต่อต้านผลกระทบของควันบุหรี่ที่ผู้อื่นสูบ การรณรงค์ในเรื่องนี้มีอิทธิพลต่อการไม่สูบบุหรี่ของวัยรุ่นมากกว่า การสื่อให้สังคมรับรู้ถึงผลกระทบจากควันบุหรี่เพียงอย่างเดียว

5. ความเสี่ยงด้านจิตวิทยา (Psychological Risk) ซึ่งสะท้อนจากความสนใจของลูกค้าในการซื้อหรือใช้ สินค้าและบริการว่ามีความเหมาะสมกับตนเองหรือไม่ เช่น ถ้าลูกค้าเป็นนักสิ่งแวดล้อม เขามีความเสี่ยงด้านจิตวิทยาที่สูงกว่าคนทั่วไปในการซื้อผ้าอ้อมแบบใช้แล้วทิ้ง

6. ความเสี่ยงด้านเวลา (Time Risk) เกิดจากความไม่แน่นอนของเวลาที่ซื้อ ใช้ และทิ้งสินค้าและบริการนั้นๆ โดยความเสี่ยงด้านเวลา เพิ่มขึ้น ถ้าต้องใช้เวลานาน ทั้งระยะเวลาในการทำสัญญา, เวลาในการเรียนรู้กระบวนการใช้ เช่นการทำสัญญาในฟิตเนสเป็นเวลา 3 ปี

สุภาภรณ์ พลนิกร (2548) กล่าวว่าประเภทความเสี่ยงที่ผู้บริโภครับรู้ได้ แบ่งเป็น ความเสี่ยงทางกายภาพ ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงทางสังคม ความเสี่ยงด้านเวลา และ ความเสี่ยงทางความพยายาม (Effort Cost) เช่น การตัดสินใจซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในราคาแพง โดยยังไม่ทราบว่าสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ง่ายหรือยากเพียงใด

การจัดการกับความเสี่ยง

สุภาภรณ์ พลนิกร (2548) กล่าวว่า ผู้บริโภคมีวิธีการจัดการกับความเสี่ยงโดยลดระดับของความเสี่ยงก่อนตัดสินใจด้วยวิธีต่างๆ ดังนี้ 1) หาข้อมูล เช่น สอบถามจากผู้ขาย สอบถามผู้นำความคิด 2) มีความภักดีในตราสินค้า (Brand Loyalty) เนื่องจากยี่ห้อเดิมใช้งานได้ดีเป็นที่น่าพอใจ หากเปลี่ยนต้องเสี่ยง 3) เลือกตราสินค้าโดยพิจารณาจินตภาพของยี่ห้อ (Brand Image) เช่น รถยี่ห้อนั้นๆ ไม่เคยใช้มาก่อนแต่ได้ยินโฆษณาย่อย หรือทำในประเทศที่ชื่อเสี่ยงด้านนั้น 4) ใช้จินตภาพร้านค้า (Store Image) เมื่อผู้บริโภคไม่มีข้อมูลเพียงพอตัดสินใจของร้านค้าที่ตนรู้จักและมีความไว้วางใจ 5) ซื้อรุ่นที่แพงที่สุด (ในกรณีที่สินค้ามีราคาใกล้เคียงกัน) ผู้บริโภคสนใจสินค้าที่มีคุณภาพดีและมีเงินที่ในการซื้อได้ 6) ซื้อรุ่นที่ราคาถูกที่สุด ผู้บริโภคมีปัจจัยไม่เพียงพอที่จะซื้อรุ่นแพงที่สุด รวมทั้งไม่สนใจคุณภาพที่ดีที่สุด หรือทดลองซื้อไปใช้ก่อนด้วยการซื้อรุ่นที่ถูกที่สุด 7) มองหาสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่น (Assurance) เช่น มีการรับประกันที่ยาวนาน สามารถคืนเงินได้ หากไม่พอใจ สินค้าผ่านการทดสอบโดยหน่วยงานมาตรฐานที่ลูกค้าสามารถทดลองใช้ก่อนซื้อได้

Hoyer and Macinnis (2008) ซึ่งผู้ศึกษาได้สรุปว่า ความเสี่ยงและการใช้ความพยายามในการซื้อ (Risk and Involvement) เป็นปริมาณความเสี่ยงที่เกิดจากความสับสนของลูกค้า โดยต้องใช้ความพยายามในการซื้อ อย่างการซื้อบ้าน และคอมพิวเตอร์มากกว่า การซื้อกรอบรูป หรือกาแฟ เพราะระดับความเสี่ยงเปลี่ยนไปตามการรับรู้ส่วนบุคคล และผลที่คาดการณ์ไว้

ความเสี่ยงที่สูง ซึ่งสร้างความไม่สบายใจแก่ลูกค้า ซึ่งเป็นผลมาจากการถูกหลอกลวงด้วยจำนวนพฤติกรรม และกระบวนการกลั่นกรองข้อมูลที่ช่วยลดความเสี่ยงในการตัดสินใจ และลูกค้าอาจหาข้อมูลเพิ่มเติมทั้งทางอินเทอร์เน็ต การอ่านบทความ ทีวีเปรียบเทียบการใช้สินค้า พูดคุยกับเพื่อนหรือพนักงานขาย รวมถึงการรับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ และลูกค้ายังลดความไม่แน่นอนด้วยความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty คือการซื้อสินค้าในตราสินค้าเดิมเป็นเวลานาน) ซึ่งสร้างความมั่นใจว่าสินค้าสร้างความพอใจเมื่อซื้อในครั้งต่อไป

ในปัจจุบันลูกค้าพยายามลดองค์ประกอบของผลการรับรู้ความเสี่ยงด้วยกลวิธีที่หลากหลาย ซึ่งลูกค้าบางคนใช้การตัดสินใจง่ายๆ ด้วยการคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก เช่น บางคนอาจยอมซื้อสินค้าราคาแพง หรือซื้อสินค้าที่เห็นโฆษณาย่อยครั้ง ที่มีความมั่นใจในตราสินค้าว่ามีคุณภาพสูง เมื่อการตัดสินใจด้านความเสี่ยงเพิ่มขึ้นลูกค้าพิจารณาทางเลือกที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อขาดความเชื่อในการผลิตสินค้าแบบเดิมๆ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการออมด้วยการลงทุน

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการออมด้วยการลงทุน สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552) ได้ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องและมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยสำคัญในการออม

1. ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม ยิ่งผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้น ก็จะดึงดูดให้บุคคลมีการออมเพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีการเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากทำให้การฝากออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลง
2. มูลค่าของอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน มีความแตกต่างจากมูลค่าของเงินในอนาคต ซึ่งสูญเสียความพอใจ ที่ควรได้รับจากการซื้อสินค้าในปัจจุบันมากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับ ทั้งยังเสียเวลาคอยที่จะซื้อสินค้าในอนาคตที่อาจมีราคาสูงขึ้น
3. อัตราส่วนระหว่างรายได้ประจำกับการออมที่ผันแปรไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงรายได้เนื่องจาก การเลื่อนตำแหน่ง การ โยกย้ายงาน ก็อาจทำให้มีการออมเพิ่มมากขึ้น หรือลดลงไปจากระดับเดิมได้
4. ความแน่นอนของจำนวนรายได้ในอนาคตหลังการเกษียณอายุ ถ้าผู้มีรายได้ทุกคนทราบได้แน่นอนว่าเมื่อใดก็ตามที่ไม่มีความสามารถหารายได้ ก็จะไม่มีปัญหาทางการเงินเกิดขึ้น หรือเกิดปัญหาที่รุนแรงมากนัก ดังนั้นผู้ออมอาจมีการออมลดลง เพื่อกันเงินไว้ใช้จ่ายมากขึ้น โดยไม่ทำให้จำนวนเงินรวมในอนาคตเปลี่ยนแปลง

การเงินออมควรเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและมีรายได้ด้วย โดยการฝากสถาบันการเงิน บางแห่งไว้ หรืออาจเก็บออมในรูปของการซื้อหลักทรัพย์หรือตราสารที่มีความมั่นคง ก่อให้เกิดรายได้และสามารถเปลี่ยนมาเป็นเงินสดได้ง่าย เช่น การซื้อพันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน พันธบัตรออมทรัพย์ต่าง ๆ ตัวสัญญาของบริษัทเงินทุนที่มั่นคง การซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม หรือซื้อหุ้นบริษัทที่มั่นคงถือไว้

ลักษณะการลงทุน

1. การลงทุนซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ ซื้อเพชรพลอยของมีค่า ซึ่งเราสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่เราลงทุนเป็นเจ้าของไว้โดยตรงได้อย่างเต็มที่ที่เรียกว่า Tangible Investment

2. การลงทุนในหุ้นพันธบัตรตราสารการเงินอื่น ๆ ซึ่งผู้ซื้อไม่มีสิทธิเรียกร้อง และมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการถือกรรมสิทธิ์ เรียกว่าเป็นการลงทุนแบบ Intangible Investments หรือที่จัดอยู่ในประเภทของการลงทุนทางการเงิน คือการที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีอยู่ไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวก่อให้เกิดรายได้กับผู้ลงทุนนั้น ซึ่งการลงทุนทางการเงินโดยทั่วไปมักทำผ่านกลไกของตลาดการเงิน

วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของดอกเบี้ย (Interest) เงินปันผล (Dividend) กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital Gain) และสิทธิพิเศษอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปก็คือ มุ่งผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปแบบของผลตอบแทนทางการเงิน (Monetary Return) นั้นเอง

ความเสี่ยงการเก็งกำไร

ความเสี่ยง หมายถึง โอกาสที่จะสูญเสียของบางอย่าง เป็นต้นว่าผู้ลงทุนอาจจะสูญเสียเงินลงทุน สูญเสียดอกเบี้ย หรือสูญเสียอำนาจในการซื้อของเงินลงทุนแล้วแต่ประเภทของความเสี่ยงที่เกิดขึ้น โดยทั่วไป ความปลอดภัยของเงินลงทุนกับอัตราผลตอบแทน มักไปในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าผู้ลงทุนมุ่งรักษาความปลอดภัยของเงินลงทุนไว้มากๆ ผลตอบแทนที่ได้รับมักต่ำ เช่น การฝากธนาคาร หรือหลักทรัพย์รัฐบาลที่มีความปลอดภัยสูง หรือกล่าวได้ว่าถ้าต้องการผลตอบแทนในอนาคตสูง ความเสี่ยงในการลงทุนก็สูงเช่นกัน

สำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์และการลงทุนในตลาดเงินนอกระบบ ให้ทั้งผลตอบแทนและความเสี่ยงแก่ผู้ลงทุนสูง ไม่เหมาะกับผู้ที่หวังเพียงการรักษามูลค่าของเงินออมที่มีอยู่ไม่ให้มีอำนาจซื้อเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตามถ้าผู้ลงทุนมีเงินลงทุนเพียงจำนวนจำกัดจนไม่สามารถกระจายเงินลงทุนและจำเป็นต้องตัดสินใจเลือกลงทุนเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว จึงควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการลงทุนเป็นประการสำคัญ ดังนั้นผู้ลงทุนควรเลือกสถาบันการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำและมีสภาพคล่องของเงินลงทุนสูง

ความแตกต่างของการออมและการลงทุน

ความแตกต่างของการออมและการลงทุน Mr.Messenger (นามแฝง) (2555) ได้ศึกษาและให้รายละเอียดดังนี้

การออม (Saving) คือการสะสมเงินได้ไว้ใช้ในยามที่เราต้องการ หรือเวลาฉุกเฉิน ซึ่งโดยส่วนใหญ่ การออมกับการฝากเงินในธนาคาร ผ่านบัญชีออมทรัพย์ หรือบัญชีเงินฝากประจำของธนาคาร เนื่องจากความปลอดภัยที่สูง และความสะดวกสบายในการฝากและถอนเงิน

การลงทุน (Investment) คือ การนำเงินที่เราມີอยู่เป็นทุนในการสร้างผลกำไร หรือทำให้เงินนั้นงอกเงยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากการลงทุนประสบความสำเร็จก็ได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไร แต่ถ้าการลงทุนนั้นล้มเหลว ผู้ลงทุนก็ต้องยอมรับผลขาดทุน (สูญเสียเงินต้น) ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้โอกาสที่สามารถเป็นไปได้ทั้งกำไรและขาดทุนนี้ เรียกว่า ความเสี่ยง (Risk)

การลงทุนในปัจจุบันแบ่งออกเป็นหลายประเภทด้วยกัน มีทั้งที่เสี่ยงน้อย ปานกลาง และมาก ผลตอบแทนแปรผันตามความเสี่ยงที่แตกต่างกัน จากการวิจัยกล่าวว่าการลงทุนในตราสารทุน หรือหุ้น (Equity Instruments) ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินในธนาคารถึง 3 เท่า และมากกว่าตราสารหนี้ (Debt Instruments) ประมาณ 1.5 เท่า

กองทุนรวมเหมาะสำหรับนักลงทุนที่ไม่ถนัดในการคัดเลือกหุ้น และมีเงินลงทุนจำกัด โดยผู้จัดการกองทุนทำหน้าที่คัดเลือกหุ้นที่น่าสนใจตามนโยบาย และกรอบการลงทุนที่กองทุนกำหนดไว้ ซึ่งผู้จัดการกองทุนเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจากคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ทั้งในแง่ของความรู้ และจริยธรรม มีใบประกอบวิชาชีพ วิธีการเลือกหุ้นของผู้จัดการกองทุนแต่ละคนก็แตกต่างกันไป แต่โดยส่วนใหญ่ คัดเลือกหุ้นมาไว้ในการบริหารประมาณ 10 - 40 ตัว ต่อหนึ่งกองทุน จึงสามารถช่วยกระจายความเสี่ยง (Diversify) จากความผันผวนของหุ้นรายตัวที่ลงทุน

หุ้น (Equity) คือ ตราสารที่ออกโดยบริษัทเอกชนให้แก่ผู้ถือ (Shareholder) โดยตัวผู้ถือหุ้นอยู่ในสถานะเจ้าของบริษัท ซึ่งเป็นตราสารทุน สำหรับนักลงทุนรายย่อย โดยมีบริษัทเอกชนที่นำเข้าไปจดทะเบียนในตลาด วิธีการลงทุนคือซื้อขายผ่านโบรกเกอร์ ซึ่งผู้ซื้อเลือกหุ้นที่สนใจเอง และซื้อขายได้สองทางคือทางอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์หาโบรกเกอร์ของตนเอง

ประเภทตราสารในการลงทุน

ประเภทตราสารในการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (2553ข) ได้แบ่งให้รายละเอียดไว้ดังนี้

1. ตราสารทุน (Equity Instruments) หมายถึง ตราสารที่บริษัทออกให้แก่ผู้ถือ เพื่อแสดงสิทธิของความเป็นเจ้าของในกิจการนั้น ประเภทของตราสารทุนได้แก่

1.1 หุ้นสามัญ (Common Stocks หรือ Ordinary Shares) คือ ตราสารสิทธิที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการ และเมื่อกิจการมีกำไรจากการดำเนินงาน ผู้ถือหุ้นสามัญจะได้รับเงินปันผลในอัตราที่จัดสรรโดยที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น โดยคำนวณตามสัดส่วนของจำนวนหุ้นที่ถือครอง ทั้งนี้เงินปันผลอาจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลกำไรจากการดำเนินงานประจำปีของกิจการ

1.2 หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stocks) คือ ตราสารสิทธิที่แสดงความเป็นเจ้าของกิจการที่มีการจัดบุริมสิทธิไว้อย่างชัดเจนไม่สามารถยกเลิกได้ เมื่อกิจการมีกำไรจากการดำเนินงาน ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับเงินปันผลในอัตราคงที่ตามที่จัดบุริมสิทธิไว้ อาจมากหรือน้อยกว่าผู้ถือหุ้นสามัญก็ได้ แต่หากกิจการนั้นต้องเลิกดำเนินการและมีการชำระบัญชีโดยการขายทรัพย์สิน ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับเงินคืนทุนก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ

1.3 ใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้น (Stock Warrants) คือ ตราสารสิทธิที่กิจการออกให้แก่ผู้ลงทุน เพื่อให้สิทธิในการซื้อหุ้นออกใหม่ในราคา จำนวน และภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ลงทุนมีสิทธิในความเป็นเจ้าของกิจการก็ต่อเมื่อได้ใช้สิทธิในการซื้อหุ้นของกิจการนั้นแล้วเท่านั้น

1.4 หน่วยลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน คือ ตราสารสิทธิในการเป็นเจ้าของหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนเน้นการลงทุนในตราสารทุน ผู้ลงทุนมีสิทธิในความเป็นเจ้าของกิจการที่กองทุนรวมนั้นลงทุนไว้ ตามสิทธิที่เฉลี่ยระหว่างผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุนทั้งหมดในกองทุนรวมนั้นนั่นเอง

1.5 ตราสารแสดงสิทธิในอนุพันธ์ที่มีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหุ้น (Stock Options & Futures) คือ สัญญาที่ผู้ลงทุนสองฝ่ายตกลงกันเพื่อซื้อหรือขายหุ้นในราคา จำนวน และภายในระยะเวลาที่กำหนด

2. ตราสารหนี้ (Debt Instruments) คือตราสารแสดงความเป็นหนี้ หรือสัญญาเงินกู้ที่บริษัท ออกให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป โดยสัญญาว่าจะใช้เงินตามกำหนด และจ่ายดอกเบี้ยตามกำหนด กล่าวอีก นัยหนึ่งคือ เป็นตราสารสิทธิที่แสดงความเป็น "เจ้าหนี้ของกิจการ" โดยทั่วไปแล้วการลงทุนในตรา สารหนี้ มีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในตราสารทุน ประเภทของตราสารหนี้ ได้แก่

1.1 ตราสารหนี้ภาครัฐ ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล (Government Bond) พันธบัตร รัฐวิสาหกิจ (State-Owned Enterprise Bond) พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ตั๋วเงินคลัง (Treasury Bill) ซึ่งตราสารหนี้ภาครัฐ มีความเสี่ยงต่ำสุดในด้านความสามารถในการชำระหนี้ แต่ตราสาร หนี้ภาครัฐก็มีอัตราผลตอบแทน ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่ มีอายุการลงทุนยาว เพื่อให้เป็นภาระของรัฐในการการบริหารและการ จัดการหนี้ ยกเว้นแต่กรณีของตั๋วเงินคลัง ซึ่งรัฐบาลออกเพื่อใช้ในการกู้ยืมเงินระยะสั้น (ไม่เกิน 180 วัน) หรือเพื่อดูดซับเงินสภาพคล่องส่วนเกินในตลาดเงิน เพื่อรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยเท่านั้น

1.2 ตราสารหนี้ภาคเอกชน ได้แก่

1.2.1 หุ้นกู้ (Debenture) มีลักษณะและคุณสมบัติตามสถานะของการเป็นเจ้าหนี้

1.2.1.1 หุ้นกู้มีประกัน (Secured Debt) มีการค้ำประกันหนี้โดยบุคคลที่สาม (ส่วนใหญ่เป็นบริษัทแม่หรือสถาบันการเงิน) หรือมีการวางหลักทรัพย์ไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ผู้ลงทุนทรงสิทธิของความเป็นเจ้าหนี้เหนือกว่าเจ้าหนี้รายอื่น

1.2.1.2 หุ้นกู้ไม่มีประกัน (Non-Secured Debt) ปลอดการค้ำประกัน และ ปลอดหลักทรัพย์ที่วางไว้เป็นประกันการชำระหนี้ ผู้ลงทุนทรงสิทธิของความเป็นเจ้าหนี้ด้อยกว่า หุ้นกู้มีประกัน

1.2.1.3 หุ้นกู้ไม่ด้อยสิทธิ (Senior Debt) ผู้ลงทุนทรงสิทธิของความเป็น เจ้าหนี้เท่าเทียมกับเจ้าหนี้รายอื่น แต่ด้อยกว่าหุ้นกู้มีประกัน

1.2.1.4 หุ้นกู้ด้อยสิทธิ (Subordinated Debt) ผู้ลงทุนทรงสิทธิของความเป็น เจ้าหนี้ เป็นรองเจ้าหนี้รายอื่นที่ไม่ด้อยสิทธิ นั่นคือ ได้รับชำระหนี้คืนหลังสุด

1.2.2 ตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange) คือตราสารการเงินระยะสั้น ที่บุคคลรายหนึ่งสั่งให้อีกรายหนึ่ง จ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ในตัวนั้น ในวันที่กำหนดบนหน้าตั๋วแลกเงินนั้น ตั๋วแลกเงินสามารถซื้อขายเปลี่ยนมือได้ในตลาดเงิน (Money Market) ส่วนใหญ่มีธนาคารหรือสถาบันการเงินค้ำประกัน หรือรับรอง หรือรับอวัล หรือสลักหลังอย่างไม่มีเงื่อนไข

1.2.3 ตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory Note) คือตราสารการเงินระยะสั้นที่ออกโดยบุคคลรายหนึ่งสัญญากับบุคคลอีกรายหนึ่งว่า ใช้เงินจำนวนที่ระบุบนหน้าตั๋วสัญญา พร้อมดอกเบี้ย ในวันที่กำหนด ส่วนใหญ่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non-Negotiable) และแสดงข้อความไว้บนหน้าตั๋ว แต่ถ้าไม่มีการแสดงไว้ดังกล่าว และตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นมีธนาคารหรือสถาบันการเงินค้ำประกัน หรือรับรอง หรือรับอวัล ตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นก็สามารถนำมาซื้อขายในตลาดเงินได้

1.2.4 บัตรเงินฝากแลกเปลี่ยนมือได้ (Negotiable Certificate of Deposit) คือ ตราสารแสดงการฝากเงินกับธนาคาร สามารถแลกเปลี่ยนมือได้ในตลาดรอง หากพิจารณาจากความสามารถในการชำระหนี้ ตราสารหนี้ภาคเอกชนมีความเสี่ยงมากกว่าตราสารหนี้ของภาครัฐ แต่ตราสารหนี้ภาคเอกชนจะมีอัตราผลตอบแทนสูงกว่า และมีอายุการลงทุนให้เลือกมาก ทั้งระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Benesh and Clark (1994) ได้ศึกษาเรื่อง มูลค่าการแนะนำทางอ้อม จากบาร์รอนผู้เสนอแนะด้านการลงทุนในหลักทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบการลงทุนด้วยสองวิธี การหวังผลตอบแทนข้ามเวลา กับการสะสมผลตอบแทนที่ไม่ปกติ ด้วยการเก็บข้อมูลแบบแบบอนุกรมเวลา ตั้งแต่ 14 ธันวาคม 1987 – 1988 จำนวน 53 หลักทรัพย์ วิธีการศึกษา การหวังผลตอบแทนข้ามเวลา (Event Study โดยใช้ Cumulative Daily Abnormal Return: CRA) กับการสะสมผลตอบแทนที่ไม่ปกติ (Holding Period Return: HPR) ผลการวิจัยพบว่า การเลือกผู้จัดการกองทุน ตามประเภทหลักทรัพย์ ทำให้ได้คำแนะนำที่มีความเฉพาะเจาะจง มีคุณภาพ โดยมูลค่าทางเศรษฐกิจจึงมีความเชื่อมโยงกับความปลอดภัยจากการลงทุน โดยเฉพาะหุ้นที่มีการตอบสนองต่อข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว นักลงทุนที่ลงทุนตามคำแนะนำของบาร์รอน และได้ผลตอบแทนรวมของพอร์ตที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยตลาด เมื่อพิจารณาด้วยวิธี HPR ซึ่งเน้นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัยสูง แต่ได้ผลตอบแทนเป็นกลางเมื่อพิจารณาด้วยวิธี CRA ซึ่งเน้นลงทุนในหุ้นที่มีความเสี่ยงสูงกว่า โดยทั้งสองวิธีได้ปรับค่าความเสี่ยงออกแล้ว ทำให้ผลตอบแทนที่ได้สะท้อนความเสี่ยงจากการลงทุนเสมอ

Goriaev and Zabotkin (2006) ได้ศึกษาเรื่องความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหุ้นรัสเซีย ในช่วง 10 ปีแรก ด้วยวัตถุประสงค์ บัญชีด้านความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงในประเทศ ใช้วิธีวิจัยการเชิงคุณภาพและ CAPM และวิเคราะห์เชิงพลวัต ใช้ข้อมูลทศวรรษ ตั้งแต่ปี สิงหาคม 1995 ถึง ธันวาคม 2005 ผลการวิจัยพบว่า ตลาดหุ้นรัสเซียประสบความสำเร็จ จากการมีหลักทรัพย์ให้เลือกลงทุนจำนวนมาก และคำนึงถึงสภาพคล่องของการถือหลักทรัพย์ ซึ่งสร้างผลตอบแทนจากพอร์ตการลงทุนได้ ความเสี่ยงที่มาจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ สร้างการรับรู้ความเสี่ยงน้อยที่สุด รองลงมาคือความเสี่ยงจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจมหภาค อย่างอัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมัน ความสามารถในการทำกำไรของตลาด และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงมากที่สุด คือความเสี่ยงจากการเมือง ทั้งนี้ นโยบายการลงทุน ซึ่งปัจจัยพวกนี้สะท้อนผ่านราคาหลักทรัพย์ และผลตอบแทน (Risk Return Trade Off)

Guiso, Sapienza and Zingales (2008) ได้ศึกษาเรื่อง ความน่าเชื่อถือของตลาดหลักทรัพย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยใช้ทั้งแบบสอบถาม และข้อมูลทศวรรษ ซึ่งเปรียบเทียบปัจจัยภายในประเทศ และระหว่างประเทศ โดยสร้างโมเดล Simple Two – Asset ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เริ่มจากการต้องการผลตอบแทนสูงขึ้น และสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย ผลกระทบจากการขาดความเชื่อมั่นที่มีต่อตลาดหลักทรัพย์ จากการเกรงว่าอาจถูกโกง และเงื่อนไขในการซื้อขายของตลาด เมื่อมีความต้องการลงทุน ทำให้การรับรู้ความเสี่ยง ขึ้นกับจุดมุ่งหมายการลงทุน ผู้ที่มีความเชื่อมั่นน้อย และตัดสินใจซื้อหุ้นน้อย ทำให้ผู้ลงทุนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาด และมีความเชื่อมั่นสูงขึ้น และจำนวนหุ้นที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความเชื่อมั่นสูง เพราะสามารถกระจายการลงทุนได้ดี โดยผู้ลงทุนต้องมีความเชื่อมั่นแก่หลักทรัพย์รายตัวก่อน แต่ต้องสร้างความเชื่อมั่นที่สูงแก่ทั้งพอร์ตรวมได้ จึงหวังผลตอบแทนสูงเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่น ฉะนั้นความไว้วางใจเป็นตัวแทนความเสี่ยง ซึ่งแปรผกผันกัน เมื่อมีความเชื่อมั่นน้อย ทำให้ตั้งจุดมุ่งหมายการลงทุนต่ำ

Bikker, Broeders and Dreu (2010) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะตลาดหุ้น และนโยบายการลงทุนของกองทุนบำนาญ คือการปรับสมดุล ตลาดเสรี และการลงทุนตามตลาด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกับส่วนเกินของการลงทุนในระยะสั้นและกลางที่มีต่อกลยุทธ์การลงทุน ด้วยการสร้างสมการพฤติกรรมผู้ลงทุน (Investment Behavior) ซึ่งใช้ข้อมูลทศวรรษ จำนวน 748 กองทุน (ซึ่งคิดเป็น 85% ของกองทุนทั้งตลาด) ในช่วง ไตรมาสหนึ่งปี 1999 ถึง ไตรมาสที่สี่ปี 2006 ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนในกองทุน มีการจัดส่วนผสมที่ช่วยกระจายความเสี่ยงไว้แล้ว เมื่อได้รับ

กำไร ผู้ลงทุนมักเลือกลงทุนต่อ การลงทุนในกองทุนที่มีขนาดใหญ่ มีโอกาสในการทำกำไรได้สูงกว่า จากการคงอัตราเงินสดสำรอง และการตัดขาดทุนไว้น้อยกว่า โดยกองทุนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความสามารถในการทำกำไร แต่สิ่งที่ควรระวังคือการลงทุนตามตลาด ที่อาจเกิด Overshooting (การที่ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน) ความเสี่ยงและกำไรแปรผันไปตามระยะเวลา และช่วงเวลาในการเข้าลงทุน โดยกลยุทธ์การลงทุนแตกต่างกันไป โดยเฉพาะเมื่อตลาดอยู่ในช่วงขาขึ้น ยังมีความเสี่ยงสูง

Choi and Mukherji (2010) ได้ศึกษาเรื่อง พอร์ตการลงทุนที่เหมาะสมของช่วงเวลาที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง ผลตอบแทนกับความปลอดภัยของสินทรัพย์ที่ลงทุนในช่วงเวลาที่ต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย บูลสเตอร์ป (Block Bootstrap Method ที่เอาข้อมูลในอดีตมาวิเคราะห์ซ้ำ เพื่ออนุมานข้อสรุป) ซึ่งแบ่งช่วงเวลาของผลตอบแทนเป็น 3 กลุ่ม คือ 1 ปี (ระยะสั้น) 5 ปี (ระยะกลาง) และ 10 ปี (ระยะยาว) ผลการวิจัยพบว่า ทั้งความเสี่ยงและผลตอบแทนแปรผันกันในทุกประเภทสินทรัพย์ การเลือกลงทุนในสามประเภท (ในระดับความเสี่ยงที่แตกต่างกัน) สินทรัพย์ขึ้นไปเพื่อกระจายความเสี่ยง ซึ่งถ้าลงทุนในพันธบัตร (สินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ) ทำให้ผลตอบแทนลดลง ในระยะยาวหุ้นของบริษัทเอกชนสามารถสร้างผลตอบแทนได้สูงสุด แต่ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ผู้ลงทุนจึงให้ความสนใจในผลตอบแทนรวมจากทุกหลักทรัพย์รวมที่เลือกลงทุน

Singh and Bedi (2011) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมนักลงทุนในตลาดรอง โดยมีวัตถุประสงค์ 1) พฤติกรรมของนักลงทุนที่แตกต่างจากสังคมที่แตกต่างกัน 2) รูปแบบการลงทุนที่ต่างจากสังคมที่แตกต่างกัน 3) ปัจจัยที่กระทบต่อพฤติกรรมของนักลงทุน โดยเป็นนักลงทุน 150 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย One-Way ANOVA การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ระดับค่าความเชื่อมั่น 0.05 ผลการวิจัยพบว่าเพศชายลงทุนในหุ้นมากกว่าเพศหญิง นักลงทุนมีการลงทุนทั้งวิเคราะห์จากปัจจัยพื้นฐาน และวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนเลือกรูปแบบการลงทุนที่ต่างกันไม่ได้มาจากสังคมที่ต่างกัน แต่มาจากคำแนะนำของโบรกเกอร์มากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวสาร และวิจัยต่างๆ นักลงทุนมักเลือกลงทุนเพื่อเพิ่มรายได้ และใช้เป็นเงินสำรอง

Anayochukwu (2012) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างชาติในประเทศไนจีเรีย วัตถุประสงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติกับ ผลตอบแทน วิธีการวิจัยสมการถดถอยเชิงเส้นหลายตัวแปร วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) t-test, f-test, R^2 และ Durbin Watson (DW) ด้วยค่านัยสำคัญ

ทางสถิติ 0.05 ใช้ข้อมูลทศนิยม ช่วงปี 1990 – 2009 ผลการวิจัยพบว่า อัตราดอกเบี้ยที่ต้องนำมาหักด้วยอัตราเงินเฟ้อ เพื่อให้ได้ดอกเบี้ยที่แท้จริง ทำให้ผู้ลงทุนคาดหวังผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น เมื่อคาดว่าในอนาคตจะมีเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ซึ่งเศรษฐกิจที่มั่นคงแข็งแรง และการเติบโตของตลาดอย่างมีเสถียรภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดความเสี่ยง และสามารถดึงดูดนักลงทุนได้ดี แต่ประสิทธิภาพของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์เป็นการรับรู้ความเสี่ยงที่แตกต่างไปในแต่ละบุคคล ทำให้มีการคาดหวังผลตอบแทนจากปัจจัยนี้แตกต่างกันมาก ฉะนั้นผู้ลงทุนจึงเน้นผลตอบแทนรวมของพอร์ตเป็นสำคัญ (เป้าหมายของการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ คือผลตอบแทน แต่ก็มีความเสี่ยงมาก อย่างนโยบายป้องกันนักลงทุนต่างชาติ) ยังต้องการผลตอบแทนสูง ยังต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เพราะเมื่อมีความต้องการลงทุนสูง ย่อมต้องแบกรับภาระความเสี่ยงเพิ่มขึ้นด้วย

Basaiah and Yadav (2012) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ กรณีศึกษาเขตตอนใต้ประเทศ รัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดีย (เป็นรัฐที่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมในอินเดียได้) ด้วยวัตถุประสงค์ศึกษารูปแบบการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในเขตตอนใต้ประเทศ รัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดีย ใช้แบบสอบถาม และข้อมูลเชิงประจักษ์ จำนวน 513 ตัวอย่าง ในเขตตอนใต้ประเทศ รัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดีย ด้วยค่าสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ไคสแควส์ (ค่านัยสำคัญ 0.05) ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับประเภทหลักทรัพย์ที่เลือกลงทุน และประเภทอุตสาหกรรมที่เลือกลงทุน โดยการลงทุนในหุ้นสามัญมีความปลอดภัยสูง มีความกังวลเกี่ยวกับ ราคาและปริมาณการซื้อขาย มีความกังวลเกี่ยวกับ การจัดการที่ผิดพลาด หรือการฉ้อฉลของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์สูง โดยเฉลี่ยมีการซื้อขายหลักทรัพย์ภายใน 1 วัน นานสุดคือ 1 สัปดาห์ และมีการติดตามข่าวอย่างต่อเนื่อง

Mulyadi and Anwar (2012) ได้ศึกษาเรื่อง การลงทุนในทองคำ และการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้วยวิธีเศรษฐมิติ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนในทองคำ และการลงทุนในหลักทรัพย์ ด้วยวิธีวิจัยทางเศรษฐมิติ ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จากการเก็บข้อมูลทศนิยม เป็นราคาและผลตอบแทนรายสัปดาห์ ของทองคำและหุ้น ตั้งแต่ 4 เมษายน 1997 ถึง 4 พฤศจิกายน 2011 ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนในทองคำซึ่งเป็นสินทรัพย์ปลอดภัย (Safe Haven Assets) โดยให้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นในระยะยาวแน่นอน เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาขึ้น การลงทุนในหุ้นทำให้ได้ผลตอบแทนอย่างรวดเร็ว แต่เมื่ออยู่ในช่วงขาลงผลตอบแทนของหุ้นส่วนใหญ่มูลดลง ในขณะที่ผลตอบแทนของทองคำสูงขึ้น ดังนั้นการกระจายการลงทุนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งผลตอบแทนล้วนแปรผันไปตามความเสี่ยงและจุดประสงค์การลงทุน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน ได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

วิธีการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยวิธีการสำรวจ จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ตามการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย และบทความ ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการสำรวจจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างคือผู้ที่ออมเงินในรูปแบบของการลงทุน โดยลงทุนทั้งในหุ้นสามัญและกองทุนรวม ซึ่งต้องเปิดบัญชีในจังหวัดกรุงเทพมหานคร และลงทุนมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วทำการรวบรวมและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

อุปกรณ์

แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออม

เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติและวัสดุการพิมพ์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ที่ลงทุนทั้งในหุ้นสามัญและกองทุนรวม เปิดบัญชีในกรุงเทพมหานคร และลงทุนมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

จากประชากรที่กำหนด ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมาเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดและเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตอบแบบสอบถามได้ จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดตัวอย่างจากการใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดให้มีความผิดพลาดไม่เกิน 5% หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีการคำนวณดังนี้

กัลยา วาณิชบัญชา (2549) อธิบายว่า วิธีคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเมื่อมีขนาดใหญ่และไม่ทราบสัดส่วนของประชากรสามารถคำนวณได้จากสูตรดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดย

n	คือ	จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
Z	คือ	ค่ามาตรฐานที่ได้จากการแจกแจงปกติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96
p	คือ	ค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบในระดับ 0.53 (ดูตารางที่ 2)
q	คือ	(1 - p) ดังนั้น q = 0.47
E	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นของกลุ่มตัวอย่างในทางสถิติที่ยอมรับได้ คือ ร้อยละ 5 = 0.05
n	=	$\frac{(1.96)^2 (0.53 \times 0.47)}{(0.05)^2}$
n	=	382.77

ดังนั้นจึงต้องการแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไม่น้อยกว่า 383 ชุด ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดจึงเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด

การสุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยทุกหน่วยของประชากรไม่มีโอกาสถูกสุ่มเป็นตัวอย่าง จึงไม่สามารถประเมินความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ แต่เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการปฏิบัติงานจริง เนื่องจากสามารถเลือกตัวอย่างได้อย่างสะดวก ด้วยข้อจำกัดอย่างงบประมาณ หรือเวลา ซึ่งทำการเก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 7 - 27 มกราคม 2556 รวมทั้งหมด 400 ชุด ในการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) เป็นการคัดเลือกตัวอย่างย่อยจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การคัดเลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgemental Sampling) เป็นเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยยึดถือเกณฑ์ความเหมาะสม เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณของผู้ศึกษาเอง จากการวิเคราะห์ โดยเลือกเก็บข้อมูลจากห้องสมุดมารวย 2 แห่ง คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศูนย์การค้าเอสพลานาด ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ด้านการเงินและการลงทุน ทำให้ผู้ที่เข้าใช้บริการส่วนใหญ่เป็นผู้ให้ความสนใจด้านการลงทุน และเป็นสถานที่ไม่พลุกพล่าน เนื่องจากข้อคำถามมีจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้เวลาในการทำแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อคำตอบที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งเก็บข้อมูลขณะที่ผู้มาใช้บริการเข้ามาใช้บริการในห้องสมุด

นอกจากนี้ทางห้องสมุดได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเข้าไปเก็บแบบสอบถามของนิสิต รวมถึงทางห้องสมุดมีนโยบายส่งเสริมการศึกษา และขั้นตอนการการขออนุญาตที่สะดวก รวดเร็ว เริ่มจากสอบถามถึงความสะดวกที่ห้องสมุดให้เข้าไปเก็บแบบสอบถาม ทำเอกสารขอความอนุเคราะห์จากทางคณะเพื่อยื่นต่อห้องสมุด (สามารถยื่นเอกสาร และติดต่อสอบถามทางโทรศัพท์ และ E-Mail) ใช้เวลาในการดำเนินการไม่นาน แล้วสามารถเข้าไปเก็บแบบสอบถามตามวัน เวลาตามที่กำหนดไว้ในเอกสาร

การสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวกของผู้วิจัย รวมทั้งความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล โดยเลือกตัวอย่างจากผู้ที่ใช้บริการอยู่ในบริเวณสถานที่คัดเลือกเพื่อทำการสำรวจ ก่อนทำการแจกแบบสอบถาม มีการสอบถามว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนรวม และหุ้น หรือไม่ ทั้งยังต้องถามถึงความสะดวกของผู้ตอบ ใช้การแจกแบบสอบถามกับมือ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามเอง แล้วเก็บแบบสอบถามเมื่อทำเสร็จ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยมีคำถามในลักษณะเดียวกัน ซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี บทสัมภาษณ์ งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้องกับสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน เป็นแนวทางในการออกแบบคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี ลงทุนมานานเท่าใด และวัตถุประสงค์ของการลงทุน รวมทั้งหมด 9 ข้อ ผู้ตอบต้องเลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว 8 ข้อ และตอบได้หลายคำตอบ 1 ข้อ ดังนี้

คำถามบัญญัติ (Nominal Scale) จำนวน 4 ข้อ ได้แก่

1. เพศ ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทางเลือก คือ ชาย หรือ หญิง
2. สถานภาพสมรส ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 3 ทางเลือก คือ โสด สมรส และหย่าร้าง/แยกกันอยู่
3. อาชีพ ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 7 ทางเลือก คือ นักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พ่อบ้าน / แม่บ้าน พนักงานบริษัทเอกชน อาชีพอิสระ/รับจ้างทั่วไป และอื่นๆ
4. วัตถุประสงค์ของการลงทุน ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 7 ทางเลือก (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ) คือ เป็นรายได้หลัก เพื่อผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนาความรู้ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน เพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวร (บ้าน, รถยนต์) และอื่นๆ

คำถามลำดับ (Ordinal Scale) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

1. อายุ ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 5 ทางเลือก คือ ต่ำกว่า 25 ปี อายุ 25 - 35 ปี อายุ 35 - 45 ปี อายุ 45 - 55 ปี และอายุ 56 ปีขึ้นไป
2. ระดับการศึกษาลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 4 ทางเลือก คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือสูงกว่า
3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 5 ทางเลือก คือ ต่ำกว่า 30,000 บาท 30,001 – 60,000 บาท 60,001 – 90,000 บาท 90,001 – 120,000 บาท และ 120,001 บาทขึ้นไป
4. การลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 4 ทางเลือก คือ ต่ำกว่า 50,000 บาท 50,001 – 150,000 บาท 150,001 – 250,000 บาท และ 250,001 บาทขึ้นไป
5. ลงทุนมานานเท่าใดมานานเท่าใด ประกอบด้วยคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 4 ทางเลือก คือ น้อยกว่า 1 ปี 1 - 3 ปี 3 - 6 ปี และ 6 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเป็นการสอบถามถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริงของการออมด้วยการลงทุน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ความเสื่อมถอยของการออมแบบเดิม ประสิทธิภาพการลงทุน เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล ผลกระทบ(การลงทุน)ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบันที่เอื้อต่อการลงทุน ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

ส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเป็นการสอบถามถึงจุดมุ่งหมายการลงทุนของการออมด้วยการลงทุน จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ ทั้งหมดจำนวน 4 ข้อ

ซึ่งระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริงของการออมด้วยการลงทุน และจุดมุ่งหมายการลงทุนของการออมด้วยการลงทุน (แบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3) ได้ใช้คำถามปลายปิด ใช้การสร้างคำถามความสำคัญในลักษณะอันตรภาคชั้น (Interval Scale) คำตอบมีให้เลือกอยู่ 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริง และจุดมุ่งหมายการลงทุน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 4
เฉยๆ	ให้คะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเท่ากับ 1

ส่วนที่ 4 ระดับความเสี่ยงซึ่งสอบถามถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการออมด้วยการลงทุน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย ทั้งหมดจำนวน 27 ข้อ โดยใช้คำถามปลายปิด โดยใช้คำถามปลายปิด ใช้การสร้างคำถามความสำคัญในลักษณะอันตรภาคชั้น (Interval Scale) คำตอบมีให้เลือกอยู่ 5 ระดับ คือ

ระดับการรับรู้ความเสี่ยง

เสี่ยงสูงสุด	ให้คะแนนเท่ากับ 5
เสี่ยงสูง	ให้คะแนนเท่ากับ 4
เสี่ยงปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ 3
เสี่ยงต่ำ	ให้คะแนนเท่ากับ 2
เสี่ยงต่ำที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 1

โครงสร้างแบบสอบถาม

ภาพที่ 5 โครงสร้างแบบสอบถาม

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้การทดสอบเครื่องมือโดยทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามดังนี้

1. การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งแบบสอบถามได้พัฒนาจากบทสัมภาษณ์ นางสาวนันทน์ หลีกภัย (เจ้าหน้าที่อาวุโส บลจ.ไทยพาณิชย์) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการแนะนำลูกค้าเรื่องการลงทุนในหุ้น และกองทุนรวม โดยมีที่มากรอบการสัมภาษณ์จากทฤษฎีเมื่อได้บทสัมภาษณ์มาจึงมาตั้งเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย การตรวจสอบโครงสร้างของแบบสอบถาม ทั้งรูปแบบคำถามและการจัดพิมพ์ การทดสอบทั้งหมดกระทำโดยผู้วิจัย จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัย และบทความต่างๆ แล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลตรงกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา

2. เมื่อทำการเก็บแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เข้าใจข้อหวัข้อในแบบสอบถาม ก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างมาก ผู้ศึกษาจึงได้ปรับข้อหวัข้อเพื่อสร้างความสะดวก สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย ลดปัญหาความคลาดเคลื่อนจากคำถามที่คลุมเครือของข้อหวัข้อในแบบสอบถาม ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถทำแบบสอบถามได้รวดเร็ว และผู้ศึกษาได้ข้อมูลที่ไม่คลาดเคลื่อน และนำมาประเมินค่าทางสถิติได้ดี โดยปรับข้อหวัข้อจากทฤษฎี เป็นวลีที่เข้าใจง่าย ดังตารางที่ 2 และในข้อหวัข้อการรับรู้ความเสี่ยง ผู้ศึกษาได้ตัดข้อหวัข้อด้านจิตวิทยาออก เพราะการลงทุนในหุ้นเกิดจากปัจจัยด้านความเชื่อมั่น ใช้การตัดสินใจจากสภาวะแวดล้อมที่เป็นจริง (อย่างการพิจารณาอัตราส่วนทางการเงิน ตัวเลขเศรษฐกิจมหภาค) ซึ่งเป็นการนำข้อมูลในอดีตมาคาดการณ์อนาคต ซึ่งเป็นการใช้ความคิดผนวกกับอารมณ์ของตลาด ดังนั้นปัจจัยด้านจิตวิทยาจึงแฝงอยู่ในปัจจัยด้านต่างๆ ที่เหลืออยู่แล้ว

ตารางที่ 2 การปรับชื่อหัวข้อ

ชื่อในทฤษฎี	ชื่อที่ใช้ในแบบสอบถาม	code
สถานะในความเป็นจริง		
ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์	ความเสื่อมถอยของการออมแบบเดิม	D
ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์	ประสิทธิภาพการลงทุน	E
พัฒนาการของแต่ละบุคคล	เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล	I
ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด	ผลิตภัณฑ์(การลงทุน)ในตลาด	A
สถานการณ์ในปัจจุบัน	สถานการณ์ในปัจจุบันที่เอื้อต่อการลงทุน	N
จุดมุ่งหมายการลงทุน		
ผลตอบแทนสูง	คาดว่าผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าการออม (เป็นผล, ส่วนต่างราคาซื้อ-ขาย)	O1
ความเสี่ยง	การไม่มีการประกันเงินต้น	O2
ระยะเวลาการลงทุน	สามารถซื้อ/ขายได้ทุกวันทำการ สภาพคล่องสูง	O3
คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ	ผลตอบแทนจากเงินฝากไม่สามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นได้	O4
การรับรู้ความเสี่ยง		
ด้านการใช้งาน	ด้านสมรรถนะ	P
ด้านการเงิน	ด้านผลตอบแทน	F
ด้านเวลา	ด้านเวลา	T
ด้านสังคม	ด้านสังคม	S
ด้านความปลอดภัย	ด้านความปลอดภัย	U

3. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยกรนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในคำถาม และคำตอบในแบบสอบถามตรงกันกับที่ผู้ศึกษาต้องการสื่อ และตอบความเป็นจริงในทุกข้อ วิธีการทดสอบกระทำโดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด ในระหว่างวันที่ 7 – 10 มกราคม พ.ศ. 2556 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติความน่าเชื่อถือด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ด้วยการใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ดังตารางที่ 3 ซึ่งผลการทดสอบพบว่าค่า α มีค่ามากกว่า 0.75 นับว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ จึงนำไปเก็บข้อมูลจำนวน 400 ชุด

ตารางที่ 3 การทดสอบค่าสถิติความน่าเชื่อถือ

ปัจจัย	Cronbach's Alpha (เมื่อตัดทิ้ง)
สถานะในความเป็นจริง	
ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์	0.868
ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์	0.854
พัฒนาการของแต่ละบุคคล	0.852
ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด	0.858
สถานการณ์ในปัจจุบัน	0.857
ค่า $\alpha = 0.866$	
จุดมุ่งหมายการลงทุน	
คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ	0.789
ความเสี่ยง	0.876
ผลตอบแทนสูง	0.775
ระยะเวลาการลงทุน	0.817
ค่า $\alpha = 0.835$	
การรับรู้ความเสี่ยง	
ด้านการใช้งาน	0.898
ด้านการเงิน	0.898
ด้านเวลา	0.899
ด้านสังคม	0.900
ด้านความปลอดภัย	0.898
ค่า $\alpha = 0.904$	

4. การหาค่าสัดส่วน (p) เพื่อนำไปใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการคำนวณโดยการนำแบบสอบถามในขั้นทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ทำการศึกษา จำนวน 30 ชุด โดยการนำแบบสอบถามไปหาค่าคะแนนเฉลี่ยระดับค่าสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ทดสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน โดยใช้การประเมินรายด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ทดสอบ

ช่วงคะแนน เฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ด้าน 1*	ด้าน 2*	ด้าน 3*	ด้าน 4*	ด้าน 5*	รวม 5
		(4 ข้อ)	(4 ข้อ)	(5 ข้อ)	(5 ข้อ)	(6 ข้อ)	ด้าน
ช่วงคะแนน เฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
4.21-5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	2	2	1	9	
3.41-4.20	เห็นด้วย	16	12	10	13	17	
2.61-3.40	เฉยๆ	13	10	14	16	4	
1.81-2.60	ไม่เห็นด้วย	1	6	4	0	0	
1.00-1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	0	0	0	0	0	
รวม		30	30	30	30	30	
ค่าเฉลี่ย		3.47	3.29	3.35	3.53	3.11	3.35
S.D.		0.275	0.668	0.670	0.418	0.451	0.389
p		16/30=0.53	14/40=0.47	12/30=0.40	14/30=0.47	26/30=0.30	
ช่วงคะแนน เฉลี่ย	ระดับความเสี่ยง	ด้าน 1**	ด้าน 2**	ด้าน 3**	ด้าน 4**	ด้าน 5**	รวม 5
		(5 ข้อ)	(5 ข้อ)	(6 ข้อ)	(6 ข้อ)	(5 ข้อ)	ด้าน
ช่วงคะแนน เฉลี่ย	ระดับความเสี่ยง	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
4.21-5.00	สูงที่สุด	0	4	1	1	2	
3.41-4.20	สูง	5	12	25	25	22	
2.61-3.40	ปานกลาง	23	13	4	4	6	
1.81-2.60	ต่ำ	11	1	0	0	0	
1.00-1.80	ต่ำที่สุด	0	0	0	0	0	
รวม		30	30	30	30	30	
ค่าเฉลี่ย		3.23	3.52	3.98	3.63	3.61	3.69
S.D.		0.323	0.339	0.272	0.257	0.346	0.258
p		5/30=0.17	16/30=0.53	26/30=0.30	26/30=0.30	24/30=0.80	

หมายเหตุ: *ด้าน 1 คือ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ด้าน 2 คือ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ ด้าน 3 คือ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ด้าน 4 คือ ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด ด้าน 5 คือ สถานการณ์ในปัจจุบัน

**ด้าน 1 คือ ด้านการใช้งาน ด้าน 2 คือ ด้านการเงิน ด้าน 3 คือ ด้านเวลา ด้าน 4 คือ ด้านสังคม ด้าน 5 คือ ด้านความปลอดภัย

จากตารางที่ 4 พบว่า จำนวนแบบสอบถามในระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วย ซึ่งแทนค่าสัดส่วนด้วย p และระดับความคิดเห็นที่เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แทนค่าสัดส่วนด้วย q โดยค่า p, q ในด้านความเลื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามรายด้านที่มีค่าผลคูณสูงสุด คือ 0.53, 0.47

และจำนวนแบบสอบถามในระดับระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงสูงสุด และสูง ซึ่งแทนค่าสัดส่วนด้วย p และระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงปานกลาง ต่ำ ต่ำที่สุด แทนค่าสัดส่วนด้วย q โดยค่า p, q ในด้านการใช้งาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามรายด้านที่มีค่าผลคูณสูงสุด คือ 0.53, 0.47

ดังนั้นจากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาวะในความเป็นจริง และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน จำนวน 30 คน ซึ่งสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ทำให้มีโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนน้อย โดยค่า p, q ซึ่งเป็นแบบสอบถามรายด้านที่มีค่าผลคูณสูงสุด คือ 0.53, 0.47

แผนการเก็บข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับโดยแบ่งข้อมูลเป็น 2 แหล่ง คือ ข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) นำข้อมูลจากการรวบรวมเอกสารต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งได้จากหนังสือ เอกสารประกอบการสอน งานวิจัย บทความ และสืบค้นจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแบบจำลองที่นำมาใช้ในการอ้างอิงซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าตำราที่เกี่ยวข้องกับสถิติ การตลาด ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการออม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) มีการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยออกไปเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยแบบสอบถามในบริเวณห้องสมุดมารวย 2 แห่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศูนย์การค้าเอสพลานาด ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทดสอบแบบสอบถาม 4 วัน ตั้งแต่วันที่ 7 – 10 มกราคม 2556 และเก็บข้อมูลจริงด้วยแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วในวันที่ 12 – 27 มกราคม 2556 จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ห้องสมุดมารวย	วันที่เก็บแบบสอบถาม	จำนวนแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	วันเสาร์ที่ 12 ม.ค. 2556	60 ชุด
	วันอาทิตย์ที่ 13 ม.ค. 2556	60 ชุด
	วันจันทร์ที่ 14 ม.ค. 2556	30 ชุด
	วันเสาร์ที่ 26 ม.ค. 2556	50 ชุด
ศูนย์การค้าเอสพลานาด	วันเสาร์ที่ 19 ม.ค. 2556	60 ชุด
	วันอาทิตย์ที่ 20 ม.ค. 2556	60 ชุด
	วันจันทร์ที่ 21 ม.ค. 2556	30 ชุด
	วันอาทิตย์ที่ 27 ม.ค. 2556	50 ชุด
รวม		400 ชุด

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทฤษฎี

วิเคราะห์โดย รวบรวมข้อมูลจาก แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือ วิทยานิพนธ์ และอินเทอร์เน็ต มาวิเคราะห์ร่วมกับผลการวิจัยที่ได้จากข้อมูลปฐมภูมิ เพื่อสรุปผลการวิจัยและจัดทำข้อเสนอแนะ

ข้อมูลปฐมภูมิ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด แล้วนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ โดยนำแบบสอบถามที่รวบรวมมาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) เมื่อรับแบบสอบถามคืนแล้ว ได้มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วได้ทำการคัดแยกแบบสอบถามที่มีความไม่สมบูรณ์ออกจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 400 ชุด

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด โดยแบ่งส่วนการวิเคราะห์ออกเป็น ส่วน

3. การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อคำนวณค่าสถิติที่ใช้ในการพรรณนาและอธิบายผลการศึกษา

รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละส่วนจากแบบสอบถาม มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล เป็นการสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ การลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี ลงทุนมานานเท่าใด และวัตถุประสงค์ของการลงทุน (อ้างอิงทฤษฎีจาก Kotler and Keller, 2011) โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสภาวะในความจริงของการออมด้วยการลงทุนเป็นรายข้อ ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน (อ้างอิงทฤษฎีจาก ชูชัย สมितिไกร, 2554)

ส่วนที่ 3 ระดับจุดมุ่งหมายการลงทุนของการออมด้วยการลงทุน เป็นรายข้อ ได้แก่ ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ (อ้างอิงทฤษฎีจาก จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2545)

ในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ได้ใช้การสร้างคำถามในลักษณะอันตรภาคชั้น (Interval Scale) คำตอบมีให้เลือกอยู่ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดเป็นคะแนนตั้งแต่ 5 – 1 ตามลำดับ เกณฑ์การวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์วิเคราะห์การให้คะแนนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

และจากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถให้ความหมายของระดับความคิดเห็นและค่าคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
5.00 – 4.21	ถือว่ามึระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.20 – 3.41	ถือว่ามึระดับเห็นด้วย
3.40 – 2.61	ถือว่ามึระดับเฉยๆ
2.60 – 1.81	ถือว่ามึระดับไม่เห็นด้วย
1.80 – 1.00	ถือว่ามึระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 ระดับการรับรู้ความเสี่ยงจากการออมด้วยการลงทุนเป็นรายชื่อ ได้แก่ ด้านการใช้ งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย (อ้างอิงทฤษฎีจาก Hoyer and Macinnis, 2008) โดยใช้การสร้างคำถามในลักษณะอันตรภาคชั้น (Interval Scale) คำตอบให้เลือก อยู่ 5 ระดับ คือสูงที่สุด สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำที่สุด โดยกำหนดเป็นคะแนนตั้งแต่ 5 – 1 ตามลำดับ เกณฑ์การวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์วิเคราะห์การให้คะแนนตามสูตรเดียวกับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 ในส่วนที่ 4 จึงสามารถให้ความหมายของระดับความเสี่ยงและค่าคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
5.00 – 4.21	ถือว่ามึระดับความเสี่ยงสูงที่สุด
4.20 – 3.41	ถือว่ามึระดับความเสี่ยงสูง
3.40 – 2.61	ถือว่ามึระดับความเสี่ยงปานกลาง
2.60 – 1.81	ถือว่ามึระดับความเสี่ยงต่ำ
1.80 – 1.00	ถือว่ามึระดับความเสี่ยงต่ำที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานการวิจัยซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 โดยมีค่าสถิติดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายลักษณะของตัวแปร ใช้สูตรคำนวณ (พิมพ์ หิรัญกิตติ, 2552) ดังนี้

1.1 ค่าร้อยละ เพื่อดูการกระจายของข้อมูล และเพื่อบรรยายลักษณะทั่วไปของประชากร ดังสูตรนี้

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ ค่าที่ใช้เป็นตัวแทนข้อมูล หรือค่าที่แสดงว่าส่วนใหญ่แล้วข้อมูลมีค่าเป็นเท่าใด ใช้กับตัวแปรที่มีมาตรวัดอันตรภาค และอัตราส่วน โดยนำผลรวมของข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดหารด้วยจำนวนดังอย่างตามสูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x_i}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อแสดงลักษณะการกระจายของข้อมูล ตามสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X_i	คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว
	$\bar{X}$	คือ ค่าเฉลี่ย
	n	คือ จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

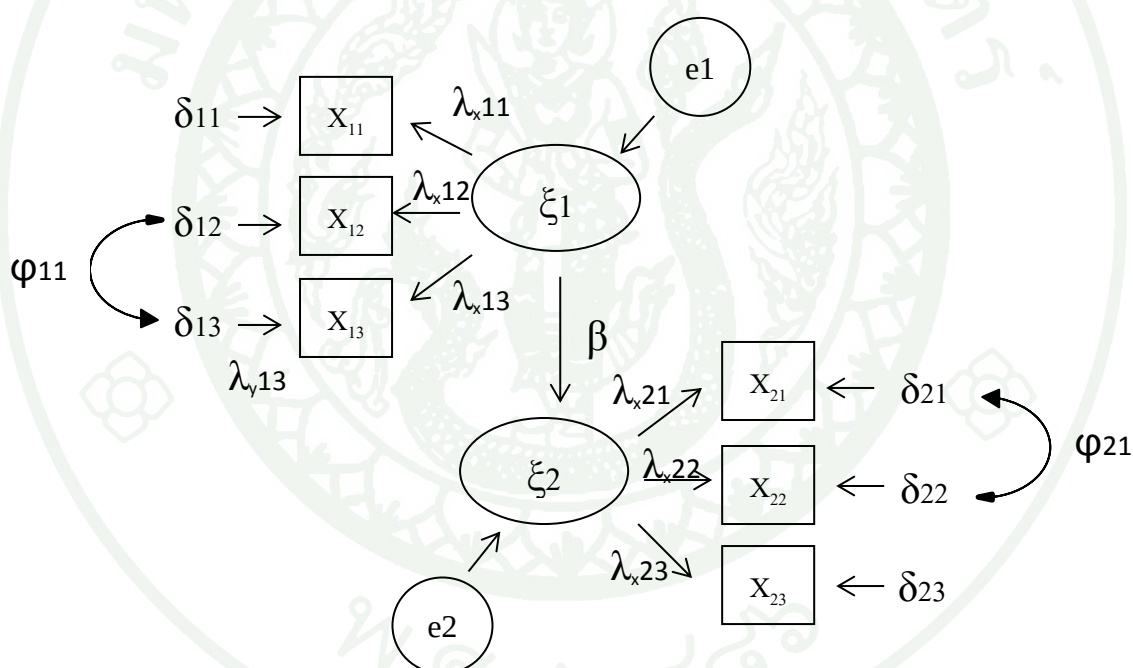
2. สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยวิธี Cronbach's Alpha Coefficient ผลลัพธ์ค่าแอลฟาซึ่งมีค่าระหว่าง $0 < \text{Cronbach's Alpha} < 1$ ยิ่งค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

โดยที่	Cronbach's Alpha	แทน	ค่าความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
	$\overline{\text{covariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
	$\overline{\text{variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมานหรือสถิติอ้างอิง(Inference Statistics) เป็นการนำผลสรุปจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างไปอ้างอิงประชากรทั้งหมด ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) โมเดลที่ได้จึงประกอบไปด้วยโมเดลการวัดแบบนี้เรียกว่า Measurement Model และโมเดลสมการโครงสร้าง (เสรี ชัดเข้ม และ สุชาดา กรเพชรปณี, 2546; เสรี ชัดเข้ม, 2547; มนตรี พิริยะกุล, 2553; กริช แรงสูงเนิน, 2554)

การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) หรือแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นสถิติของการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงพหุนาม โดยใช้หลักการของสถิติวิเคราะห์เชิงเส้น 2 ประเภทเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เป็นการวิเคราะห์ระหว่างปัจจัยแฝง (Latent Variable) ด้วยกันเอง และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปัจจัยแฝง (Observed Variable) กับปัจจัยแฝง (Latent Variable) เพื่อยืนยันความคงที่ของทฤษฎี เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานระหว่างปัจจัยแฝงหลายๆ ตัวพร้อมกัน ได้แก่ โมเดลวัด และโมเดลทางทฤษฎี ซึ่งทั้งสองโมเดลรวมกันเรียกว่า โมเดลเต็มรูป ซึ่งมีโครงสร้างโมเดลประกอบไปด้วย (ดังภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 โมเดลสมการโครงสร้าง
ที่มา: มนตรี พิริยะกุล (2553)

ตัวแปรแฝง (Latent Variables) เป็นตัวแปรวัดค่าโดยตรงไม่ได้ (Unmeasured Variables) คือปริมาณของภาวะสันนิษฐานทางทฤษฎีที่คาดการณ์ว่าเป็นสาเหตุของกลุ่มข้อความที่มีค่าแน่นอน (Certain Value) ใน (เขียนด้วย ξ อ่านว่า xi (ขาย)) โดยตัวแปรแฝงมีทั้ง ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variables หรือ ξ_1) และตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variables หรือ ξ_2)

ตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) การสังเกตอิทธิพลของตัวแปรแฝง คือ ตัวบ่งชี้ (Indicators) หรือตัวแปรย่อยของปัจจัยแฝงที่สามารถชี้บ่งถึงความมีอยู่จริงของตัวแปรแฝงได้ (เขียนด้วย X)

เศษเหลือ (Residuals) หรือความคลาดเคลื่อน องค์กรประกอบเฉพาะ (Unique Factors) เพราะในกระบวนการวัดยังคงมีเศษเหลือเป็นค่าเดียวและไม่สัมพันธ์กับตัวแปรแฝง (เขียนด้วย δ อ่านว่า delta (เดลต้า))

พารามิเตอร์ (Parameters) ประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์หรือตัวแปรต่างๆ โดยความสัมพันธ์ระหว่างเศษเหลือ หรือความคลาดเคลื่อนในการวัดภายนอก (เขียนด้วย ϕ อ่านว่า theta (เธต้า)) และน้ำหนักองค์กรประกอบ (Factor Loading: λ_x) และค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงสังเกต (Squared Multiple Correlations: λ_y) (เขียนด้วย λ อ่านว่า lambda (แลมบ์ดา)) โดยในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การยืนยันหนึ่งปัจจัย (One-Factor Congeneric Model) เป็นสัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงด้วยกันเอง (เขียนด้วย β อ่านว่า Beta (เบต้า)) และค่า e เป็นความคลาดเคลื่อนในการวัดภายใน

การวัดสมการโครงสร้างจึงต้องเริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เป็นการทดสอบเชิงยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Observed Variable) กับปัจจัยแฝง (Latent Variable) โดยเป็นการยืนยันความสัมพันธ์ ว่าตัวแปรนั้นมีอิทธิพลต่อปัจจัยแฝงที่สร้างขึ้น ดังนั้นแบบสอบถามจำเป็นเป็นไปตามคุณลักษณะทางทฤษฎี และยืนยันความคงที่ของทฤษฎี ซึ่งในการวิเคราะห์จำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยข้อมูลต้องเป็นข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตรวจสอบความปกติของข้อมูล โดยข้อมูลต้องมีการแจกแจงแบบปกติ วัดจากค่าสถิติ Skewness (SK: การกระจายที่สมมาตรหรือความเบ้) และ ค่า Kurtosis (KU: ความสูงของการกระจาย) ซึ่งค่าที่ออกมาแสดงทิศทางของข้อมูล โดยมีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง -3.00 ถึง +3.00 และวัดค่าความน่าเชื่อถือด้วย Cronbach's Alpha มาแล้ว ต้องมีค่าความน่าเชื่อถือสูง โดยมีค่าอยู่ในช่วง 0.60 – 1.00

การเลือกค่าสถิติ ที่ใช้ในการประเมิน เป็นการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล (Goodness of Fit Measures) เพื่อศึกษาภาพรวมของโมเดลว่ากลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ซึ่งการประมาณค่าพารามิเตอร์ ใช้วิธีการประมาณค่าความเป็นไปได้สูงสุด (Maximum Likelihood:

ML) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

กลุ่มที่ 1 ดัชนีความเหมาะสมของโมเดลที่แท้จริง (Absolute Fit Indices) เพื่อทดสอบความสามารถของโมเดลที่กำหนด ว่าสามารถสร้างชุดข้อมูลที่เหมือนเดิมกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ซึ่งพิจารณาที่ค่าต่างๆ ดังนี้

1) ค่าไคสแควร์ (Chi-Square Statistics: χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเหมาะสมของโมเดลสมมติฐาน โดยทดสอบสมมติฐานแบบ Alternative Hypothesis (H_1 : มีความแตกต่างระหว่าง $\hat{E}$ และ S) แทนการทดสอบแบบ Null Hypothesis (H_0 : ไม่มีความแตกต่างระหว่าง $\hat{E}$ และ S) โดยค่าที่ทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า p-value มีค่ามากกว่า 0.05 หรือต้องยอมรับ H_0) แสดงว่าข้อมูลที่เก็บได้นั้นเป็นข้อมูลที่ใช้กับโมเดลสมมติฐานได้เป็นอย่างดี

2) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่กลมกลืนของโมเดลที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งค่าควรอยู่ระหว่าง 0 – 0.08 แสดงว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความกลมกลืนจากโมเดลก่อน และหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชัน ความกลมกลืนก่อนปรับโมเดล มีค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 โดยค่า 1 แสดงความเหมาะสมของโมเดลมากที่สุด ซึ่งค่า GFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00

กลุ่มที่ 2 ดัชนีความเหมาะสมของโมเดลในการเปรียบเทียบ (Comparative incremental Fit Indices) เพื่อทดสอบเปรียบเทียบระหว่างโมเดลสมมติฐาน และโมเดล Null Hypothesis ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และไม่ได้รับอิทธิพลจากจำนวนข้อมูลที่ศึกษา ซึ่งพิจารณาที่ค่าต่างๆ ดังนี้

1) ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Chi-Square Statistics Comparing the Tested Model and the Independent Model with the Saturated Model หรือ CMIN/DF) เป็นค่า χ^2 หารด้วยค่า Degrees of Freedom โดยทั่วไปแล้วค่าที่ได้น้อยกว่า 3 และเป็นค่าที่ดีที่สุดเมื่อมีค่าเท่ากับ 1 ใช้ประเมินเพื่อลดความไวของค่าไคสแควร์ต่อกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่

2) Tucker-Lewis Index: TLI เป็นการคำนวณหาปริมาณที่เปลี่ยนแปลงจากการเปรียบเทียบระหว่างโมเดลสมมติฐานกับโมเดล Null Hypothesis โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ใช้เปรียบเทียบโมเดลเชิงสมมติฐานการวิจัยว่ามีความกลมกลืนสูงกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ค่าอยู่ในช่วง 0 ถึง 1 โดยค่า 1 แสดงความเหมาะสมของโมเดลมากที่สุด ซึ่งค่าตั้งแต่ 0.90 – 1.00 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กลุ่มที่ 3 การทดสอบความเหมาะสมเชิงประกอบ (Component Fit Testing) เป็นการพิจารณาเพิ่มเติมจากถึงความเหมาะสมของโมเดล ซึ่งพิจารณาที่ค่าต่างๆ ดังนี้

1) ดัชนีดัดแปรโมเดล (Modification Indices: MI) แสดงค่าไคสแควร์ที่เพิ่มสูงขึ้นจำนวนร้อยละเท่าไร เมื่อมีการเพิ่มเส้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปัจจัยแฝง

2) ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยต้องมีค่าต่ำกว่า 0.8 หรืออาจกล่าวได้ว่าค่าที่สูงเกินกว่า 0.8 แสดงมีว่าค่านั้นมีความสัมพันธ์กันมากจนเป็นตัวแปรเดียวกัน

3) ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariance) ค่าตรวจสอบความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร โดยต้องมีค่าไม่เกิน +2 ถึง -2

ดังนั้น สามารถสรุปเกณฑ์ในการพิจารณาความกลมกลืนระหว่างโมเดลที่กับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปค่าสถิติในการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดล

ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ
P-value	≥ 0.05
RMSEA	0 – 0.08
GFI	≥ 0.90
CMIN/DF	1 – 3
TLI	≥ 0.90
CFI	≥ 0.90
Correlation	≤ 0.8
Standardized residual covariance	ไม่เกิน +2 และ -2

การจำแนกอิทธิพลทางตรง (Direct Effect: DE) และทางอ้อม (Indirect Effect: IE) และเมื่อนำค่ามารวมกันได้ผลรวมอิทธิพล (Total Effect: TE) เมื่อประเมินสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

0.71 – 1.00	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันมาก
0.31 – 0.70	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.01 – 0.30	หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย
0.00	หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์

การวัดตัวแปรที่ศึกษา

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง 5 ด้าน ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎีเชิงประจักษ์

ตัวแปรอิสระ (ตัวแปรสังเกต) คือ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบันเป็นตัวกำหนดปัจจัยแฝง

ตัวแปรตาม (ปัจจัยแฝง) คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง เป็นผลมาจากตัวแปรสังเกต

ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เพื่อทดสอบเชิงยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปัจจัยแฝงที่สร้างขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย มีความสัมพันธ์เป็นไปตามทฤษฎีเชิงประจักษ์

ตัวแปรอิสระ (ตัวแปรสังเกต) คือ ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย เป็นตัวกำหนดปัจจัยแฝง

ตัวแปรตาม (ปัจจัยแฝง) คือ การรับรู้ความเสี่ยง เป็นผลมาจากตัวแปรสังเกต

ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) เพื่อทดสอบเชิงยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับปัจจัยแฝงที่สร้างขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออม มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการลงทุน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง

ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรเชิงสังเกต ได้แก่ ความเต็มใจของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด และสถานการณ์ในปัจจุบัน 5 ข้อ และจุดมุ่งหมายการลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทนสูง ความเสี่ยง ระยะเวลาการลงทุน และคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ 4 ข้อ หรือก็คือตัวแปรแฝง 2 ตัว

ตัวแปรตาม คือ การรับรู้ความเสี่ยง (ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย)

ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน ได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัยให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ ซึ่งกำหนดไว้เป็นหัวข้อเพื่อเข้าใจชัดเจน โดยแบ่งผลการศึกษาเพื่อนำเสนอได้ ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง
3. จุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง
4. การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง
5. องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน
6. องค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน
7. แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน
8. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
9. ข้อวิจารณ์

รายละเอียดการนำเสนอผลการศึกษา ดังแสดงต่อไปนี้

ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

(n = 400)

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	193	48.25
	หญิง	207	51.75
อายุ	อายุต่ำกว่า 25 ปี	11	2.75
	อายุ 26 - 35 ปี	156	39.00
	อายุ 36 - 45 ปี	165	41.25
	อายุ 46 - 55 ปี	48	12.00
	อายุ 56 ปีขึ้นไป	20	5.00
สถานภาพสมรส	โสด	140	35.00
	สมรส	258	64.50
	หย่าร้าง / แยกกันอยู่	-	-
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	296	74.00
	ปริญญาโท	102	25.50
	ปริญญาเอก หรือสูงกว่า	2	0.50
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 30,000 บาท	34	8.50
	30,001 – 60,000 บาท	196	49.00
	60,001 – 90,000 บาท	134	33.50
	90,001 – 120,000 บาท	29	7.25
	120,001 บาทขึ้นไป	7	1.75
อาชีพ	นักเรียน/นักศึกษา	6	1.50
	ธุรกิจส่วนตัว	93	23.25
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	154	38.50
	พ่อบ้าน / แม่บ้าน	5	1.25
	พนักงานบริษัทเอกชน	132	33.00
	อาชีพอิสระ/รับจ้างทั่วไป	10	2.50
	อื่นๆ	-	-

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 400)

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี	ต่ำกว่า 50,000 บาท	141	35.25
	50,001 – 150,000 บาท	228	57.00
	150,001 – 250,000 บาท	27	6.75
	250,001 บาทขึ้นไป	4	1.00
ลงทุนมานาน	น้อยกว่า 1 ปี	78	19.50
	1 – 3 ปี	246	61.50
	3 – 6 ปี	68	17.00
	6 ปีขึ้นไป	8	2.00
วัตถุประสงค์หลักใน การลงทุน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	เป็นรายได้หลัก	43	10.75
	เพื่อผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว	252	63.00
	เพื่อพัฒนาความรู้	222	55.50
	ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	210	52.50
	ไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน	123	30.75
	เพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวร (บ้าน, รถยนต์)	127	31.75
	อื่นๆ	-	-

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน ซึ่งแบ่งตามเพศ กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน เป็นเพศหญิง มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 และเป็นเพศชาย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25

เมื่อพิจารณาอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุด อายุ 36 - 45 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 รองลงมาอายุ 26 - 35 ปี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 อายุ 46 - 55 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และน้อยที่สุดอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75

เมื่อพิจารณาสถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุด มีสถานภาพสมรส จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 รองลงมามีสถานภาพโสด มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และไม่มีผู้ตอบหย่าร้างหรือแยกกันอยู่

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมาการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และน้อยที่สุดมีการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือสูงกว่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 และไม่มีผู้ตอบต่ำกว่าปริญญาตรี

เมื่อพิจารณารายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 30,001 – 60,000 บาท จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาได้ช่วง 60,001 – 90,000 บาท จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รายได้ต่ำกว่า 30,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 รายได้ 90,001 – 120,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 และน้อยที่สุดมีรายได้มากกว่า 120,001 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

เมื่อพิจารณาอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวนมากที่สุด จำนวน 154 คิดเป็นร้อยละ 38.50 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 อิสระหรือรับจ้างทั่วไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 นักเรียนหรือนักศึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 พ่อบ้านหรือแม่บ้าน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ และไม่มีผู้ตอบอื่นๆ

เมื่อพิจารณาการลงทุนเฉลี่ยต่อปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างลงทุน 50,001 – 150,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาลงทุนต่ำกว่า 50,000 บาท จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 ลงทุน 150,001 – 250,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และน้อยที่สุดมีการลงทุนมากกว่า 250,001 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์หลักในการลงทุน (ซึ่งสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ) กลุ่มตัวอย่างลงทุนเพื่อผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.00 พัฒนาความรู้ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 เพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวร (บ้าน, รถยนต์) จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 ไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 และน้อยที่สุดเพื่อเป็นรายได้หลัก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และไม่มีผู้ตอบอื่นๆ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็น					Mean (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
D: ความเลื่อมถอยของการออมแบบเดิม							
D1 ไม่ต้องการออมเงินแบบมีระยะเวลา กำหนด	6 (1.50)	216 (54.00)	103 (25.75)	57 (14.25)	18 (4.5)	2.66 (0.90)	เฉยๆ
D2 ธนาคารไม่มีนโยบายประกันเงินต้น เหมือนในอดีต	38 (9.50)	39 (9.75)	170 (42.50)	134 (33.50)	19 (4.75)	2.86 (0.99)	เฉยๆ
D3 เสียประโยชน์ถ้าเบิกเงินก่อนกำหนด	96 (24.00)	249 (62.25)	50 (12.50)	5 (1.25)	-	4.09 (0.64)	เห็นด้วย
D4 ผลตอบแทนจากการออมอยู่ในระดับ ต่ำ	75 (18.75)	274 (68.50)	48 (12.00)	3 (0.75)	-	4.05 (0.58)	เห็นด้วย
รวม						3.53 (0.34)	เห็นด้วย
E: ประสิทธิภาพการลงทุน							
E1 ต้องการเพิ่มช่องทางในการเก็บออม	17 (0.25)	140 (9.25)	205 (51.25)	37 (35.00)	1 (4.25)	3.34 (0.72)	เฉยๆ
E2 เสียภาษีปันผลแค่ 10% (น้อยกว่าภาษี เงินฝากที่ 15%)	11 (9.50)	130 (55.25)	221 (32.50)	38 (2.75)	-	3.29 (0.67)	เฉยๆ
E3 ธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์มีความมั่นคง น่าลงทุน	131 (32.75)	222 (55.50)	40 (10.00)	6 (1.50)	1 (0.25)	4.19 (0.69)	เห็นด้วย
E4 ถือเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ ผลตอบแทนสูง	115 (28.75)	240 (60.00)	43 (10.75)	2 (0.50)	-	4.17 (0.62)	เห็นด้วย
รวม						3.89 (0.41)	เห็นด้วย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็น					Mean (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
I: เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล							
I1 สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย	93 (23.25)	247 (61.75)	51 (12.75)	9 (2.25)	-	4.06 (0.67)	เห็นด้วย
I2 มีบุคคลรอบข้าง ให้ความรู้และความช่วยเหลือ	71 (17.75)	257 (63.25)	61 (15.25)	11 (2.75)	-	3.97 (0.67)	เห็นด้วย
I3 เป็นผู้ชอบติดตามข่าวสาร จึงสามารถคาดการณ์ได้เป็นอย่างดี	18 (4.50)	174 (43.50)	166 (41.50)	38 (9.50)	4 (1.00)	3.41 (0.77)	เห็นด้วย
I4 เป็นผู้รักความเสี่ยงในการลงทุน (ในตลาดทุน)	120 (30.00)	226 (56.50)	51 (12.75)	3 (0.75)	-	4.16 (0.66)	เห็นด้วย
I5 สามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้น	116 (29.00)	235 (58.75)	42 (10.50)	7 (1.75)	-	4.15 (0.67)	เห็นด้วย
รวม						3.95 (0.47)	เห็นด้วย
A: ผลลัพธ์(การลงทุน)ในตลาด							
A1 ไม่จำเป็นต้องเริ่มลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก	13 (3.25)	62 (15.50)	64 (16.00)	254 (63.50)	7 (1.75)	2.55 (0.89)	ไม่เห็น ด้วย
A2 มีบริษัทหลักทรัพย์ให้บริการการลงทุนจำนวนมากขึ้น	45 (11.25)	305 (76.25)	45 (11.25)	5 (1.25)	-	3.98 (0.53)	เห็นด้วย
A3 ระบบซื้อ/ขายสะดวกและรวดเร็ว	204 (51.00)	156 (39.00)	34 (8.50)	6 (1.50)	-	4.40 (0.71)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
A4 มีการแบ่งกลุ่มการลงทุนตามความเสี่ยง สามารถเลือกที่เหมาะสมกับผู้ลงทุนได้ง่าย	122 (30.50)	223 (55.75)	51 (12.75)	4 (1.00)	-	4.16 (0.67)	เห็นด้วย
A5 มีบทวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือให้อ่านจำนวนมากขึ้น	67 (16.75)	260 (65.00)	65 (16.25)	8 (2.00)	-	3.97 (0.64)	เห็นด้วย
รวม						3.81 (0.36)	เห็นด้วย
N: สถานการณ์ในปัจจุบันที่เอื้อต่อการลงทุน							
N1 ปัจจุบันมีกระแทางการเงินลดลง (อย่างการผ่อนบ้าน รถ ฯลฯ)	10 (1.50)	112 (11.00)	228 (57.00)	44 (28.00)	6 (1.50)	3.19 (0.72)	เฉยๆ
N2 โฆษณา ประชาสัมพันธ์ สร้างความน่าสนใจในการลงทุน	21 (5.25)	52 (13.00)	124 (31.00)	180 (45.00)	23 (5.75)	2.67 (0.96)	เฉยๆ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็น					Mean (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
N: (ต่อ)							
N3 เทคโนโลยีเอื้อในการหาข้อมูล และ ซื้อขาย	112 (28.00)	232 (58.00)	51 (12.75)	5 (1.25)	-	4.13 (0.67)	เห็นด้วย
N4 ตลาดหุ้นได้รับความนิยมมากขึ้น มี ช่องทางในการทำกำไรจากตลาด	12 (3.00)	139 (34.75)	216 (54.00)	31 (7.75)	2 (0.50)	3.32 (0.68)	เฉยๆ
N5 มีคอร์ส อบรม ให้ความรู้แก่ผู้สนใจ ลงทุน	136 (34.00)	215 (53.75)	47 (11.75)	2 (0.50)	-	4.21 (0.66)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
N6 มีตลาดเสมือนจริงให้ทดลองเล่น โดยใช้เงินสมมติขึ้นก่อนได้	103 (25.75)	243 (60.75)	51 (12.75)	3 (0.75)	-	4.12 (0.64)	เห็นด้วย
รวม						3.61 (0.42)	เห็นด้วย
รวมสถานะในความเป็นจริง						3.76 (0.32)	เห็นด้วย

จากตารางที่ 8 พบว่าความคิดเห็นต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุนอยู่ในระดับที่เห็นด้วย รายละเอียดของด้านต่างๆ มีดังนี้

ความเสื่อมถอยของการออมแบบเดิม (D: ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์) โดยความคิดเห็นในระดับเฉยๆ 2 ข้อ คือ ไม่ต้องการออมเงินแบบมีระยะเวลากำหนด (D1) และธนาคารไม่มีนโยบายประกันเงินต้นเหมือนในอดีต (D3) ที่เหลืออยู่ในระดับเห็นด้วย คือ เสียประโยชน์ถ้าเบิกเงินก่อนกำหนด (D3) ผลตอบแทนจากการออมอยู่ในระดับต่ำ (D4)

ประสิทธิภาพการลงทุน (E: ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์) ความคิดเห็นในระดับเฉยๆ 2 ข้อ คือ ต้องการเพิ่มช่องทางในการเก็บออม (E1) และ เสียภาษีปันผลแค่ 10% อย่างปันผลหรือส่วนต่างราคาซื้อ-ขาย (E2) ที่เหลืออยู่ในระดับเห็นด้วย คือ ธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีความมั่นคง น่าลงทุน (E3) ถือเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ผลตอบแทนสูง (E4)

เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล (I: พัฒนาการของแต่ละบุคคล) ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย คือ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย มีบุคคลรอบข้าง (I1) ให้ความรู้และความช่วยเหลือ (I2) เป็นผู้ชอบติดตามข่าวสาร จึงสามารถคาดการณ์ได้เป็นอย่างดี (I3) เป็นผู้รักความเสี่ยงในการลงทุนในตลาดทุน (I4) สามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้น (I5)

ผลิตภัณฑ์ (การลงทุน) ในตลาด (A: ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด) ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ คือ ระบบซื้อ/ขายสะดวกและรวดเร็ว (A3) และไม่เห็นด้วย 1 ข้อ คือ ไม่จำเป็นต้องเริ่มลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก (A1) ที่เหลืออยู่ในระดับเห็นด้วย คือ มีบริษัทหลักทรัพย์ให้บริการการลงทุนจำนวนมากขึ้น (A2) มีการแบ่งกลุ่มการลงทุนตามความเสี่ยง สามารถเลือกที่เหมาะสมกับผู้ลงทุนได้ง่าย (A4) มีบทวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือให้อ่านจำนวนมากขึ้น (A5)

สถานการณ์ในปัจจุบันที่เอื้อต่อการลงทุน (N: สถานการณ์ในปัจจุบัน) ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ คือ มีคอร์สอบรม ให้ความรู้แก่ผู้สนใจลงทุน (N5) และอื่นๆ 3 ข้อ คือ ปัจจุบันมีกระแทางการเงินลดลง (N1) โฆษณา ประชาสัมพันธ์ สร้างความน่าสนใจในการลงทุน (N2) และตลาดหุ้นได้รับความนิยมมากขึ้น มีช่องทางในการทำกำไรจากตลาด (N4) ที่เหลืออยู่ในระดับเห็นด้วย คือ เทคโนโลยีเอื้อในการหาข้อมูล และซื้อขาย (N3) มีตลาดเสมือนจริงให้ทดลองเล่น โดยใช้เงินสมมติขึ้นก่อนได้ (N6)

จุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 ระดับความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุน

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)							
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็น					Mean (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
O1 คาดว่าผลตอบแทนจากการลงทุน มากกว่าการออม (เป็นผล, ส่วนต่าง ราคาซื้อ-ขาย)	140 (35.00)	220 (55.00)	35 (8.75)	5 (1.25)	-	4.24 (0.66)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
O2 การไม่มีการประกันเงินต้น	109 (27.25)	236 (59.00)	51 (12.75)	4 (1.00)	-	4.13 (0.66)	เห็นด้วย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็น					Mean (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง		
O3 สามารถซื้อ/ขายได้ทุกวันทำการ สภาพคล่องสูง	110 (27.50)	234 (58.50)	49 (12.25)	7 (1.75)	-	4.12 (0.65)	เห็นด้วย
O4 ผลตอบแทนจากเงินฝากไม่สามารถ ชดเชยอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นได้	38 (9.50)	316 (79.00)	40 (10.00)	6 (1.50)	-	3.97 (0.51)	เห็นด้วย
รวมจุดมุ่งหมายการลงทุน						4.11 (0.44)	เห็นด้วย

จากตารางที่ 9 พบว่าความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุนอยู่ในระดับที่เห็นด้วย รายละเอียดของด้านต่างๆ มีดังนี้ ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ คือ คาดว่าผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าการออม (O1: ผลตอบแทนสูง) และข้ออื่นอยู่ในระดับเห็นด้วยคือ การไม่มีการประกันเงินต้น (O2: ความเสี่ยง) สามารถซื้อ/ขายได้ทุกวันทำการ สภาพคล่องสูง (O3: ระยะเวลาการลงทุน) และผลตอบแทนจากเงินฝากไม่สามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นได้ (O4: คู่กับอัตราเงินเฟ้อ)

การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 10 ระดับการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

การรับรู้ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยง					Mean (S.D.)	ระดับความ เสี่ยง
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
P: ด้านสมรรถนะ							
P1 สามารถลงทุนได้หลายประเภท กิจการ เพื่อกระจายความเสี่ยง	65 (16.25)	285 (71.00)	45 (11.25)	4 (1.00)	2 (0.50)	4.02 (0.61)	สูง
P2 ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของ บริษัทผู้ออกหุ้น เมื่อผลประกอบการ ไม่เป็นไปตามคาด	3 (0.75)	76 (19.00)	281 (70.25)	38 (9.50)	2 (0.50)	3.10 (0.57)	ปานกลาง
P3 มีความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินต้นที่ ลงทุนไป	185 (46.25)	164 (41.00)	49 (12.3)	2 (0.50)	-	4.33 (0.71)	สูงที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

การรับรู้ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยง					Mean (S.D.)	ระดับ ความเสี่ยง
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
P: (ต่อ)							
P4 ทำกำไรได้ในระยะเวลาสั้น (แม้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้นก็ตาม)	107 (26.75)	235 (58.75)	52 (13.00)	6 (1.50)	-	4.11 (0.67)	สูง
P5 ความน่าเชื่อถือของนักวิเคราะห์/ผู้จัดการกองทุน	13 (3.25)	65 (16.25)	84 (21.00)	222 (55.50)	16 (4.00)	2.59 (0.92)	ปานกลาง
รวม						3.63 (0.37)	ปานกลาง
F: ด้านผลตอบแทน							
F1 ได้ผลตอบแทนไม่สม่ำเสมอ	94 (23.50)	251 (62.75)	51 (12.75)	4 (1.00)	-	4.09 (0.63)	สูง
F2 กลยุทธ์ cut loss อาจทำให้พลาดโอกาสการทำกำไรเพิ่มขึ้น	93 (23.25)	245 (61.25)	56 (14.00)	6 (1.50)	-	4.06 (0.66)	สูง
F3 หุ่นบางบริษัทขาดสภาพคล่อง ต้องถือนาน พลาดโอกาสซื้อหุ้นอื่นที่น่าสนใจ	14 (3.50)	189 (47.25)	166 (41.50)	27 (6.75)	4 (1.00)	3.46 (0.72)	สูง
F4 การซื้อหุ้นตามตลาด ไม่ต้องวิเคราะห์เยอะ แต่ทำกำไรได้	112 (28.00)	237 (59.25)	45 (11.25)	6 (1.25)	1 (0.25)	4.14 (0.67)	สูง
F5 กองทุนรวมไม่สามารถกำหนดราคา ทำได้เพียงการส่งคำสั่งซื้อ/ขายเท่านั้น	16 (4.00)	58 (46.00)	117 (29.25)	184 (45.50)	25 (4.00)	2.64 (0.95)	ปานกลาง
รวม						3.68 (0.42)	สูง
T: ด้านเวลา							
T1 ความไม่แน่นอนของสภาวะต่างๆในตลาด	79 (19.75)	258 (64.50)	61 (15.25)	2 (0.50)	-	4.04 (0.61)	สูง
T2 ข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	64 (16.00)	277 (42.25)	57 (69.25)	2 (0.50)	-	4.01 (0.57)	สูง
T3 การตัดสินใจเข้าเพียงเล็กน้อย ส่งผลถึงกำไร	159 (39.75)	182 (45.50)	54 (13.50)	5 (1.25)	-	4.24 (0.73)	สูงที่สุด
T4 การซื้อหุ้นช่วงตลาดขาขึ้นมีโอกาสดังกำไรและขาดทุน	134 (33.50)	216 (54.00)	47 (11.75)	3 (0.75)	-	4.20 (0.67)	สูง
T5 การซื้อหุ้นช่วงวิกฤตมีโอกาสดังกำไรและขาดทุน	95 (23.75)	254 (63.50)	48 (12.00)	3 (23.75)	-	4.10 (0.62)	สูง
T6 กองทุนรวมใช้ราคาโดยเฉลี่ยต่อวัน ในการซื้อขายเท่านั้น	30 (7.50)	47 (11.75)	134 (33.50)	175 (43.75)	14 (3.50)	2.76 (0.97)	ปานกลาง
รวม						3.89 (0.37)	สูง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

หน่วย: จำนวน (ร้อยละ)

การรับรู้ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยง					Mean (S.D.)	ระดับ ความเสี่ยง
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
S: ด้านสังคม							
S1 ความเสี่ยงจากสภาวะความไม่แน่นอนทางการเมือง	10 (2.50)	64 (16.00)	73 (18.25)	239 (59.75)	14 (3.50)	2.54 (0.89)	น้อย
S2 ความเสี่ยงจากนักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน	27 (6.75)	315 (78.75)	56 (14.00)	2 (0.50)	-	3.92 (0.47)	สูง
S3 การตัดสินใจของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งกระทบต่อราคาตลาด	203 (50.75)	161 (40.25)	35 (8.75)	1 (0.25)	-	4.42 (0.66)	สูงที่สุด
S4 หุ่นพื้นฐานดี อยู่ในความสนใจ แต่ก็มีโอกาสติดคอยได้เช่นกัน	104 (26.00)	251 (62.75)	41 (10.25)	4 (1.00)	-	4.14 (0.62)	สูง
S5 ราคาหุ้นไม่ตอบสนองต่อการประกาศผลประกอบการ	68 (17.00)	276 (69.00)	52 (13.00)	4 (17.00)	-	4.02 (0.58)	สูง
S6 ภาระหนี้สินของบริษัทจดทะเบียน มีผลกระทบต่อทางเลือกลงทุน	136 (34.00)	222 (55.50)	39 (9.75)	3 (0.75)	-	4.23 (0.65)	สูงที่สุด
รวม						3.88 (0.34)	สูง
U: ด้านความปลอดภัย							
U1 การเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกที่ใช้วิเคราะห์ในการลงทุน	83 (20.75)	247 (61.75)	65 (16.15)	5 (1.25)	-	4.02 (0.65)	สูง
U2 เจ้าหน้าที่อธิบายรายละเอียดไม่ชัดเจน (ค่าธรรมเนียม การใช้งาน ฯลฯ)	21 (1.50)	163 (7.25)	181 (45.75)	29 (40.75)	6 (5.25)	3.41 (0.77)	สูง
U3 การซื้อ/ขายผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ทำให้โดนขโมยข้อมูลได้	13 (3.25)	143 (35.75)	205 (51.25)	36 (9.00)	3 (0.75)	3.32 (0.72)	ปานกลาง
U4 ต้องติดตามข่าวสารเพื่อปรับพอร์ตการลงทุนตลอดเวลา	112 (28.00)	228 (57.00)	56 (14.00)	4 (1.00)	-	4.12 (0.67)	สูง
U5 การซื้อกองทุนรวม ผู้ซื้อไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนในกองทุนที่ซื้อไว้	32 (8.00)	45 (11.25)	143 (35.75)	163 (40.75)	17 (4.25)	2.78 (0.98)	ปานกลาง
รวม						3.63 (0.41)	สูง
รวม						3.74 (0.33)	สูง

จากตารางที่ 10 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนอยู่ในระดับสูง รายละเอียดด้านต่างๆ พบว่า ด้านสมรรถนะ (P: ด้านการใช้งาน) ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงสูงที่สุด 1 ข้อ คือ มีความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินต้นที่ลงทุนไป (P3) และ สูง 2 ข้อ คือ สามารถลงทุนได้หลายประเภทกิจการ เพื่อกระจายความเสี่ยง (P1) และทำกำไรได้ในระยะเวลายาว แม้อความเสี่ยงเพิ่มขึ้น (P4) ที่เหลืออยู่ในระดับปานกลาง ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของบริษัทผู้ออกหุ้น เมื่อผลประกอบการไม่เป็นไปตามคาด (P2) ความน่าเชื่อถือของนักวิเคราะห์/ผู้จัดการกองทุน(P5)

ด้านผลตอบแทน (F: ด้านการเงิน) ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงปานกลาง 1 ข้อ คือ กองทุนรวมไม่สามารถกำหนดราคา ทำได้เพียงการส่งคำสั่งซื้อ/ขายเท่านั้น (F5) ที่เหลืออยู่ในระดับสูง คือ ได้ผลตอบแทนไม่สม่ำเสมอ (F1) กลยุทธ์ Cut Loss อาจทำให้พลาดโอกาสการทำกำไรเพิ่มขึ้น (F2) หุ้นบางบริษัทขาดสภาพคล่อง ต้องถือนาน พลาดโอกาสซื้อหุ้นอื่นที่น่าสนใจ (F3) การซื้อหุ้นตามตลาด ไม่ต้องวิเคราะห์เยอะ แต่ทำกำไรได้ (F4)

ด้านเวลา (T) ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงสูงที่สุด 1 ข้อ คือ การตัดสินใจช้าเพียงเล็กน้อยส่งผลถึงกำไร (T3) และปานกลาง 1 ข้อ คือ กองทุนรวมใช้ราคาโดยเฉลี่ยต่อวัน ในการซื้อขายเท่านั้น (T6) ที่เหลืออยู่ในระดับสูง คือ ความไม่แน่นอนของสถานะต่างๆในตลาด (T1) ข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (T2) การซื้อหุ้นช่วงตลาดขาขึ้นมีโอกาสทั้งกำไรและขาดทุน (T4) การซื้อหุ้นช่วงวิกฤตมีโอกาสทั้งกำไรและขาดทุน (T5)

ด้านสังคม (S) ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงสูงที่สุด 2 ข้อ คือ การตัดสินใจของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งกระทบต่อราคาตลาด (S3) ภาระหนี้สินของบริษัทจดทะเบียน มีผลกระทบต่อการเลือกลงทุน (S6) และน้อย 1 ข้อ คือ ความเสี่ยงจากสถานะความไม่แน่นอนทางการเมือง (S1) ที่เหลืออยู่ในระดับสูง คือ ความเสี่ยงจากนักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน (S2) หุ้นพื้นฐานดีอยู่ในความสนใจ แต่ก็มีโอกาสติดดอยได้เช่นกัน (S4) ราคาหุ้นไม่ตอบสนองต่อการประกาศผลประกอบการ (S5)

ด้านความปลอดภัย (U) ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงปานกลาง 2 ข้อ คือ การซื้อ/ขายผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ทำให้โดนขโมยข้อมูลได้ (U3) การซื้อกองทุนรวม ผู้ซื้อไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนในกองทุนที่ซื้อไว้ (U5) ที่เหลืออยู่ในระดับสูง คือ การเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกที่ใช้วิเคราะห์ในการลงทุน (U1) เจ้าหน้าที่อธิบายรายละเอียดไม่ชัดเจน (ค่าธรรมเนียม การใช้งาน ฯลฯ) (U2) ต้องติดตามข่าวสารเพื่อปรับพอร์ตการลงทุนตลอดเวลา (U4)

ตารางที่ 11 ตารางสรุปค่าเฉลี่ย

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ระดับการแปลผล
สถานะในความเป็นจริง	3.76	เห็นด้วย
ความเลื่อมถอยของผลิตภัณฑ์	3.53	เห็นด้วย
ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์	3.89	เห็นด้วย
พัฒนาการของแต่ละบุคคล	3.95	เห็นด้วย
ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด	3.81	เห็นด้วย
สถานการณ์ในปัจจุบัน	3.61	เห็นด้วย
จุดมุ่งหมายการลงทุน	4.11	เห็นด้วย
ผลตอบแทนสูง	4.24	เห็นด้วย
ความเสี่ยง	4.13	เห็นด้วย
ระยะเวลาการลงทุน	4.12	เห็นด้วย
คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ	3.97	เห็นด้วย
การรับรู้ความเสี่ยง	3.74	เสี่ยงสูง
ด้านการใช้งาน	3.63	เสี่ยงปานกลาง
ด้านการเงิน	3.68	เสี่ยงสูง
ด้านเวลา	3.89	เสี่ยงสูง
ด้านสังคม	3.88	เสี่ยงสูง
ด้านความปลอดภัย	3.63	เสี่ยงสูง

จากตารางที่ 11 ตารางสรุปค่าเฉลี่ย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ สถานะในความเป็นจริง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 อยู่ในระดับความคิดเห็นว่าเห็นด้วย จุดมุ่งหมายการลงทุน มีค่าเฉลี่ยที่ 4.11 อยู่ในระดับความคิดเห็นว่าเห็นด้วย และการรับรู้ความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.74 อยู่ในระดับการรับรู้ความเสี่ยงสูง

**องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน
และการทดสอบสมมติฐาน**

สมมติฐานที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง (Actual State) ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ (Decline) ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ (Efficiency) พัฒนาการของแต่ละบุคคล (Individual) ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด (Actual) และสถานการณ์ในปัจจุบัน (Now)

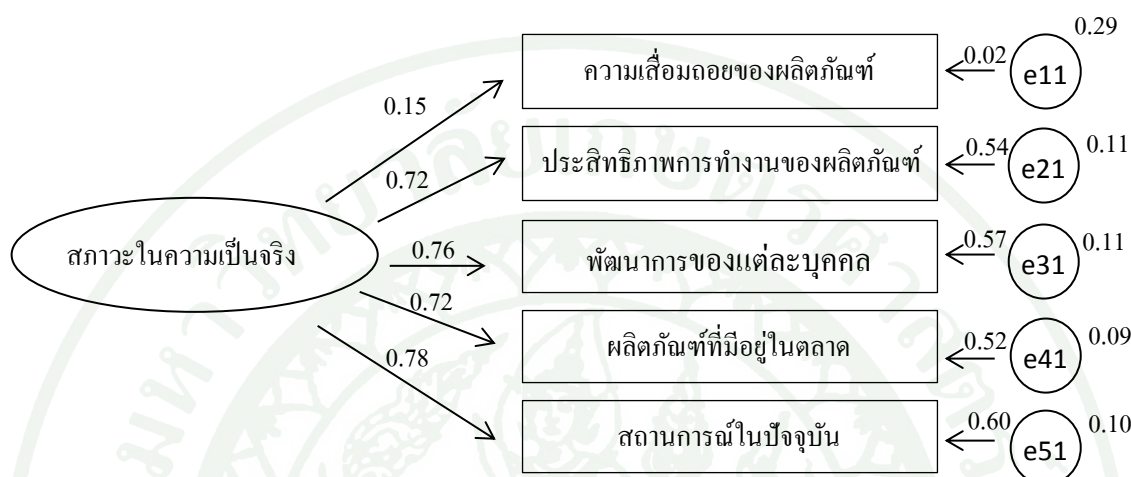
วิเคราะห์จำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จากค่าความน่าเชื่อถือด้วยค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.866 และตรวจสอบความปกติของข้อมูล โดยข้อมูลต้องมีการแจกแจงแบบปกติ วัดจากค่าสถิติ Skewness (SK: การกระจายที่สมมาตร) และ ค่า Kurtosis (KU: ความสูงของการกระจาย) มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง -3.00 ถึง +3.00 (ตารางผนวกที่ 4) ซึ่งผ่านเกณฑ์ การกำหนดโครงสร้างโมเดล

ตารางที่ 12 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
P-value	≥ 0.05	0.080	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	0 – 0.08	0.047	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.990	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF	1 – 3	2.935	ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ 0.90	0.984	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	0.992	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงพบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 9.823 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 5 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.080 นั้นหมายถึง ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นไปตามเงื่อนไข (ต้องมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.047 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เท่ากับ 0.990 CMIN/DF เท่ากับ 1.965 Tucker-Lewis Index (TLI) เท่ากับ 0.984 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.992 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ตาราง

ผนวกที่ 5) โดยมียค่าสูงสุดที่ 0.591 (ซึ่งต้องไม่เกิน 0.8) ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (ตารางผนวกที่ 6) โดยมียค่าสูงสุดที่ -0.967 (ซึ่งต้องอยู่ในช่วง +2 ถึง -2) แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ภาพที่ 7 ผลการทดสอบโมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้อมด้วยการลงทุน

จากภาพที่ 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงซึ่งเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด สถานการณ์ในปัจจุบัน ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถอธิบายได้ดังนี้

ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อสถานะในความเป็นจริง เท่ากับ 0.15 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 71 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญเพียง 0.02 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมียค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ว่า เมื่อความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ส่งผลให้สถานะในความเป็นจริงเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย

ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อสถานะในความเป็นจริง เท่ากับ 0.72 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.54 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมียค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ว่า เมื่อประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ส่งผลให้สถานะในความเป็นจริงเปลี่ยนแปลงไป 4.377 หน่วย

พัฒนาการของแต่ละบุคคล มีอิทธิพลต่อสภาวะในความเป็นจริง เท่ากับ 0.76 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.57 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ว่า เมื่อพัฒนาการของแต่ละบุคคลเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ส่งผลให้สภาวะในความเป็นจริงเปลี่ยนไป 4.696 หน่วย

ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด มีอิทธิพลต่อสภาวะในความเป็นจริง เท่ากับ 0.72 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 91 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.52 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ว่า เมื่อผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาดเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ส่งผลให้สภาวะในความเป็นจริงเปลี่ยนไป 3.739 หน่วย

สถานการณ์ในปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อสภาวะในความเป็นจริง เท่ากับ 0.78 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 71 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญมากที่สุดถึง 0.60 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อสถานการณ์ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ส่งผลให้สภาวะในความเป็นจริงเปลี่ยนไป 4.6431

องค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน ซึ่งการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) ประกอบไปด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการใช้งาน (Product) ด้านผลตอบแทน (Finance) ด้านเวลา (Time) ด้านสังคม (Social) และด้านความปลอดภัย (Unsafe)

การวิเคราะห์จำเป็นต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล จากค่าความน่าเชื่อถือด้วยค่า Cronbach's alpha เท่ากับ 0.904 และตรวจสอบความปกติของข้อมูล โดยข้อมูลต้องมีการแจกแจงแบบปกติ วัดจากค่าสถิติ Skewness (SK: การกระจายที่สมมาตร) และ ค่า Kurtosis (KU: ความสูงของการกระจาย) มีค่าอยู่ในช่วงระหว่าง -2.00 ถึง +2.00 (ตารางผนวกที่ 4) ซึ่งผ่านเกณฑ์ กำหนดโครงสร้างโมเดล

ตารางที่ 13 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลก่อนการปรับโมเดล

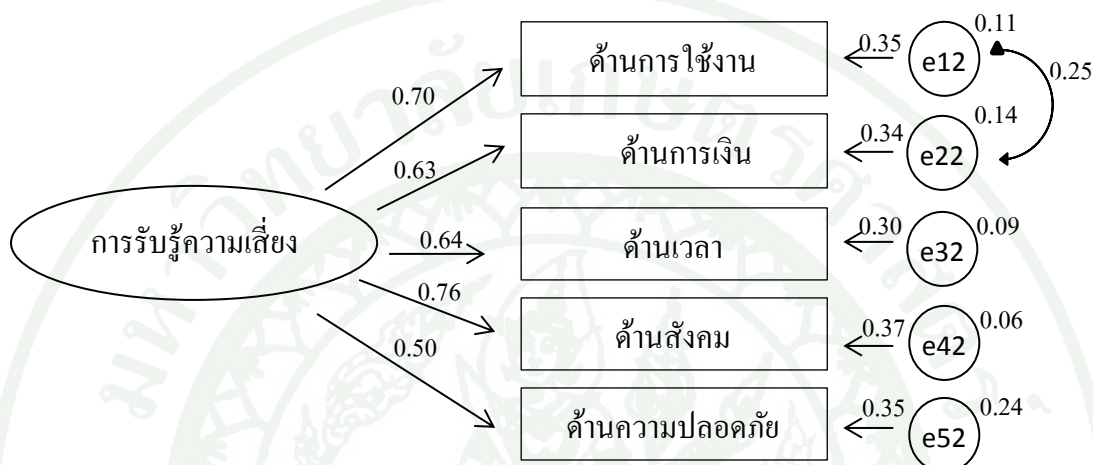
ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
P-value	≥ 0.05	0.008	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMSEA	0 – 0.08	0.073	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.984	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF	1 – 3	3.103	ไม่ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ 0.90	0.961	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	0.971	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 13 เพื่อพิจารณาผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะในความเป็นจริงพบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 15.513 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 5 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.008 นั้นหมายถึง ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไข (ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.073 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เท่ากับ 0.984 CMIN/DF เท่ากับ 3.103 Tucker-Lewis Index (TLI) เท่ากับ 0.961 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.971 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ตารางผนวกที่ 7) โดยมีค่าสูงสุดที่ 0.577 (ซึ่งต้องไม่เกิน 0.8) ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (ตารางผนวกที่ 8) โดยมีค่าสูงสุดที่ 1.380 (ซึ่งต้องอยู่ในช่วง +2 ถึง -2) แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วโมเดลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับข้อมูลเป็นอย่างดี

ตารางที่ 14 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลหลังการปรับโมเดล

ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
P-value	≥ 0.05	0.312	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	0 – 0.08	0.022	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.996	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF	1 – 3	1.193	ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ 0.90	0.989	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	0.999	ผ่านเกณฑ์

ฉะนั้น เมื่อส่วนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงมีการปรับโมเดลตามดัชนีตัดแปรโมเดล (Modification Indices: MI) เป็นการปรับค่าที่โปรแกรมเสนอแนะหรือค่ามากที่สุดก่อน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านการเงิน โดยการลากเส้นค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ข้อมูลที่ได้ก็นำไปใช้ในการปรับโมเดล การวิจัยจนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และได้ค่าสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 14

ภาพที่ 8 ผลการทดสอบโมเดลการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน

จากภาพที่ 8 การรับรู้ความเสี่ยงเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการใช้งาน ด้านผลตอบแทน ด้านเวลา ด้านสังคม และด้านความปลอดภัย และด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สามารถอธิบายได้ดังนี้

ความเสี่ยงด้านการใช้งาน มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.70 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.35 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ความเสี่ยงด้านการใช้งาน 1 หน่วย ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป 1

ความเสี่ยงด้านการเงิน มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.63 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 86 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.34 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ความเสี่ยงด้านการเงิน 1 หน่วย ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป 0.930

ความเสี่ยงด้านเวลา มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.64 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 91 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.30 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ความเสี่ยงด้านเวลา 1 หน่วย ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป 0.792

ความเสี่ยงด้านสังคม มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.76 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 94 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.37 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ความเสี่ยงด้านสังคม 1 หน่วย ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป 0.915

ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.50 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 76 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญ 0.35 เมื่อเทียบกับตัวแปรสังเกตตัวอื่น และมีค่าสถิติในการพยากรณ์สมการเชิงเส้น ที่อธิบายได้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย 1 หน่วย ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงเปลี่ยนไป 0.894

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตระหว่างการเรียนรู้ความเสี่ยงด้านผลิตภัณฑ์ และด้านการเงิน เท่ากับ 0.25

แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน และการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน ซึ่ง 1) สถานะในความเป็นจริง (Actual State) เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจ คือการตระหนักถึงปัญหา ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ (Decline) ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ (Efficiency) พัฒนาการของแต่ละบุคคล (Individual) ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด (Actual) และสถานการณ์ในปัจจุบัน (Now) 2) จุดมุ่งหมายของการลงทุน (Investment Intention) เป็นขั้นตอนที่สามของกระบวนการตัดสินใจ คือการประเมินทางเลือก โดยคำนึงถึง ผลตอบแทน (Interest) สภาพคล่อง (Preference) ระยะเวลาการลงทุน (Inflation) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk) 3) การรับรู้ความเสี่ยง

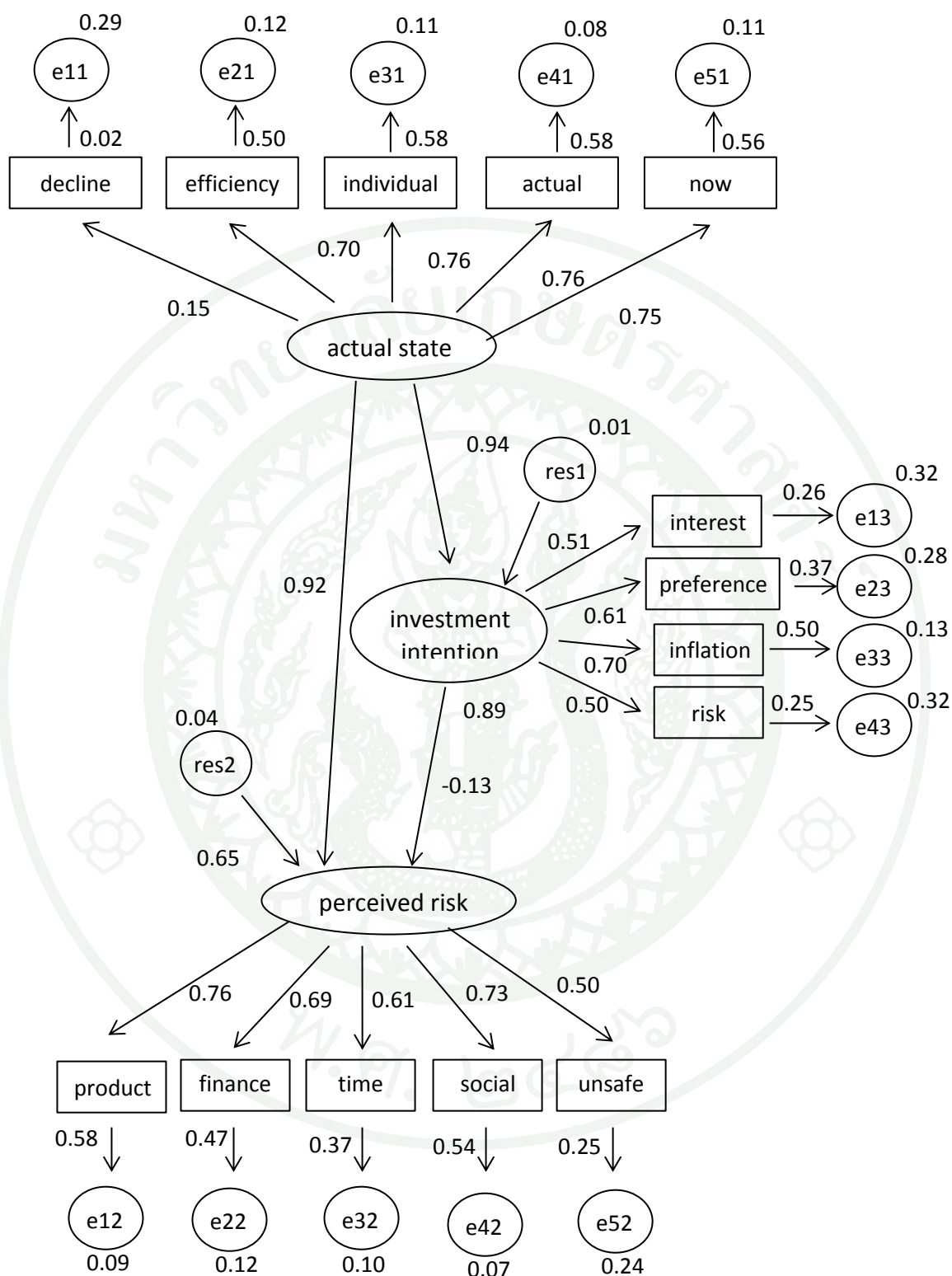
(Perceived Risk) เป็นขั้นตอนที่สี่ของกระบวนการตัดสินใจ คือการซื้อ โดยพิจารณาความเสี่ยงด้านการใช้งาน (Product) ด้านผลตอบแทน (Finance) ด้านเวลา (Time) ด้านสังคม (Social) และด้านความปลอดภัย (Unsafe)

กำหนดโครงสร้างโมเดล เพื่อพิจารณาผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาวะในความเป็นจริงพบว่า ค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 211.739 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 74 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value) เท่ากับ 0.000 นั้นหมายถึง ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไข (ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.068 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เท่ากับ 0.932 CMIN/DF เท่ากับ 2.915 Tucker-Lewis Index (TLI) เท่ากับ 0.915 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.931 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ตารางผนวกที่ 9) โดยมีค่าสูงสุดที่ 0.591 (ซึ่งต้องไม่เกิน 0.8) ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (ตารางผนวกที่ 10) โดยมีค่าสูงสุดที่ 1.906 (ซึ่งต้องอยู่ในช่วง +2 ถึง -2) ดังตารางที่ 15 แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วโมเดลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับข้อมูลเป็นอย่างดี

ตารางที่ 15 ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดล

ค่าสถิติ	เกณฑ์ที่ยอมรับ	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
P-value	≥ 0.05	0.000	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMSEA	0 – 0.08	0.068	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.932	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF	1 – 3	2.861	ผ่านเกณฑ์
TLI	≥ 0.90	0.915	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.90	0.931	ผ่านเกณฑ์

เนื่องจากค่าไคสแควร์ (χ^2) มีความไวต่อค่าทางสถิติตัวอื่นๆ (เช่นกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ และมีตัวแปรจำนวนมาก) ยิ่งทำให้ค่าไคสแควร์ (χ^2) เพิ่มขึ้นจนอาจสรุปผลที่ถูกต้องไม่ได้ จึงได้ใช้ค่า CMIN/DF ในการพิจารณาแทน ทำให้โมเดลนี้สามารถนำไปใช้ได้ ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ผลการทดสอบโมเดลสมการโครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน

แบบจำลองประกอบไปด้วย 3 โมเดลย่อย คือสถานะในความเป็นจริง (Actual State) จุดมุ่งหมายของการลงทุน (Investment Intention) และการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) โดยอธิบายได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ตามโมเดลพบว่าการวัดสถานะในความเป็นจริง (Actual State) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร โดยมีค่าอิทธิพล 0.70 ถึง 0.76 ซึ่งมีความสัมพันธ์มาก ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) อยู่ในช่วงร้อยละ 88 ถึง 92 ตัวแปรทั้ง 4 มีอิทธิพลต่อโมเดล 0.50 ถึง 0.58 และตัวแปรความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลน้อยที่สุดเพียง 0.15 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับร้อยละ 71 ซึ่งตัวแปรมีความสำคัญเพียงต่อโมเดลเพียง 0.02

ผลการวิเคราะห์ตามโมเดลพบว่าจุดมุ่งหมายของการลงทุน (Investment Intention) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 4 ตัวแปร โดยมีค่าอิทธิพล 0.50 ถึง 0.70 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) อยู่ในช่วงร้อยละ 68 ถึง 87 ตัวแปรทั้ง 4 มีอิทธิพลต่อโมเดล 0.25 ถึง 0.50 โดยมีปัจจัยด้านความคุ้มค่าต่ออัตราเงินเฟ้อเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุด

ผลการวิเคราะห์ตามโมเดลพบว่าการรับรู้ความเสี่ยง (Perceived Risk) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร โดยมีค่าอิทธิพล 0.50 ถึง 0.76 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลางถึงมาก ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) อยู่ในช่วงร้อยละ 76 ถึง 93 ตัวแปรทั้ง 5 มีอิทธิพลต่อโมเดล 0.25 ถึง 0.58 โดยมีการรับรู้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ำที่สุด

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน มีความสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.94 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.92 โดยจุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.13

ผลการตรวจสอบขนาดผลกระทบทางตรง ผลกระทบทางอ้อม และผลกระทบรวมของปัจจัยที่นำมาศึกษา พบว่าผลกระทบทางตรง ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับ

จุดมุ่งหมายการลงทุน เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.922 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126 ผลกระทบทางอ้อม ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.119 ดังนั้นจึงได้ว่า ผลกระทบรวมระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.803 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน ยังสามารถเขียนในรูปสมการโครงสร้าง ได้ดังนี้

$$\text{investment intention} = (3.628 * \text{actual state}) + e_1; R^2 = 0.89$$

$$\text{perceived risk} = (3.819 * \text{actual state}) - (0.136 * \text{investment intention}) + e_2; R^2 = 0.65$$

โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน คือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง กับการจุดมุ่งหมายการลงทุน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 65

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริงซึ่งเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล สถานการณ์ในปัจจุบัน ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 4 ตัวแปร ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์มาก อยู่ในช่วง 0.72 – 0.78 ยกเว้นปัจจัยความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิต้อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานะในความเป็นจริงน้อยที่สุดเพียง 0.15

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนซึ่งเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม ด้านความปลอดภัย ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 5 ตัวแปร ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ปานกลางถึงมาก โดยมีอิทธิพลด้านความปลอดภัยมีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 0.50 และด้านสังคมมีอิทธิพลมากที่สุดเท่ากับ 0.76 โดยมีการปรับโมเดลจากการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต คือการรับรู้ความเสี่ยงด้านการใช้งาน และด้านการเงิน ซึ่งมีค่าอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 0.25

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การสร้างแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน มีความสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.94 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงบวกเท่ากับ 0.92 โดยจุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.13

ผลการตรวจสอบขนาดผลกระทบทางตรง ผลกระทบทางอ้อม และผลกระทบรวมของปัจจัยที่นำมาศึกษา พบว่าผลกระทบทางตรง ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.922 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126 ผลกระทบทางอ้อม ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.119 ดังนั้นจึงได้ว่า ผลกระทบรวมระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ 0.803 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126

โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 และปัจจัยที่ส่งผลต่อ

สถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุนกับการรับรู้ความเสี่ยง ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 65

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาพบว่า ความน่าเชื่อถือของผู้จัดการกองทุน หรือนักวิเคราะห์ส่งผลให้เกิดการรับรู้ความเสี่ยงน้อย โดยให้ความสนใจเรื่องไม่สามารถกำหนดราคา ช่วงเวลาในการซื้อขาย และการเข้าถึงข้อมูลเฉพาะ สอดคล้องกับ Benesh and Clark (1994) ความน่าเชื่อถือของผู้จัดการ ทำให้การรับรู้ความเสี่ยงลดลง เนื่องจากผู้จัดการกองทุนสามารถเข้าถึงข่าวสาร และมีความชำนาญ ในการลงทุนสูง ทำให้ผู้ลงทุนมีโอกาสได้กำไรเพิ่มสูงขึ้น แม้ไม่ได้เลือกหลักทรัพย์ในพอร์ตการลงทุนด้วยตนเองก็ตาม

จากการศึกษาพบว่า เหตุผลในการเลือกลงทุนในหุ้นเห็นด้วยเพราะสามารถกระจายความเสี่ยงได้ดี จุดมุ่งหมายในการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ความเสี่ยง และการรับรู้ความเสี่ยงสูง ในด้านสังคมโดยเฉพาะภาระหนี้ของบริษัท แต่ความไม่แน่นอนทางการเมืองสร้างความเสี่ยงน้อย สอดคล้องกับ Gorlaev and Zabolkin (2006) ตลาดหุ้นที่ประสบความสำเร็จ จากการมีหลักทรัพย์ให้เลือกลงทุนจำนวนมาก และคำนึงถึงสภาพคล่องของการถือหลักทรัพย์ ซึ่งสร้างผลตอบแทนจากพอร์ตการลงทุนได้ และผู้ลงทุนยอมรับความเสี่ยงเพื่อแลกกับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น (Risk Return Trade Off) ชัดแจ้ง ความเสี่ยงที่มาจากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ สร้างการรับรู้ความเสี่ยงน้อยที่สุด แต่ความไม่แน่นอนทางการเมืองสร้างความเสี่ยงมาก

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง แต่จุดมุ่งหมายการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์การรับรู้ความเสี่ยง สอดคล้องกับ Guiso, Sapienza and Zingales (2008) การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เริ่มจากการต้องการผลตอบแทนสูงขึ้น และสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย ผู้ลงทุนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาด จะเชื่อมั่นสูงขึ้น และจำนวนหุ้นที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความเชื่อมั่นสูง เพราะสามารถกระจายการลงทุนได้ดี โดยผู้ลงทุนต้องมีความเชื่อมั่นแก่หลักทรัพย์รายตัวก่อน แต่ต้องสร้างความเชื่อมั่นที่สูงแก่ทั้งพอร์ตรวมได้ จึงหวังผลตอบแทนสูงเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่สะท้อนถึงความเชื่อมั่น และจุดมุ่งหมายการลงทุน มีความสัมพันธ์การรับรู้ความเสี่ยง เพราะเมื่อมีความเชื่อมั่นน้อย ทำให้ตั้งจุดมุ่งหมายการลงทุนต่ำ (ซึ่งมีความสัมพันธ์กันแบบผกผัน)

จากการศึกษาพบว่า ความน่าเชื่อถือในการลงทุนกองทุนรวม และเป็นกองทุนที่มีขนาดใหญ่ ส่งผลให้การรับรู้ความเสี่ยงน้อย การรับรู้ความเสี่ยงสูง ในด้านเวลา สอดคล้องกับ Bikker, Broeders and Dreu (2010) การลงทุนในกองทุนที่มีขนาดใหญ่ มีโอกาสในการทำกำไรได้สูงกว่าจากการคงอัตราเงินสดสำรอง และการตัดขาดทุนไว้น้อยกว่า และการลงทุนตามตลาด ที่อาจเกิด Overshooting (การที่ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน) ความเสี่ยงและกำไรแปรผันไปตามระยะเวลา และช่วงเวลาในการเข้าลงทุน โดยกลยุทธ์การลงทุนแตกต่างกันไป โดยเฉพาะเมื่อตลาดอยู่ในช่วงขาขึ้น ยังมีความเสี่ยงสูง

จากการศึกษาพบว่า ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะความเป็นจริงน้อยที่สุด สอดคล้องกับ Choi and Mukherji (2010) ความเสี่ยงและผลตอบแทนแปรผันไปตามประเภทการลงทุน จึงมีการกระจายความเสี่ยงด้วยการเลือกอมในหลายประเภท โดยให้ความสนใจในผลตอบแทนของพอร์ตรวมเป็นหลัก

จากการศึกษาพบว่า พัฒนาการส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะความเป็นจริงสูง ทั้งที่มาจากความสามารถส่วนบุคคล และมาจากความช่วยเหลือของบุคคลรอบข้าง สอดคล้อง Singh and Bedi (2011) นักลงทุนมีการลงทุนทั้งวิเคราะห์จากปัจจัยพื้นฐาน และวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนเลือกรูปแบบการลงทุนที่ต่างกันไม่ได้มาจากสังคมที่ต่างกัน แต่มาจากคำแนะนำของโบรกเกอร์มากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวสาร และวิจัยต่างๆ นักลงทุนมักเลือกลงทุนเพื่อเพิ่มรายได้ และใช้เป็นเงินสำรอง

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง สอดคล้องกับ Anayochukwu (2012) จากรับรู้ความเสี่ยงเกิดจากการความคาดหวังในผลตอบแทน ยิ่งต้องการผลตอบแทนสูง ยิ่งต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ทั้งเหตุด้านประสิทธิภาพของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ด้านเศรษฐกิจ นโยบายป้องกันนักลงทุนต่างชาติ ฉะนั้นเมื่อมีความต้องการลงทุนสูง ย่อมต้องแบกรับภาระความเสี่ยงเพิ่มขึ้นด้วย ผู้ลงทุนคาดหวังผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น เมื่อคาดว่าในอนาคตอาจมีเงินเฟ้อที่สูงขึ้น

จากการศึกษาพบว่า 1) การลงทุนในหุ้นสร้างการรับรู้ความเสี่ยงสูง 2) การซื้อขายของผู้ลงทุนรายใหญ่มีการรับรู้ความเสี่ยงสูงที่สุด 3) ประเด็นต่างๆ จากภายในบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์การรับรู้ความเสี่ยงสูง มีการติดตามข่าวสารตลอดเวลา ทั้งยังสามารถซื้อขายทำให้สร้างสภาพคล่องได้สูง สอดคล้องกับ Basaiah and Yadav (2012) มีความกังวลเกี่ยวกับ การจัดการที่ผิดพลาด หรือการฉ้อโกงของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์สูง มีการติดตามข่าวอย่างทุกวันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมีการซื้อขายหลักทรัพย์ภายใน 1 วัน นานสุดคือ 1 สัปดาห์ จัดแย้ง 1) การลงทุนในหุ้นสามัญมีความปลอดภัยสูง 2) มีความกังวลเกี่ยวกับ ราคาและปริมาณการซื้อขายน้อย

จากการศึกษาพบว่า การลงทุนในหุ้นสามารถกระจายความเสี่ยงจากประเภทธุรกิจที่เลือกลงทุนได้ และสถานะในความเป็นจริง ส่งผลต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุน โดยความเลื่อมของผลิตภัณฑ์เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด สอดคล้อง Mulyadi and Anwar (2012) การกระจายการลงทุนเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งผลตอบแทนล้วนแปรผันไปตามความเสี่ยงและจุดประสงค์การลงทุน หวังผลตอบแทนระยะสั้นอย่างหุ้น ต้องยอมรับความเสี่ยงของตลาดหรือความผันผวนของตลาดที่เพิ่มขึ้น โดยมีการลงทุนทั้งที่ระดับความเสี่ยงต่างๆ กัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

เงินออมในระบบเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะช่วยสนับสนุนการลงทุนและการผลิตของประเทศ เพื่อให้เงินจำนวนนั้นงอกเงยมากขึ้นในอนาคตจึงเริ่มมีการออมด้วยการลงทุน อย่างการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้น และตั้งแต่ปี 2543 เริ่มมีมูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากขึ้นเรื่อยมา โดยเฉพาะผู้ลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไป เน้นทำกำไรในระยะสั้น และวิเคราะห์การลงทุนโดยใช้ปัจจัยทางพื้นฐาน ซึ่งผลตอบแทนมากกว่านักลงทุนที่ใช้วิธีทางเทคนิค ในขณะที่ตลาดเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วและไม่มีกลยุทธ์ที่แน่นอน ทำจึงควรพิจารณาผลตอบแทนเทียบกับความเสี่ยง บางครั้งหุ้นที่มีโอกาสทำกำไรสูงอาจมีความเสี่ยงสูงมากจนไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน โดยความเสี่ยงเกิดจากความเสี่ยงทั้งระบบ ไม่สามารถควบคุมและทำให้หมดไปได้ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ สามารถกระจายความเสี่ยงเพื่อลดความไม่แน่นอนได้ ความเสี่ยงที่ระบบการลงทุนกำลังจะตาย และความเสี่ยงจากตนเอง คือความรู้ในการ การรับรู้ความเสี่ยงในส่วนนี้จะแตกต่างกันไปตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล

การวิจัยในครั้งนี้ จึงได้ให้ความสำคัญกับการออมภาคครัวเรือน และในปัจจุบันยังมีรูปแบบการออมมากมาย ที่สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายด้านผลตอบแทน และสภาพคล่องของการออมได้เป็นอย่างดี อย่างการออมในรูปแบบของการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง ทำให้ผู้บริโภคคาดการณ์ถึงผลตอบแทนที่สูงกว่าด้วยเช่นกัน จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุน 2) องค์ประกอบเชิงยืนยันการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน 3) สร้างแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีที่มาแบบสอบถามจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และบทความต่างๆ ก่อนนำไปเป็นกรอบในการสัมภาษณ์นางสาวนันทน์ พลิกภัย (เจ้าหน้าที่อาวุโส บจก.ไทยพาณิชย์) ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการแนะนำลูกค้าเรื่องการลงทุนในหุ้น และกองทุนรวม เพื่อสร้างแบบสอบถาม ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ใช้วิธีการสำรวจจาก แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคัดเลือกแบบหลายขั้นตอน เพื่อเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวม และหุ้น ต้องเปิดบัญชีในกรุงเทพมหานคร และลงทุนมาเกินกว่า 6 เดือน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มในการเลือกสถานที่ โดยเก็บข้อมูลจากห้องสมุดมารวย 2 แห่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศูนย์การค้าเอสพลานาด และการสุ่มแบบสะดวก โดยเก็บ ข้อมูลขณะที่ผู้มาใช้บริการเข้ามาใช้ในห้องสมุด จำนวน 400 คน เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา จะ ทำการรวบรวมและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง และสถิติเชิง อนุมานหรือสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และการวิเคราะห์โมเดล สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศชายและหญิงใน อัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน อายุ 26 – 45 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้อยู่ ในช่วง 30,001 – 90,000 บาทต่อเดือน อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน ลงทุน 50,001 – 150,000 บาทต่อปี และลงทุน 1 - 3 ปี

ผลการวิจัยสถานะในความเป็นจริงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความเสื่อมถอยของการออมแบบเดิม (D: ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์) ประสิทธิภาพการลงทุน (E: ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์) เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล (I: พัฒนาการของแต่ละบุคคล) ผลิตภัณฑ์(การลงทุน)ในตลาด (A: ผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในตลาด) สถานการณ์ในปัจจุบันที่ เกี่ยวต่อการลงทุน (N: สถานการณ์ในปัจจุบัน) มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย

ผลการวิจัยจุดมุ่งหมายการลงทุนของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อยู่ใน ระดับที่เห็นด้วย โดยความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ข้อ คือ คาดว่าผลตอบแทนจากการ ลงทุนมากกว่าการออม (O1: ผลตอบแทนสูง) และข้ออื่นอยู่ในระดับเห็นด้วยคือ การไม่มีการ ประกันเงินต้น (O2: ความเสี่ยง) สามารถซื้อ/ขายได้ทุกวันทำการ สภาพคล่องสูง (O3: ระยะเวลา

การลงทุน) และผลตอบแทนจากเงินฝากไม่สามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นได้ (O4: คู่กับอัตราเงินเฟ้อ

ผลการวิจัยการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ด้านการเงิน (F: ด้านผลตอบแทน) ด้านเวลา (T) ด้านสังคม (S) ด้านความปลอดภัย (U) มีระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านสมรรถนะ (P: ด้านการใช้งาน) มีระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงซึ่งเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ ประสิทธิภาพการทำงานของผลิตภัณฑ์ พัฒนาการของแต่ละบุคคล สถานการณ์ในปัจจุบัน ด้วยค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 4 ตัวแปร ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์มากอยู่ในช่วง 0.72 – 0.78 ยกเว้นปัจจัยความเสื่อมถอยของผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิต้อปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริงน้อยที่สุดเพียง 0.15

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุนซึ่งเป็นตัวแปรแฝง ประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการใช้งาน ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านสังคม ด้านความปลอดภัย ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 5 ตัวแปร ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ปานกลางถึงมาก โดยมีอิทธิพลด้านความปลอดภัยมีค่าน้อยที่สุดเท่ากับ 0.50 และด้านสังคมมีอิทธิพลมากที่สุดเท่ากับ 0.76 โดยมีการปรับโมเดลจากการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต คือการรับรู้ความเสี่ยงด้านการใช้งาน และด้านการเงิน ซึ่งมีค่าอิทธิพลต่อกันเท่ากับ 0.25

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การสร้างแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของผู้ออมด้วยการลงทุน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับจุดมุ่งหมายการลงทุน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

เท่ากับ 0.94 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.92 โดยจุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง มีความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.13

ผลการตรวจสอบขนาดผลกระทบทางตรง ผลกระทบทางอ้อม และผลกระทบรวมของ ปัจจัยที่นำมาศึกษา พบว่าผลกระทบทางตรง ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับ จุดมุ่งหมายการลงทุน เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ ความเสี่ยง เท่ากับ 0.922 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126 ผลกระทบทางอ้อม ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.119 ดังนั้นจึงได้ว่า ผลกระทบรวมระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับ จุดมุ่งหมายการลงทุน เท่ากับ 0.942 ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับการรับรู้ ความเสี่ยง เท่ากับ 0.803 และระหว่างจุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง เท่ากับ -0.126

โดยประสิทธิภาพในการพยากรณ์โมเดลปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง กับ จุดมุ่งหมายการลงทุน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 89 และปัจจัยที่ส่งผลต่อ สถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน กับการรับรู้ความเสี่ยง ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลัง สอง (R^2) เท่ากับร้อยละ 65

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้บริโภคมองเห็นความสำคัญของการออมรูปแบบเดิม แม้ว่าจะมีอัตราผลตอบแทนที่น้อย กว่า เนื่องจากได้แบ่งส่วนของเงินในการออม และการลงทุนออกจากกันอย่างชัดเจน สถาบัน การเงินจึงควรออกแคมเปญในส่วนของการฝากประจำ ที่ให้ดอกเบี้ยตามระยะเวลาฝาก เพื่อเพิ่ม ความคล่องตัวในการใช้เงินให้แก่ลูกค้าเพิ่มขึ้น (จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1)

สถานการณ์ในปัจจุบันมีความเอื้ออำนวยต่อการลงทุนในหุ้นมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าถึง ข้อมูล ซึ่งการลงทุนในหุ้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้มีเงินออมที่แสวงหาผลตอบแทน โดยที่มี

ความผูกพันใกล้ชิดกับปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจ และระบบเศรษฐกิจ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ นำเสนอจุดเด่นด้านผลประโยชน์การ โดยการใช้กลยุทธ์ด้านการเติบโต ทั้งแบบเจาะตลาดที่นำความเชี่ยวชาญเดิมมาพัฒนา และแบบกระจายในอุตสาหกรรมอื่น ที่ต่างจากเดิม รวมถึงการสร้างพันธมิตรกับต่างประเทศ หรือการลงทุนในต่างประเทศ เหตุผลเหล่านี้เป็นสิ่งจูงใจให้มีผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นเพิ่มขึ้น จนเป็นทางเลือกเพื่อการออมเงินในระยะยาว และทำให้มูลค่าหุ้นสูงขึ้นเมื่อต้องการระดมเงินเพิ่มเติม (บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์) สามารถทำได้โดยง่าย (จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1)

การออมด้วยการลงทุนส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่มีความการศึกษา และลูกค้ามีความเข้าใจ และยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น จากการคาดการณ์ผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น จึงควรจัดคอร์สอบรมเพิ่มความรู้แก่ลูกค้าของสถาบันการเงิน เพื่อให้ข้อมูล แนวคิด และช่วยลดความเสี่ยงเชิงระบบจากการกระจายการลงทุน โดยเป็นสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกค้าเก่า และเพิ่มฐานลูกค้าใหม่ (จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2)

การลงทุนในประเทศระยะยาว ยิ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เพิ่มสูงขึ้น จากความไม่แน่นอนทางสังคมและเศรษฐกิจ รัฐบาลจึงควรเข้ามามีส่วนในการสร้างความเชื่อมั่น เพื่อให้มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อย่างการรักษาระดับอัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน ลดความผันผวนทางการเมือง การกำหนดนโยบายการปกป้องผู้ลงทุนทั่วไปในประเทศ รวมถึงการกระตุ้นให้มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินออมและลงทุนที่หลากหลาย ทั้งหมดนี้ช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุน ซึ่งสุดท้ายแล้วส่งผลต่อความน่าเชื่อถือโดยรวมของประเทศ ที่สามารถดึงดูดการลงทุนทั้งทางตรงและทางอ้อมจากต่างชาติได้ในที่สุด (จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3)

ผู้ออมมีความเข้าใจที่ดีว่า เมื่อต้องการผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นต้องยอมรับความเสี่ยงที่สูงขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งการฝากเงินแต่ละคนก็มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน เจ้าหน้าที่ควรเริ่มจากการแนะนำการลงทุนอย่างละเอียดก่อน ทั้งความเสี่ยงที่ต้องรับ ค่าธรรมเนียม วิธีการซื้อขาย รวมถึงการนำเสนอผลวิเคราะห์ที่มีความแม่นยำ และการให้คำแนะนำอย่างเปิดเผย สำหรับธนาคารที่ออกกองทุนรวม ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ด้านการลงทุนอย่างแท้จริง เพื่อสร้างความสะดวกให้

ลูกค้า โดยลูกค้าไม่จำเป็นต้องติดต่อที่สาขาใหญ่เพียงอย่างเดียว และลดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ซึ่งอาจทำให้เสียเงินลงทุนได้ และสิ่งที่สำคัญคือก่อสร้างความน่าเชื่อถือของผลงาน เช่นการเน้นสร้างความเชื่อมั่นจากรางวัลผลตอบจากการลงทุนสูงที่โดดเด่นกว่าคู่แข่ง (จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีรูปแบบการลงทุนให้เลือก เพื่อเปรียบเทียบการลงทุนในรูปแบบต่างๆ เช่น LTF RMF ประกันชีวิตแบบ Saving เนื่องจากแบบสอบถามในครั้งนี้นำมาคิดให้เป็นผู้ที่ลงทุน ทั้งในหุ้นและกองทุนรวมเท่านั้น และการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยง เพื่อจำแนกความคิดเห็นด้านต่างๆ ด้วยเกณฑ์ประชากรศาสตร์

งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีกุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามเกณฑ์ภูมิศาสตร์ และกำหนดจำนวนเงินลงทุน เพื่อศึกษาความเหมือนและความแตกต่างของลูกค้าตามเมืองใหญ่ในภาคต่างๆ เช่น หาดใหญ่ เชียงใหม่ ขอนแก่น และนำข้อมูลมาวางแผนโปรแกรมทางการตลาด ช่วยให้เข้าใจการรับรู้ของลูกค้า เพื่อสร้างความประทับใจแก่ลูกค้า

งานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย (Focus Group) โดยแบ่งกลุ่มตามอาชีพ หรือปริมาณเงินลงทุน เพื่อให้เข้าใจความรู้สึกส่วนลึกของผู้ลงทุน ทั้งยังเชิญเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินมาเป็นผู้สังเกตการณ์ และให้วิเคราะห์แสดงความคิดเห็น หาทางแก้ไขปัญหานั้นๆ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กริช แรงสูงเนิน. 2554. การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย.
กรุงเทพมหานคร: วี.พรินท์ (1991).

กัลยา วาณิชบัญชา. 2549. ระเบียบวิจัยทางการตลาด. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

_____. 2553. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 16.
กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร จำกัด.

จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2545. การลงทุน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชูชัย สมิติไกร. 2554. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: วี.พรินท์ (1991) จำกัด.

ณัฐวุฒิ ทวีชัย. 2554. นโยบายการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย. (Online). www.mfcfund.com/mfc/index.php?option=com_content&view=article&id=1025&Itemid=92&lang=th, 23
เมษายน 2556.

ทิสโก้ จำกัด. 2555. “สินทรัพย์เสี่ยงหลากหลายปัจจัยหนุน เพิ่มความน่าสนใจลงทุน.” **TISCO Wealth Strategy Team.** (Online). www.tisco.co.th/AttachFileAction.do?fileName=p32_35_asset, 6 พฤศจิกายน 2555.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554. “ฐานะทางการเงินของภาคครัวเรือนและผลของความมั่งคั่งต่อการบริโภค.” **ภาวะเศรษฐกิจ.** (Online). www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/WE_MPG_July2554.pdf, 18 ตุลาคม 2555.

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม. 2553ก. “การออมกับการลงทุน.” **ให้เงินทำงานผ่านกองทุนรวม.** (Online). www.thaimutualfund.com/AIMC/aimc_basicKnowledge.jsp?pg=4,
24 ตุลาคม 2555.

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม. 2553. “ตราสารที่ลงทุน.” ให้เงินทำงานผ่านกองทุนรวม.
(Online). www.thaimutualfund.com/AIMC/aimc_about.jsp?pg=7, 24 ตุลาคม 2555.

พิมพ์ หิรัญกิตติ. 2552. การวิจัยตลาด. กรุงเทพมหานคร: ชรรรมสาร.

มนตรี พิริยะกุล. 2553. “ตัวแบบเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน.” การประชุมวิชาการสถิติ
และสถิติประยุกต์ (ครั้งที่ 11). (Online). www.ru.ac.th/research/30_7_53_1.pdf, 25
มีนาคม 2556.

แมงเม่า (นามแฝง). 2555. “ความเสี่ยงในการเล่นหุ้นของนักลงทุนรายย่อย.” ดัชนีบทความ.
(Online). www.mangmaoclub.com/type-of-risk, 6 พฤศจิกายน 2555.

สหกรณ์ออมสิน. 2554. “ความสำคัญของการออม.” บทความการออม. (Online).
www.mofcoop.mof.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=64%3A%20Amorbi-ornare-pulvinar-quamet&catid=36%3A%20latest-news&Itemid, 18 ตุลาคม 2555

สุภาภรณ์ พลนิกร. 2548. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: โฮลิสติก พับลิชชิง จำกัด.

สุวิมล แม้นจริง. 2546. การจัดการการตลาด. กรุงเทพมหานคร: เอช. เอ็น. กรุ๊ป จำกัด.

เสรี ชัดเข้ม และ สุชาดา กรเพชรปานิ. 2546. “โมเดลสมการโครงสร้าง.” วารสารวิจัยและวัดผล
การศึกษา 1 (1). (Online). [www.digital_collect.lib.buu.ac.th/ojs/index.php/
search/article/view/267](http://www.digital_collect.lib.buu.ac.th/ojs/index.php/search/article/view/267), 25 มีนาคม 2556.

_____. 2547. “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน.” วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา 2 (1).
(Online). www.rtafa.ac.th/index.php?option=com_docmant, 25 มีนาคม 2556.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. 2555. “ภาวะตลาดหลักทรัพย์.”
รายงานและสถิติ. (Online). www.sec.or.th/infocenter/report/Content_quarterly.jsp,
30 พ.ย. 2555.

สำนักบริการข้อมูลและสารสนเทศมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2552. “การออมเงินและการลงทุน.”

เศรษฐศาสตร์. (Online). www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=350.0,

19 ตุลาคม 2555.

Anayochukwu, O. B. 2012. “The Impact of Stock Market Returns on Foreign Portfolio Investment in Nigeria.” **Journal of Business and Management** 2 (4): 10-19.

Basaiah, P. and K. T. P. Yadav. 2012. “A Study on Investment Patterns of Stock Market Investors: A Case Study with Reference to ANANTAPURA District in A.P.” **Journal of Sri Krishna international Research and Education Consortium** 3 (4): 1-31.

Benesh, G.A., J. A. Clark. 1994. “The Value of Indirect Investment Advice: Stock Recommendations in Barron’s.” **Journal Of Financial And Strategic Decisions** 7 (1): 35-42.

Bikker, J.A., Broeders. D.W.G.A. and Dreu J.d. 2010. “Stock Market Performance and Pension Fund Investment Policy: Rebalancing, Free Float, Market Timing.” **International Journal of Central Banking** 6 (2): 53-79.

Bruner, G.C. II. 2011. “The Consumer Decision Process.” **Lectures**. (Online). mktg305.siu.edu/lectures/problemrecognition.pdf, 19 ตุลาคม 2555.

Choi, B. P. and S. Mukherji. 2010. “Optimal Portfolios for Different Holding Periods.” **Journal of Business & Economics Research** 8 (10): 1-6.

Dahlen, M., F. Lange and T. Smith. 2010. **Marketing Communication: Brand Narrative Approach**. West Sussex: John Wiley & Sons Ltd.

Goriaev, A. and A. Zabotkin. 2006. **Risks of Investing in the Russian Stock Market: Lessons of the First Decade**. CEFIR / NES Working Paper series No 77, Moscow.

Guiso, L., P. Sapienza, and L. Zingales. 2008. "Trusting the Stock Market." **The Journal of Finance** 63 (6): 2557-2600.

Hoyer, D.W. and D.J. Macinnis. 2008. **Consumer Behavior**. 5TH ed. Ohio: South-Western.

Johnson, H. G. 2009. **Macroeconomics and Monetary theory**. 2ND ed. New Jersey: Rutgers - The State University.

Kahn, K.B. 2006. **New Product Forecasting: An Applied Approach**. New York: M.E.Sharpe Inc.

Kotler, P and K.L.Keller. 2011. **Marketing Management**. 14TH ed. Essex: Pearson Education Limited.

Mr.Messenger (นามแฝง). 2555. "กระปุกออมสิน Money Literacy." นิตยสารธรรมะ. (Online). www.dlitemag.com/index.php, 19 ตุลาคม 2555.

Mukerjee, H. S. 2009. **Industrial Marketing**. New Delhi: Excel Books.

Mulyadi, M. S. and Y. Anwar. 2012. "Gold versus stock investment: An econometric analysis." **International Journal of Development and Sustainability** 1 (1): 1-7.

Peterson, S. 2012. **Investment Theory and Risk Management**. New Jersey: John Wiley & Sons Ltd.

Sahaf, A. M. 2008. **Strategic Marketing: Making Decisions For Strategic Advantage**. Delhi: Prentice-Hall of India Private Limited.

Singh, P. and H. S. Bedi. 2011. Investors Behavior in Secondary Market. **International Journal of Research in Finance & Marketing** 1 (4): 96-114.

Young, F. C. and C. M. Pagoso. 2008. **Principles of Marketing**. Manila: Rex Book Store, Inc. (RBSI).

บทสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน
และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน

บทสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ โดย นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์ นิสิตปริญญาโท (ภาคปกติ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถามในแบบสอบถาม

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ : 16 ธันวาคม 2555 และ 5 มกราคม 2556 เวลา 16.00 – 17.00 น.

สถานที่เข้าพบ/สัมภาษณ์ : ลานแสดงसनนทรี (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางสาวนันทนันท์ หลีกภัย

ตำแหน่งงาน : ปัจจุบันทำงานที่ บลจ.ไทยพาณิชย์ ตำแหน่ง senior officer ก่อนหน้านั้นเคยทำงานที่ บลจ.ธนชาต ตำแหน่ง officer

พิชญ์สินี : ทำไมถึงคิดว่าคนออมอยากเปลี่ยนเป็นผู้ลงทุน

นันทนันท์ : จริงๆแล้วเขาไม่ได้เปลี่ยนนะแต่เขาเพิ่มบทบาทตัวเองมากกว่า คือคนเราต้องรู้จัก 4 รู้ คือ รู้หา รู้ใช้ รู้เก็บ และรู้ขาย สองอันหลังเนี่ยแหละมันคือการทำตัวเป็นออม และผู้ลงทุน ในเรื่องจากเล่นหุ้นบางคนก็บอกว่าเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง บางคนก็บอกว่าเป็นการลงทุน แต่โดยส่วนตัวมองว่าเป็นการลงทุน เหมือนเปิดกิจการเป็นของตนเอง ก็ทำได้แค่บริษัทเดียว แต่หุ้นลงได้หลายบริษัท หลายประเภทกิจการเพื่อกระจายความเสี่ยง อย่างอาจซื้อของอสังหาริมทรัพย์ สาธารณูปโภค ธนาคาร พร้อมกันก็ได้

พิชญ์สินี : แล้วคนฝากเงิน (แบบปกติอย่างฝากประจำ ออมทรัพย์) จะมีแนวโน้มลดลงไหม

นันทนันท์ : ไม่ลดลงค่ะ เพราะเขาแบ่งส่วนเงินไว้แล้ว คือคนที่มียะเบียบในการใช้เงินเขาหักเก็บส่วนออมกับลงทุนไว้ก่อนอยู่แล้ว เหลือเท่าไรจึงใช้เท่านั้น (สำหรับมนุษย์เงินเดือนทั่วไป ไม่นับคนรวยนะ) อย่างส่วนที่ต้องเก็บไว้ซื้อเพื่อหักภาษี ทั้ง LTF, RMF, ประกันชีวิต เพราะเขามีตัวเลขอยู่ในใจอยู่แล้วว่าในหนึ่งปีเขาจะซื้อเท่าไรให้คุ้มมากที่สุด แต่เกือบทุกคนก็ยังเลือกฝากประจำอยู่ดี เพราะมันปลอดภัยถึงดอกเบี้ยน้อยแต่ดีกว่าเก็บใส่ตู้มึงดิน แม้ดอกเบี้ยจะน้อยจนมาสามารถชดเชยอัตราเงินเฟ้อได้ก็ตาม

พิชญ์สินี : ลูกค้าไม่ได้เบื่อกับที่ต้องถูก fix ด้วยเงื่อนไขของเวลา

นัทธนันท์ : ไม่เชิงว่ามาเบื่อกับแต่เบื่อกับไม่ได้มากกว่า อย่างน้อยที่สุดมันสามารถรักษาเงินต้น แถมได้ดอกเบี้ยชดเชยค่าเสียโอกาส ที่ไม่ได้เอาเงินมาใช้ในวันนี้ แต่ก็ต้องไม่ลืมว่าในความเป็นจริงแล้วระยะเวลามีส่วนในการช่วยเหลือความเสี่ยงได้เช่นกัน

พิชญ์สินี : ตอนนี้ลูกค้าทราบหรือไม่ว่าจะลดนโยบายคุ้มครองเงินฝาก

นัทธนันท์ : จากสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ที่มา: www.dpa.or.th) ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2555 ในช่วง 11 สิงหาคม 2555 - 10 สิงหาคม 2558 คุ้มครองไม่เกิน 50 ล้านบาท 11 สิงหาคม 2558 - 10 สิงหาคม 2559 คุ้มครองไม่เกิน 25 ล้านบาท และ 11 สิงหาคม 2559 เป็นต้นไป คุ้มครองไม่เกิน 1 ล้านบาท กว่าจะลดเหลือล้านเดียวก็ตั้งปี 2559 คนส่วนใหญ่จึงยังไม่ค่อยรู้เพราะรายย่อยยังไม่ได้รับผลกระทบในข้อนี้มากนัก แต่การลดการคุ้มครองเงินต้นก็ทำให้ลูกค้าเริ่มมีการมองหาผลตอบแทนที่คุ้มค่าจากการที่เงินต้นเขาไม่ปลอดภัย แต่หุ้นไม่มีการคุ้มครองเงินต้นเลยนะ แต่ก็เปิดบัญชีหลายแบบ แบบฝากเงินล่วงหน้า บัญชีมาจิ้น และบัญชีเงินสด

พิชญ์สินี : แล้วธนาคารมีแนวทางให้ลูกค้าหนีเงื่อนไขของเวลาอย่างไร อย่างประกันแบบ Saver ฝากนานมากเงื่อนไขแค่เสียชีวิต ทุพพลภาพ

นัทธนันท์ : มันหนีไม่ได้หรอก อย่างประกันแบบ Saver ก็มีประกันสุขภาพเพิ่มเติมแล้ว หรือการประกันประนอมเวลาขาดส่ง ส่งช้าก็มีนะ หรืออย่างการฝากก็มีแบบขั้นบันได ถ้าถอนเงินก่อนก็ได้ดอกเบี้ยน้อยกว่าการฝากแบบเต็มเวลาที่กำหนด

พิชญ์สินี : ถ้าเป็นหุ้นหรือกองทุนรวมไม่มีกำหนดเวลาเลยเป็นส่วนที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก

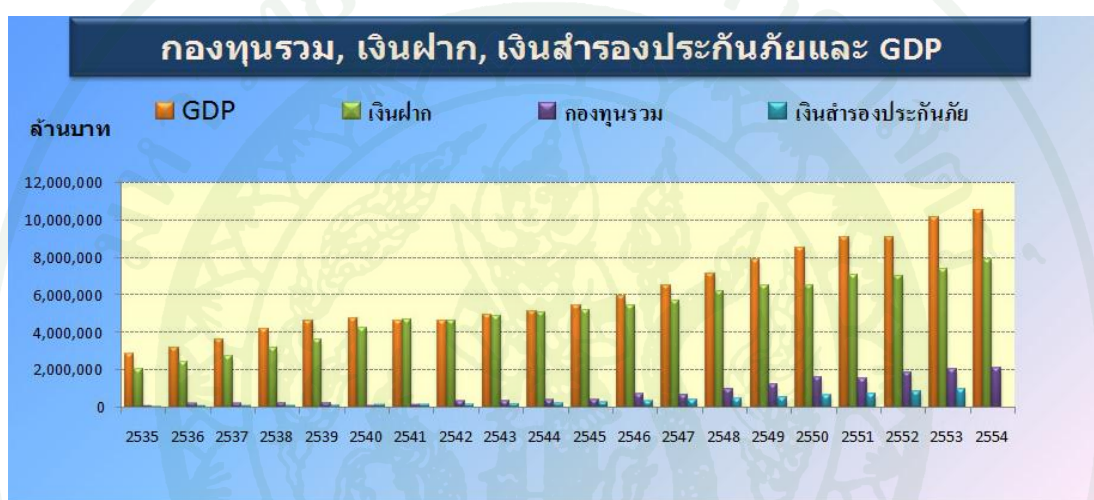
นัทธนันท์ : หุ้นสามารถซื้อ/ขายได้ตลอดเวลาทำการ ชอบที่ราคาเท่าไรก็ส่งคำสั่งไปได้เลย ถ้าเป็นกองทุนส่งคำสั่งก่อนบ่ายสามโมงครึ่ง และใช้ราคาเฉลี่ยต่อวัน หรือต้องการใช้เงินจะปิดบัญชีจะเฉลี่ยไม่เกิน 3 วันทำการ

พิชญ์สินี : ลูกค้าเริ่มวางแผนทางการเงินเพิ่มขึ้นหรือคะ

นัทธนันท์ : แน่นอน แต่ก็ขึ้นกับอุปนิสัยส่วนตัวอีกนั่นแหละ เพราะคนที่วางแผนอนาคตนะ เขาคิดถึงว่าจะจากโลกนี้ไปตอนอายุเท่าไรเลยนะ แล้วเขาจะมีเงินใช้ไปตลอดถึงวันนั้นไหม มีใช้เดือนละเท่าไร ทุกวันนี้ควรเก็บเงินละเท่าไร แยกเป็นส่วนๆชัดเจน ไว้ยามป่วย ลูกเงิน ซื้อบ้าน รถ ออม ลงทุน ให้พ่อแม่ เก็บไว้สร้างครอบครัว เ็นเตอร์เทน หรือบางคนก็หมดภาระในการผ่อนสินทรัพย์ หรือลูกทำงานแล้ว ภาระทางการเงินลดลง ก็เท่ากับว่าเขามีเงินเหลือเพิ่มขึ้น ก็รู้ขยาย

พิชญ์สินี : ลูกค้าสนใจในหุ้นและกองทุนรวมเพิ่มไหม และคิดว่าเพราะอะไร

นัทนันท์ : กองทุนรวมมีตัวเลขการลงทุนเพิ่มนะจากตัวเลขของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน (ที่มา: www.thaimutualfund.com) ส่วนหุ้นนะเปิดบัญชีเพิ่มนะ แต่ถ้าเป็นตัวเงินก็ไม่ได้เพิ่มมากมายอะไรนักเพราะส่วนใหญ่เป็นรายย่อยที่เข้ามาใหญ่เขาก็กองทุนไม่มาก แต่เหตุผลก็แน่นอนเพราะผลตอบแทนที่ดึงดูด อย่างเช่นในเว็บพันทิพย์ที่คนชอบเอากราฟพอร์ตตัวเองไปลงไว้ 2 ปีได้เกินกว่า 30% เป็นอย่างต่ำ ไม่ต้องนั่งเฝ้าด้วย เพียงแต่เลือกบริษัทที่มีผลประกอบการดี มีปันผล ธุรกิจนั้นอยู่ในช่วงขาขึ้น พวกนี้ก็เป็นหุ้นที่น่าสนใจ แต่ในตลาดมีตั้งหลายร้อยตัวแล้วมันตัวไหนล่ะที่ดี

พิชญ์สินี : การคิดผลตอบแทนใช้การเฉลี่ยตามช่วงเวลา

นัทนันท์ : ใช่ ในพอร์ตมีหุ้นหลายตัวบางตัวได้มากบางตัวได้น้อย ผลตอบแทนมันก็ขึ้นๆ ลงๆ ไหนจะฤดูกาลของอุตสาหกรรม อย่างบอกว่าเมื่อปีที่ผ่านมาได้ผลตอบแทน 20% หุ้นตัวแรกได้ 30% ตัวที่สองได้ 10% ตัวที่สามขาดทุนก็ได้ ไปตาม volume ที่ซื้อด้วย เพราะฉะนั้นก็สนใจในกำไรของพอร์ตโดยรวมเลย

พิชญ์สินี : ที่ลงทุนมันได้เยอะอย่างนี้จริงๆหรอค่ะ

นัทนันท์ : ใช่ แต่ต้องมีความรู้ คือคนส่วนใหญ่เห็นผลตอบแทนสูงอยากได้บ้าง แต่ลืมคิดไปว่ามีก็คนที่ไม่ประสบความสำเร็จจากการเล่นหุ้น ซึ่งมันมากกว่าคนที่ประสบความสำเร็จอีก แล้วใครอยากจะออกมาบอกล่ะว่าฉันไม่ประสบความสำเร็จ ก็เงียบไว้ดีกว่าปะ เลยเห็นแต่ด้านดีไป “hi risk hi expect return” ไง

พิชญ์สินี : เลยมีตั้ง cut loss เพื่อป้องกันการตัดขาดทุนด้วยใช่ไหม

นัทนันท์ : เหมือนตัดแขนเพื่อรักษาชีวิตไว้ แต่ทุกคนก็ตั้งตามระดับความเสี่ยงที่ตนเองรับได้ อย่างถ้าขาดทุนเกิน 20% จะขายหุ้นตัวนั้นทิ้ง แต่ในบทวิเคราะห์ก็จะมี cut loss ตลาดอยู่ที่ระดับแนวรับเอาไว้ช่วยพิจารณาอีกทางหนึ่ง แต่ถ้า stop แคมป์ไปก็อาจพลาดโอกาสในการตัดดวงกำไรได้ ทำให้บางทีก็ไม่สนใจ cut loss ขอมือถือต่อ เพราะในบางครั้งหุ้นแค่ซื้อจากข่าวเท่านั้น ถ้าเป็นหุ้นพื้นฐานดี มีอนาคต ก็เป็นโอกาสดีในการซื้อซื้อแทน แต่การถือนาน อาจทำให้พลาดโอกาสในการซื้อหุ้นบางตัวที่ทำกำไรได้ใกล้เคียงกันในระยะเวลาที่สั้นกว่า แต่ก็อย่าสวนกระแสตลาดเพราะหุ้นบางตัวถึงเวลาที่จะปล่อยมันไปได้แล้ว นี่ก็เป็นเรื่องที่ต้องไตร่ตรองเช่นกัน

พิชญ์สินี : คิดว่ามั่นคงกว่าฝากประจำหรือเปล่า

นัทนันท์ : คนละด้านกัน ปลอดภัยก็ต้องฝากประจำ ถ้าอยากได้ผลตอบแทนเยอะ อยากลงทุนเพิ่มก็ได้ หรือเบิกมาใช้ก็ได้ เพราะหุ้นนะ มันคนละวัตถุประสงค์มากกว่า

พิชญ์สินี : ชื่อเสียงของบริษัทมีส่วนช่วยกระตุ้นการลงทุนไหม

นัทนันท์ : บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ จำเป็นต้องผ่านข้อกำหนดขั้นต่ำพื้นฐาน อย่างทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 200 ล้านบาท (ในตลาด set) และ 40 ล้านบาท (ในตลาด mai) ง่ายที่สุดคือมันช่วยสะท้อนสายป่านของธุรกิจ แต่มันก็เป็นเพียงแค่จุดเริ่มต้นเท่านั้น ยังต้องดูงบการเงิน สภาพเศรษฐกิจ อัตราส่วนทางการเงิน ในบางครั้งด้วยเงื่อนไขในปัจจุบันมองอนาคตสดใส แต่เกิดข่าวช็อกเกินความคาดหมาย อย่างสงคราม ภัยธรรมชาติ ทำให้ผลประกอบการไม่เป็นไปตามที่คาดไว้ ก็ทำให้หุ้นตกได้ เพราะการซื้อ/ขาย มันขึ้นกับความน่าเชื่อถือ เป็นเรื่องทางจิตวิทยา ปฏิบัติการตอบสนองของผู้เล่นในตลาดจะเป็นตัวผลักดันให้ราคาเพิ่มหรือลดได้ แล้วหุ้นที่ดีในอดีตก็ไม่ได้รับประกันว่าอนาคตจะดีเสมอไปเช่นกัน

พิชญ์สินี : เพราะแบบนี้หรือเปล่าคะเลยต้องลงคอร์สเรียนด้วย

นัทนันท์ : คอร์สเรียนเนี่ยมันก็เป็นแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้น ที่สำคัญคือประสบการณ์ เพราะคอร์สพวกนี้ก็สอนวิธีคัดหุ้น แหล่งข้อมูล ดูงบ วิเคราะห์ข่าว ประมาณนี้ สุดท้ายแล้วคนซื้อหุ้นเขามีประเภทหุ้นที่ต้องการอยู่แล้ว ชอบถือ สั้น กลาง ยาว หวังปันผล หรือขายทำกำไร รายย่อยจึงใส่ใจในการตัดสินใจ ก่อนหาเหตุผลประกอบ เพราะฉะนั้นนักลงทุนหน้าใหม่เลยเลือกที่จะใช้กองทุนรวมแทน แต่นักลงทุนบางคนก็คิดว่ามันมาสนุกเหมือนเลือกลงทุนเอง หรือคิดว่าเทรดเองจะทำได้มากกว่า

พิชญ์สินี : มีการสอนเทคนิคการเล่นหุ้นด้วยไม

นัทนันท์ : เทคนิคการเล่นหุ้นมีเยอะมากนะ อย่างเล่นรีบาวด์ เล่นรอบ ซื้อรับ-ขายด้าน overnight ตามตาม แล้วก็อีกมากมาย ทุกอย่างแล้วแต่สไตล์ของแต่ละคนจะเลือกวิธี ไม่มีข้อสรุปว่าของใครดีกว่าใคร เพียงแต่ต้องเลือกที่เหมาะสมกับตนเอง นั่นคือดีที่สุด

พิชญ์สินี : คนใกล้ชิดมีส่วนในการผลักดันในการลงทุนไม

นัทนันท์ : ไม่ว่าจะลงทุนอะไรเราต้องมองรอบข้างเราแล้วทั้งการเปิดกิจการ หรือเล่นหุ้น หนึ่งคือเราต้องมีความสามารถในการลงทุน และหาคนใกล้ชิดที่สามารถช่วยเหลือเราได้ ส่วนใหญ่ที่เห็นคนลงทุนในหุ้นก็มักมีคนใกล้ชิด หรือเรียนแล้วสนใจ ฟังข่าวแล้วสนใจ มีหลายเหตุผลที่ทำให้ลงทุน แต่ประสบการณ์สำคัญสุด เพราะมันมีบทวิเคราะห์มากมาย น่าเชื่อมากบ้างน้อยบ้าง เราเพียงแต่อ่านแล้วคิด วิเคราะห์สารที่รับมา ผู้ที่ทำก่อน คิดก่อนมักมีโอกาสดีกว่า

พิชญ์สินี : แล้วบทวิเคราะห์สามารถเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด

นัทนันท์ : แต่ละที่ที่ออกบทวิเคราะห์มาเข้าก็มีหลักการหรือทฤษฎีในการวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน และการเลือกหุ้นที่มาวิเคราะห์ที่อาจมาเหมือนกันด้วย บางคนเลยใช้วิธีกระจายการเปิดบัญชีเขาก็จะรับวิเคราะห์จากหลายแหล่ง รู้ข้อมูลหุ้นมากขึ้น ก็มีทั้งหุ้นรอบปีผล หุ้นเทคนิค หรือถ้าเป็นกองทุนรวมก็แน่นอนเลยคือส่วนผสมในกองทุนนั้นๆ ทั้งหุ้นคนละตัวแล้วก็ยังลงน้ำหนักที่ต่างกันด้วย แล้วแต่ผู้จัดการกองทุนจะเลือกสรรเข้ามาในกองทุน ทั้งโบรกเกอร์ ทั้งผู้จัดการกองทุนพวกนี้เขาต้องสอบ single license ก่อน วัดทั้งความรู้ทั้งจริยธรรม แล้วบริษัทก็ต้องอบรมอะไรอีกเยอะ ส่วนพวกที่ออกบทวิเคราะห์ได้เนี่ยต้องมีความสามารถเยอะ บางทีลูกค้าก็ปรึกษาโบรกเกอร์ก่อนซื้อเพราะบทวิเคราะห์ที่ส่งไปยังลูกค้าเป็นแค่ความรู้ทั่วไปเท่านั้น พวกข้อมูลแบบ exclusive เนี่ยเป็นความสามารถเฉพาะตัว ใครจะขวนขวายได้มากกว่ากัน

พิชญ์สินี : การเล่นหุ้นตามข่าวก็ได้กำไรเหมือนกันใช่ไม

นัทนันท์ : อันตรายนะ เดี่ยวจะเป็นแมงเม่าบินเข้ากองไฟไปซะก่อน เพราะส่วนใหญ่ขึ้นได้ไม่กี่วัน บวกแค่ 2-3% มันก็ถึง ถือไม่นานจริง แต่รายย่อยซื้อไม่เยอะ ถ้าไรก็ตามคอมมิชชั่นกินหมด เพราะคนอื่นตอบสนองข่าวดีเข้าซื้อไปก่อนแล้ว ส่วนใหญ่มักเป็นหุ้นที่แนะนำให้เก็บสะสมแทนการเก็งกำไรในระยะสั้น เพราะฉะนั้นเราต้องดูแลหุ้นตัวเองให้เร็วกว่าคนอื่น

พิชญ์สินี : การเล่นหุ้นตามผลประกอบการเป็นไงบ้าง

นัทนันท์ : ก็ดูผลประกอบการที่บริษัทประกาศออก มีทั้งรายไตรมาสและรายปี ถ้าตัวไหนเหนือกว่าความคาดหวังของตลาด ก็จะเป็นหุ้นที่น่าสนใจ หรือถ้าต่ำกว่าที่คาดการณ์ก็เป็นได้ในสองทางคือถื้ออริবাদ์ หรือขายทิ้งไปเลย แต่ต้องอย่าลืมว่าการวิเคราะห์ผลประกอบการของตลาด มักมีแต่บริษัทใหญ่ที่เป็นแกนหลักของอุตสาหกรรมเท่านั้น หรือบริษัทที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งในบางครั้งบริษัทขนาดเล็กที่มีผลประกอบการดีก็มีโอกาสทำกำไรได้เช่นกัน ทำให้ราคาไม่ตอบสนองต่อการประกาศผลประกอบการได้เต็มที่ และทันที

พิชญ์สินี : ช่วงนี้เป็นตลาดหุ้นขาขึ้นทำให้ยังน่าสนใจด้วยไม

นัทนันท์ : ช่วงตลาดหุ้นขาขึ้นก็ต้องระวังเช่นกัน ต้องมีการปรับช่วง stop (การตั้งราคาต่ำสุด/สูงสุดที่จะซื้อ/ขาย) ให้กว้างเพื่อเก็บเกี่ยวกำไรให้มากที่สุด หุ้นที่เลือกเข้ามาในพอร์ตควรเป็นหุ้นขาขึ้น และต้องทำตัวเป็นผู้นำตลาดถ้าตัดสินใจแล้วว่าบริษัทไหนดีก็ซื้อไปเลย แต่ต้องไม่ฟันกระแสถ้าราคาหุ้นมันลงอย่างเฉียวขณะที่ตัวอื่นเพิ่ม ก็ตัดใจจากมันซะ หลักการก็คล้ายกับตลาดขาลงนั่นแหละ เลือกหุ้นที่มีความแข็งแกร่ง แล้วปล่อยให้มันวิ่งเองบ้าง พวกนี้เศรษฐกิจโลกจะเป็นตัวชี้นำทิศทาง แต่ถ้าเป็นพวกข่าวช็อคที่มากกระทบ พวกนี้มาไวไปไว มาสร้างกระแสให้คนตกใจอย่างข่าวประมูล 3G ช่วงนั้นหุ้นของสื่อสารตกกันซะเป็นส่วนใหญ่ แปปเดียวราคาก็กลับมาขึ้นอีกครั้ง เพราะธุรกิจด้านสื่อสารมีโอกาสโตสูง จากที่เพื่อนบ้านมี 4G ใช้อยู่ ยังไงเราก็ต้องพัฒนาตามให้ทัน มันเป็นแนวโน้มที่ดีด้วยตัวของอุตสาหกรรมเอง

พิชญ์สินี : ถ้ายังงั้นก็ต้องนั่งเฝ้าข่าวเศรษฐกิจ กับวิเคราะห์หุ้นตลอดเลย

นัทนันท์ : ก็ดูข่าวไปเรื่อยๆ ไม่ถึงกับนั่งเฝ้า แต่ก็ดูทุกข่าวแหละ อย่างแรกๆที่มีข่าวการเมืองก็พาสี ตลาดหุ้นก็ตกใจ ต่างชาติก็เทขาย ใครๆก็อยากได้เงินสดไปเก็บไว้ แล้วก็กลัวว่าไทยจะปิดประเทศอีก ตลาดหุ้นก็ร่วงหล่น ผ่านมาหลายปีคนก็เริ่มชิน เปลี่ยนไปให้ความสำคัญกับนโยบายที่ภาครัฐออกมามากกว่าอุตสาหกรรมใดจะได้ประโยชน์

พิชญ์สินี : การเทขายของต่างชาติก็มีผลต่อตลาดมากเลยหรอ

นัทนันท์ : เยอะอย่างตัวเลขที่เพิ่งประกาศออกต่างชาติซื้อหุ้นไทยเจ็ดหมื่นกว่าล้าน(ที่มา:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) ก็เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่ตลาดหุ้นไทยช่วงขาขึ้นด้วย แต่ก็มีปัจจัยเสี่ยงถ้ากลุ่มนี้เทขายเพื่อทำกำไร เพราะพอราคาสูงในระดับหนึ่งก็จะมีการขายทำกำไรออกมาบ้าง

แล้วช่วงนี้เศรษฐกิจของประเทศในทวีปเอเชียอย่างจีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ก็เป็นที่น่าดึงดูด อาจจะเกิดการย้ายเงินไปลงทุนประเทศเหล่านี้แทนได้

มูลค่าการซื้อขายสะสมตั้งแต่ 1 ม.ค. 2555 - 28 ธ.ค. 2555 (หน่วย: ล้านบาท)

นักลงทุน	ซื้อ		ขาย		สุทธิ	
	มูลค่า	%	มูลค่า	%	มูลค่า	%
สถาบันในประเทศ	602,550.00	7.91	626,852.38	8.23	-24,302.39	-
บัญชีบริษัทหลักทรัพย์	1,028,988.59	13.51	1,021,732.25	13.42	7,256.35	-
นักลงทุนต่างประเทศ	1,951,697.77	25.63	1,875,309.45	24.62	76,388.33	-
นักลงทุนทั่วไปในประเทศ	4,032,401.59	52.95	4,091,743.88	53.73	-59,342.29	-

พิชญ์สินี : แล้วกลุ่มนักลงทุนรายใหญ่ล่ะ

นัทธนันท์ : volume ในการถือของบริษัทยิ่งมีเยอะถ้ากลุ่มนี้ซื้อ/ขายก็กระทบราคาแน่นอน แต่ก็สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์คอยดูแลอยู่ ก็มีบทลงโทษของการปั่นหุ้น เป็นคดีอาญาด้วยนะ แต่ก็ยังมีข้อกำหนดเรื่อง cash balance เป็นหุ้นที่มีการซื้อขายมากผิดปกติ ก็ต้องใช้เงินสดในการซื้อแทน เพื่อให้ให้ใช้เครดิตในการเก็งกำไร

พิชญ์สินี : ขั้นตอนในการเปิดบัญชีเหมือนกันไหม

นัทธนันท์ : กองทุน 5,000 บาท ซื้อเพิ่มครั้งละ 1,000 บาท ค่าธรรมเนียมในการซื้อ/ขายรวมแล้วไม่เกิน 0.25 ส่วนการเปิดพอร์ตมีค่าเปิดบัญชี 30 บาท ค่าธรรมเนียมซื้อ/ขายขั้นต่ำ 50 บาท (ส่วนใหญ่ค่าธรรมเนียมซื้อ/ขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 0.15 ค่าธรรมเนียมซื้อ/ขายโบรกเกอร์ไม่เกิน 0.25 แต่มีบางที่ไม่คิดค่าธรรมเนียมขั้นต่ำแล้ว) โดยทั่วไปซื้อ/ขายขั้นต่ำ 100 หุ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นรายละเอียดต่างๆต้องศึกษาจากหนังสือชวนเชื่อของแต่ละที่ที่ไปเปิดบัญชีอีกครั้ง ทั้งหุ้นและกองทุนมีบัญชีไว้ใส่ผลตอบแทนด้วย

พิชญ์สินี : บริการเล่นหุ้นเสมือนจริง มีการแข่งขันด้วย ถือเป็นส่วนหนึ่งในการโฆษณาด้วยไหม

นัทธนันท์ : หุ้นเสมือนจริงเริ่มแรกกำหนดวงเงินที่ใช้ แต่ก็เพิ่มได้ตลอดนะ เอาไว้ลองเล่นก่อนว่าการวางแผนการซื้อ/ขาย ตรงกับที่เราคิดไหม สุดท้ายคือได้กำไรหรือป่าว เป็นการทดลองฝีมือก่อนเข้าสนามจริงจริง แต่ในความคิดนะ พอมันเป็นเงินปลอมเราก็ไม่ได้ใส่ใจมากนักเสียก็ช่าง ต่างจากเงินจริงที่เราจะยอมสละเวลานักเฝ้า พยายามอ่านบทวิเคราะห์ ฟังข่าว ทำแบบสุดความสามารถ

พิชญ์สินี : กองทุนรวมเหมือนหุ้นเลยใช่ไหม เพียงแต่เลือกแต่เลือกประเภทเท่านั้นหรือเปล่า
 นัทนันท์ : ผู้ลงทุน ไม่มีความรู้ ไม่มีเวลา เงินลงทุนไม่มากก็ได้ เพราะกองทุนรวมเป็นระบบการ
 ลงทุนที่เอาหลายๆคน มาลงทุนเป็นกองใหญ่ ให้ผู้จัดการกองทุนดูแล แล้วก็รับคำสั่งซื้อ/ขายก่อน
 15.30 น. ไม่ได้กำหนดราคาเองแบบหุ้น ใช้ราคาที่เคยซื้อขายกันในวันนั้น ราคาที่แสดงก็เป็นราคาเมื่อ
 วาน ลูกค้าก็ต้องคาดการณ์ราควันนี้ โดยสะท้อนผ่านมุมมองรวมของสภาพตลาดเท่านั้น แต่หุ้น ส่ง
 คำสั่งซื้อ/ขายผ่านโบรกเกอร์ ต้องความรู้ มีเวลาติดตาม วิเคราะห์ข่าวสารข้อมูล สามารถเลือก
 หลักทรัพย์ที่จะลงทุนได้ด้วยตัวเอง มีโอกาสที่จะทำกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์สูง แต่ความ
 เสี่ยงก็สูงเช่นกัน ก่อนข้างต้องใช้เงินเยอะกว่าเพราะไม่จ่นค่าธรรมเนียมจะกินกำไรซะหมด

พิชญ์สินี : เกี่ยวกับภาษีล่ะคะ หลักเกณฑ์เหมือนกันไหม

นัทนันท์ : ยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินทุน หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 10% หรือนำไปรวม
 รายได้ (ใช้คำนวณฐานภาษีปลายปี) ทั้งคู่ แต่ถ้าเป็นดอกเบี้ยเงินฝากหักภาษี 15%

พิชญ์สินี : กองทุนรวมหลักๆส่วนใหญ่แบ่งยังงัย

นัทนันท์ : หลักก็มี 3 แบบ (ไปตามความเสี่ยง) คือกองทุนรวมตราสารทุน ลงทุนในตราสารทุน
 หรือหุ้น กองทุนรวมตราสารหนี้ ลงทุนในตราสารหนี้ อย่างพันธบัตร หุ้นกู้ ตัวเงินคลัง ตัว
 สัญญาใช้เงิน และก็มีกองทุนรวมแบบผสม คือ กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนทั้งในตราสารหนี้ และ
 ตราสารทุน สัดส่วนแล้วแต่กองทุน

พิชญ์สินี : กองทุนที่จัดมาแบ่งจากอะไร มีเยอะไหม

นัทนันท์ : มีหลายกองจำไม่ได้นะ แต่แบ่งตามอุตสาหกรรมหนัก ส่วนผสมข้างในอะไรบ้าง
 จำนวนเท่าไรบอกไม่ได้ แล้วแต่ผู้จัดการกองทุน ว่าเอาใช้สูตรใดในการลงทุน

พิชญ์สินี : แล้วกองที่น่าสนใจส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมใด

นัทนันท์ : ที่อื่นไม่กล้าฟันธงนะ แต่ที่ บลจ.ไทยพาณิชย์ไปลงทุนและได้รับความสนใจส่วน
 ใหญ่คือ พลังงานและสาธารณูปโภค ธนาคาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

พิชญ์สินี : แล้วคิดว่าพนักงาน(ที่เขาอยู่สาขานะ) สามารถอธิบายรายละเอียดให้ลูกค้าเข้าใจ
เงื่อนไขต่างๆได้100%ไหม

นัทนันท์ : ไม่เต็ม 100 หรือ เพราะกองทุนมีหลายกอง รายละเอียดเยอะ จนท.สาขามี Product
เยอะทั้งประกัน,เงินฝาก และสาขาจะมีเจ้าหน้าที่ที่มี license สาขาละ 1 คน จึงทำให้พนักงานส่วน
ใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจรายละเอียดของกองทุนรวมมากนัก ทำให้ลูกค้าเลือกโทรเข้า หรือ walk in เข้า
สาขาใหญ่ (ตึก SCB Pack รัชโยธิน) ที่พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจและอธิบายรายละเอียดได้
ชัดเจนดีกว่า

พิชญ์สินี : จากประชาสัมพันธ์ต่างๆ มีส่วนในการผลักดันให้คนลงทุนไหม

นัทนันท์ : มีส่วนเยอะมาก ทั้งรายการ โฆษณา คอร์สเรียน เยอะเยอะมากมาย แล้วตอนนี้ทั้ง
ธนาคาร บลจ.เปิดสาขาเยอะมาก ลูกค้าสามารถเลือกที่เดินทางสะดวก หรือตามความชอบได้เลย

พิชญ์สินี : การมีหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนเข้ามากำกับดูแลคิดว่ามีส่วนในการสร้างความ
เชื่อมั่นให้ลูกค้าได้ไหม

นัทนันท์ : ได้ค่ะ เพราะหน่วยงานพวกนี้มีกฎ ข้อบังคับต่างๆมากมาย ทั้งที่ใช้กับตัว บลจ.เอง
และบริษัทที่เข้าจดทะเบียนในตลาด ข้อมูลต่างๆก็เข้าไปดูได้ง่าย มีการเปิดเผยมากขึ้น ไหนจะได้บท
วิเคราะห์จาก เจ้าหน้าที่ บลจ. เอง จากเว็บต่างๆด้วย เทคโนโลยีก็เข้ามาช่วยให้ซื้อขายได้สะดวก ใช้
internet banking

พิชญ์สินี : แล้วการป้องกันเรื่องขโมยข้อมูลล่ะคะ

นัทนันท์ : ลูกค้าก็ถามเยอะนะ ว่า internet banking มันปลอดภัยจริงป่าว แต่ก็มียระบบ security
มากขึ้น log in หลายชั้น มีรหัสใช้เฉพาะ แต่สำคัญที่สุดลูกค้าไม่ควรใช้ WiFi ชั่วๆ การใช้เน็ตบน
เครือข่ายโทรศัพท์น่าจะปลอดภัย แต่บ้างทีมันก็ช้าอะนะ

พิชญ์สินี : สุดท้ายนี้ต้องขอบคุณคุณนัทนันท์มากคะ ที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็น
ประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณมากคะ

นัทนันท์ : ยินดีค่ะ

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ)

คณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**Regular
MBA
Program**

50 ถนนงามวงศ์วาน ลาดยาว จตุจักร กทม. 10900 โทรศัพท์ 0 2579 5355 ต่อ 1902-5 โทรสาร ต่อ 1906

3 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บแบบสอบถามในห้องสมุดมารวย

เรียน หัวหน้าห้องสมุดมารวยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์ กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ศึกษาในหลักสูตรที่มีการจัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสภาวะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน” ซึ่งใช้การวิจัยเชิงคุณภาพที่ต้องเก็บแบบสอบถาม และกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ลงทุนในหุ้น หรือกองทุนรวม โดยห้องสมุดมารวยเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ด้านการเงินและการลงทุน ผู้ที่เข้ามาใช้บริการจึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีของงานวิจัยนี้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงาน ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของปริญญา

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าไปเก็บข้อมูลในห้องสมุดมารวย ทั้ง 2 แห่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศูนย์การค้าเอสพลานาด หากท่านต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่ 081-843-5713

เรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เข้าใช้สถานที่ และขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์)

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ขอรับรองว่า นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์ กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จริง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์เข้าใช้สถานที่ตามแต่จะเห็นสมควร จักขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพร หาญสันติ)

ประธานกรรมการดำเนินงาน

โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ)

(สำหรับผู้วิจัยเท่านั้น)

เลขชุดที่.....

สถานที่.....

วันที่.....

แบบสอบถามวิทยานิพนธ์

เรื่อง การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน
และการรับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ โดยนิสิตโครงการ
บัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (ภาคปกติ) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้เพื่อ
เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อสถานะในความเป็นจริง จุดมุ่งหมายการลงทุน และการ
รับรู้ความเสี่ยงของการออมด้วยการลงทุน โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นผู้ลงทุนในหุ้นและ
กองทุนรวม เปิดบัญชีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และลงทุนมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน ซึ่งข้อมูลของท่าน
จะถือเป็นความลับเพื่อใช้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ทางผู้ศึกษาขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือและ
เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามข้อเท็จจริง

ขอขอบคุณ

นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน (จำนวน 6 หน้า) คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความเป็นจริงของการออมด้วยการลงทุน

ส่วนที่ 3 จุดมุ่งหมายการลงทุนของการออมด้วยการลงทุน

ส่วนที่ 4 การรับรู้ความเสี่ยงจากการออมด้วยการลงทุน

ส่วนที่ 1: ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงหน้าตัวเลือกข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ 1) ชาย☐ 2) หญิง

2. อายุ
- ☐ 1) ต่ำกว่า 25 ปี ☐ 2) อายุ 26 - 35 ปี
- ☐ 3) อายุ 36 - 45 ปี ☐ 4) อายุ 46 - 55 ปี
- ☐ 5) อายุ 56 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส
- ☐ 1) โสด ☐ 2) สมรส
- ☐ 3) หย่าร้าง / แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา
- ☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี
- ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก หรือสูงกว่า
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- ☐ 1) ต่ำกว่า 30,000 บาท ☐ 2) 30,001 – 60,000 บาท
- ☐ 3) 60,001 – 90,000 บาท ☐ 4) 90,001 – 120,000 บาท
- ☐ 5) 120,001 บาทขึ้นไป
6. อาชีพ
- ☐ 1) นักเรียน/นักศึกษา ☐ 2) ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ 3) ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ 4) พ่อบ้าน / แม่บ้าน
- ☐ 5) พนักงานบริษัทเอกชน ☐ 6) อาชีพอิสระ/รับจ้างทั่วไป
- ☐ 7) อื่นๆ
7. การลงทุนโดยเฉลี่ยต่อปี
- ☐ 1) ต่ำกว่า 50,000 บาท ☐ 2) 50,001 – 150,000 บาท
- ☐ 3) 150,001 – 250,000 บาท ☐ 4) 250,001 บาทขึ้นไป
8. ลงทุนมานานเท่าใด
- ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 – 3 ปี
- ☐ 3) 3 – 6 ปี ☐ 4) 6 ปีขึ้นไป
9. วัตถุประสงค์หลักในการลงทุน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ 1) เป็นรายได้หลัก ☐ 2) เพื่อผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
- ☐ 3) เพื่อพัฒนาความรู้ ☐ 4) ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- ☐ 5) ไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน ☐ 6) เพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวร (บ้าน, รถยนต์)
- ☐ 7) อื่นๆ

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานะในความจริงของการออมด้วยการลงทุน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ณ ในระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการลงทุนที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดย 5 หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึงเห็นด้วย 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึงไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็นต่อการลงทุน				
	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
D : ความเสื่อมถอยของการออมแบบเดิม					
D1 ไม่ต้องการออมเงินแบบมีระยะเวลากำหนด					
D2 ธนาคารไม่มีนโยบายประกันเงินต้นเหมือนในอดีต					
D3 เสียประโยชน์ถ้าเบิกเงินก่อนกำหนด					
D4 ผลตอบแทนจากการออมอยู่ในระดับต่ำ					
E : ประสิทธิภาพการลงทุน					
E1 ต้องการเพิ่มช่องทางในการเก็บออม					
E2 เสียภาษีปันผลแค่ 10% (น้อยกว่าภาษีเงินฝากที่ 15%)					
E3 ธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีความมั่นคงน่าลงทุน					
E4 ถือเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ผลตอบแทนสูง					
I : เหตุผลจากพัฒนาการส่วนบุคคล					
I1 สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย					
I2 มีบุคคลรอบข้าง ให้ความรู้และความช่วยเหลือ					
I3 เป็นผู้ชอบติดตามข่าวสาร จึงสามารถคาดการณ์ได้เป็นอย่างดี					
I4 เป็นผู้รักความเสี่ยงในการลงทุน(ในตลาดทุน)					
I5 สามารถรับความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้น					
A : ผลกระทบ(การลงทุน)ในตลาด					
A1 ไม่จำเป็นต้องเริ่มลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก					
A2 มีบริษัทหลักทรัพย์ให้บริการการลงทุนจำนวนมากขึ้น					
A3 ระบบซื้อ/ขายสะดวกและรวดเร็ว					
A4 มีการแบ่งกลุ่มการลงทุนตามความเสี่ยง สามารถเลือกที่เหมาะสมกับผู้ลงทุนได้ง่าย					
A5 มีบทวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือให้อ่านจำนวนมากขึ้น					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็นต่อการลงทุน				
	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
N : สถานการณ์ในปัจจุบันที่เอื้อต่อการลงทุน					
N1 ปัจจุบันมีกระทางการเงินลดลง (อย่างการะในการ ผ่อนบ้าน รถ ฯลฯ)					
N2 โฆษณา ประชาสัมพันธ์ สร้างความน่าสนใจในการ ลงทุน					
N3 เทคโนโลยีเอื้อในการหาข้อมูล และซื้อขาย					
N4 ตลาดหุ้นได้รับความนิยมมากขึ้น มีช่องทางในการ ทำกำไรจากตลาด					
N5 มีคอร์ส อบรม ให้ความรู้แก่ผู้สนใจลงทุน					
N6 มีตลาดเสมือนจริงให้ทดลองเล่น โดยใช้เงินสมมติ ขึ้นก่อนได้					

ส่วนที่ 3 : จุดมุ่งหมายการลงทุนของการออมด้วยการลงทุน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ณ ในระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการลงทุนที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดย 5 หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึงเห็นด้วย 3 หมายถึง เฉยๆ 2 หมายถึงไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน	ระดับความคิดเห็นต่อการลงทุน				
	5	4	3	2	1
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
O1 คาดว่าผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่าการออม (ปันผล, ส่วนต่างราคาซื้อ-ขาย)					
O2 การไม่มีการประกันเงินต้น					
O3 สามารถซื้อ/ขายได้ทุกวันทำการ สภาพคล่องสูง					
O4 ผลตอบแทนจากเงินฝากไม่สามารถชดเชยอัตรา เงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นได้					

ส่วนที่ 4 : การรับรู้ความเสี่ยงจากการออมด้วยการลงทุน

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ณ ในระดับการรับรู้ความเสี่ยงของการลงทุนที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดย 5 หมายถึงเสี่ยงมากที่สุด 4 หมายถึงเสี่ยงมาก 3 หมายถึงเสี่ยงปานกลาง 2 หมายถึงเสี่ยงน้อย และ 1 หมายถึงเสี่ยงน้อยที่สุด

การรับรู้ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยง				
	5	4	3	2	1
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด
P : ด้านสมรรถนะ					
P1 สามารถลงทุนได้หลายประเภทกิจการ เพื่อกระจายความเสี่ยง					
P2 ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของบริษัทผู้ออกหุ้น เมื่อผลประกอบการไม่เป็นไปตามคาด					
P3 มีความเสี่ยงจากการสูญเสียเงินต้นที่ลงทุนไป					
P4 ทำกำไรได้ในระยะเวลาดสั้น (แม้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้นก็ตาม)					
P5 ความน่าเชื่อถือของนักวิเคราะห์/ผู้จัดการกองทุน					
F : ด้านผลตอบแทน					
F1 ได้ผลตอบแทนไม่สม่ำเสมอ					
F2 กลยุทธ์ cut loss อาจทำให้พลาดโอกาสการทำกำไรเพิ่มขึ้น					
F3 หุ่นบางบริษัทขาดสภาพคล่อง ต้องถือนาน พลาดโอกาสซื้อหุ้นอื่นที่น่าสนใจ					
F4 การซื้อหุ้นตามตลาด ไม่ต้องวิเคราะห์เยอะ แต่ทำกำไรได้					
F5 กองทุนรวมไม่สามารถกำหนดราคา ทำได้เพียงการส่งคำสั่งซื้อ/ขายเท่านั้น					
T : ด้านเวลา					
T1 ความไม่แน่นอนของสถานะต่างๆในตลาด					
T2 ข่าวสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว					
T3 การตัดสินใจช้าเพียงเล็กน้อย ส่งผลถึงกำไร					
T4 การซื้อหุ้นช่วงตลาดขาขึ้นมีโอกาสดังกำไรและขาดทุน					
T5 การซื้อหุ้นช่วงวิกฤตมีโอกาสดังกำไรและขาดทุน					
T6 กองทุนรวมใช้ราคาโดยเฉลี่ยต่อวัน ในการซื้อขายเท่านั้น					

การรับรู้ความเสี่ยงจากการลงทุน	ระดับการรับรู้ต่อความเสี่ยง				
	5	4	3	2	1
	สูงที่สุด	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำที่สุด
S : ด้านสังคม					
S1 ความเสี่ยงจากสภาวะความไม่แน่นอนทางการเมือง					
S2 ความเสี่ยงจากนักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน					
S3 การตัดสินใจของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งกระทบต่อราคาตลาด					
S4 หุ้นพื้นฐานดี อยู่ในความสนใจ แต่ก็มีโอกาสติดคอบได้เช่นกัน					
S5 ราคาหุ้นไม่ตอบสนองต่อการประกาศผลประกอบการ					
S6 ภาระหนี้สินของบริษัทจดทะเบียน มีผลกระทบต่อ การเลือกลงทุน					
U : ด้านความปลอดภัย					
U1 การเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกที่ใช้วิเคราะห์ในการลงทุน					
U2 เจ้าหน้าที่อธิบายรายละเอียดไม่ชัดเจน (ค่าธรรมเนียม การใช้งาน ฯลฯ)					
U3 การซื้อ/ขายผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ทำให้โดนขโมยข้อมูลได้					
U4 ต้องติดตามข่าวสารเพื่อปรับพอร์ตการลงทุนตลอดเวลา					
U5 การซื้อกองทุนรวม ผู้ซื้อไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนในกองทุนที่ซื้อไว้					

คำแนะนำและข้อเสนอแนะ

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ในการเสียสละเวลาและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในครั้งนี้

ตารางผนวกที่ 1 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาวะในความเป็นจริง)

	Cronbach's Alpha	จำนวนข้อ
	.866	30

	Scale Mean if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เสื่อมถอย1	96.28	-.595	.898
เสื่อมถอย2	96.44	-.687	.898
เสื่อมถอย3	96.11	.609	.857
เสื่อมถอย4	96.14	.626	.857
รวมเสื่อมถอย	96.24	-.003	.868
ประสิทธิภาพ1	96.88	.489	.860
ประสิทธิภาพ2	97.11	.415	.862
ประสิทธิภาพ3	96.24	.718	.854
ประสิทธิภาพ4	95.94	.751	.852
รวมประสิทธิภาพ	96.42	.812	.854
พัฒนาการ1	95.98	.669	.855
พัฒนาการ2	96.38	.710	.853
พัฒนาการ3	97.24	.580	.858
พัฒนาการ4	96.08	.716	.853
พัฒนาการ5	96.14	.684	.856
รวมพัฒนาการ	96.36	.927	.852
ของในตลาด1	96.54	-.653	.898
ของในตลาด2	96.14	.597	.858
ของในตลาด3	95.91	.676	.854
ของในตลาด4	96.08	.819	.850
ของในตลาด5	96.21	.664	.856
รวมของในตลาด	96.18	.834	.858
สถานการณ์1	97.44	.592	.857
สถานการณ์2	96.51	-.466	.891
สถานการณ์3	96.41	.800	.855
สถานการณ์4	97.11	.530	.860
สถานการณ์5	95.98	.822	.850
สถานการณ์6	96.14	.712	.854
รวมสถานการณ์	96.60	.880	.857
รวม1	96.36	.997	.857

ตารางผนวกที่ 2 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (จุดมุ่งหมายการลงทุน)

	Cronbach's Alpha	จำนวนข้อ
	.835	5

	Scale Mean if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
return	15.01	.684	.789
risk	14.31	.315	.876
prefernce	14.98	.750	.775
inflation	15.04	.581	.817
obj_total	14.83	1.000	.725

ตารางผนวกที่ 3 การทดสอบความน่าเชื่อถือ (การรับรู้ความเสี่ยง)

	Cronbach's Alpha	จำนวนข้อ
	.904	33

	Scale Mean if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เสี่ยงสินค้า1	116.32	.402	.903
เสี่ยงสินค้า2	115.42	.483	.901
เสี่ยงสินค้า3	113.99	.220	.907
เสี่ยงสินค้า4	114.35	.575	.900
เสี่ยงสินค้า5	116.22	.641	.898
รวมเสี่ยงสินค้า	115.26	.869	.898
เสี่ยงการเงิน1	114.19	.470	.901
เสี่ยงการเงิน2	114.22	.667	.898
เสี่ยงการเงิน3	115.12	.347	.904
เสี่ยงการเงิน4	115.15	.292	.904
เสี่ยงการเงิน5	116.15	.580	.899
รวมเสี่ยงการเงิน	114.97	.883	.898

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เสียงเวลา1	114.29	-.087	.909
เสียงเวลา2	114.25	.380	.903
เสียงเวลา3	114.12	.019	.910
เสียงเวลา4	114.15	.459	.902
เสียงเวลา5	114.02	.643	.898
เสียงเวลา6	116.22	.614	.899
รวมเสียงเวลา	114.51	.819	.899
เสียงสังคม1	116.32	.197	.906
เสียงสังคม2	114.39	.397	.903
เสียงสังคม3	113.75	.455	.902
เสียงสังคม4	114.32	.279	.904
เสียงสังคม5	114.25	.670	.898
เสียงสังคม6	116.09	.179	.907
รวมเสียงสังคม	114.85	.795	.900
เสียงปลอดภัย1	114.39	.394	.902
เสียงปลอดภัย2	115.05	.684	.897
เสียงปลอดภัย3	115.25	.391	.903
เสียงปลอดภัย4	114.15	.261	.905
เสียงปลอดภัย5	116.15	.549	.900
รวมเสียงปลอดภัย	114.88	.813	.898
รวม3	114.80	.989	.898

ตารางผนวกที่ 4 ตรวจสอบความปกติของข้อมูล

	ค่า Skewness		ค่า Kurtosis	
	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
decline1	.966	.122	.108	.243
decline2	.583	.122	.037	.243
decline3	-.370	.122	.522	.243
decline4	-.235	.122	.877	.243
efficiency1	.067	.122	-.011	.243
efficiency2	.144	.122	-.079	.243
efficiency3	-.729	.122	1.243	.243
efficiency4	-.259	.122	.029	.243
individual1	-.524	.122	.777	.243
individual2	-.536	.122	.911	.243
individual3	-.372	.122	.162	.243
individual4	-.338	.122	-.087	.243
individual5	-.537	.122	.645	.243
actual1	1.141	.122	.279	.243
actual2	-.555	.122	2.573	.243
actual3	-.991	.122	.610	.243
actual4	-.395	.122	.006	.243
actual5	-.430	.122	.803	.243
now1	-.136	.122	.640	.243
now2	.667	.122	.022	.243
now3	-.405	.122	.226	.243
now4	-.022	.122	.285	.243
now5	-.363	.122	-.284	.243
now6	-.276	.122	.146	.243
infla	-.772	.122	2.571	.243
prefer	-.490	.122	.469	.243
return	-.560	.122	.457	.243
risk	-.349	.122	.171	.243

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

	ค่า Skewness		ค่า Kurtosis	
	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
product1	-.843	.122	2.630	.243
product2	.089	.122	1.376	.243
product3	-.652	.122	-.436	.243
product4	-.430	.122	.345	.243
product5	.837	.122	-.075	.243
finance1	-.311	.122	.427	.243
finance2	-.387	.122	.447	.243
finance3	-.517	.122	.536	.243
finance4	-.616	.122	1.263	.243
finance5	.612	.122	-.089	.243
time1	-.151	.122	.194	.243
time2	-.163	.122	.710	.243
time3	-.594	.122	-.221	.243
time4	-.407	.122	-.121	.243
time5	-.258	.122	.383	.243
time6	.762	.122	.030	.243
social1	.947	.122	.061	.243
social2	-.555	.122	2.373	.243
social3	-.741	.122	-.281	.243
social4	-.352	.122	.587	.243
social5	-.306	.122	1.051	.243
social6	-.423	.122	.074	.243
unsafe1	-.296	.122	.287	.243
unsafe2	-.338	.122	.537	.243
unsafe3	-.131	.122	.254	.243
unsafe4	-.345	.122	-.012	.243
unsafe5	.692	.122	.011	.243

ตารางผนวกที่ 5 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)

	N	A	I	E	D
N	1.000				
A	.588	1.000			
I	.574	.530	1.000		
E	.561	.505	.591	1.000	
D	.127	.149	.065	.114	1.000

Condition number = 6.781

Eigenvalues 2.706 .978 .514 .404 .399

ตารางผนวกที่ 6 ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)

	N	A	I	E	D
N	.000				
A	.504	.000			
I	-.243	-.233	.000		
E	-.210	-.435	.593	.000	
D	.193	.820	-.967	.066	.000

ตารางผนวกที่ 7 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)

	U	S	T	F	P
U	1.000				
S	.350	1.000			
T	.319	.509	1.000		
F	.349	.479	.385	1.000	
P	.388	.530	.427	.577	1.000

Condition number = 6.654

Eigenvalues 2.742 .720 .659 .466 .412

ตารางผนวกที่ 8 ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)

	U	S	T	F	P
U	.000				
S	-.198	.000			
T	.275	1.380	.000		
F	-.075	-.424	-.735	.000	
P	.073	-.307	-.645	.728	.000

ตารางผนวกที่ 9 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Sample Correlations)

	interest	prefer	infla	risk	U	S	T	F	P	N	A	I	E	D
interest	1.000													
prefer	.304	1.000												
infla	.373	.425	1.000											
risk	.235	.291	.379	1.000										
U	.152	.277	.183	.304	1.000									
S	.270	.313	.405	.446	.350	1.000								
T	.189	.279	.280	.289	.319	.509	1.000							
F	.171	.294	.257	.366	.349	.479	.385	1.000						
P	.247	.369	.353	.421	.388	.530	.427	.577	1.000					
N	.380	.395	.452	.281	.349	.394	.350	.462	.490	1.000				
A	.427	.454	.529	.349	.264	.550	.401	.384	.497	.588	1.000			
I	.382	.464	.523	.370	.303	.457	.391	.405	.442	.574	.530	1.000		
E	.300	.434	.488	.271	.281	.352	.293	.355	.397	.561	.505	.591	1.000	
D	.002	.046	.179	-.023	.179	.139	.132	.142	.027	.127	.149	.065	.114	1.000

Condition number = 18.720

Eigenvalues 5.709 1.260 1.072 .817 .750 .718 .672 .592 .499 .432 .419 .395 .359 .305

ตารางผนวกที่ 10 ความคลาดเคลื่อนระหว่างคู่ตัวแปร (Standardized Residual Covariances)

	interest	prefer	Infla	risk	U	S	T	F	P	N	A	I	E	D
interest	.000													
prefer	-.185	.000												
infla	.217	-.110	.000											
risk	-.441	-.296	.491	.000										
U	-.774	.961	-1.543	1.295	.000									
S	-.159	-.357	.426	1.348	-.330	.000								
T	-.814	.056	-.711	1.234	.269	1.187	.000							
F	-1.750	-.344	-1.906	1.145	.083	-.410	-.582	.000						
P	-.834	.436	-.832	1.638	.100	-.484	-.646	.965	.000					
N	.334	-.667	-.792	-1.359	.905	-.837	-.291	.908	.582	.000				
A	1.095	.256	.407	-.224	-.844	1.849	.542	-.671	.526	.279	.000			
I	.229	.436	.291	.160	-.107	.137	.336	-.308	-.467	.018	-.930	.000		
E	-.770	.508	.372	-1.166	-.070	-1.152	-.954	-.621	-.638	.592	-.579	.920	.000	
D	-1.456	-.858	1.530	-1.906	2.318	.956	1.126	1.137	-1.342	.219	.624	-1.054	.107	.000

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวพิชญ์สินี ตะพานวงศ์

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 8 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2531

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

